

روانی خبری او
راتلونکی افغانستان

مؤلف : محمد زمان «مزمیل»

Ketabton.com

Ketabton.com

روانی خبری او راتلونکی افغانستان

مؤلف : ہدیمان «مزمی»

حزب اسلامی افغانستان

د کتاب نوم : روانی خبری او راتلونکی افغانستان

خپروونکی اداره : دارشاد او ولسر هنګ کمیسیون دلشرا تو امریت

اهتمام : د شفق مجلی مله بریت .

شمیر : ۳۰۰۰ توګه

چاپ : ۱۳۶۶ هـ ش کال د میزان میاشت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

روانی خبری راتلونکی افغانستان

د نور بلا

هغه ورځ هم تیره شوه چې کودتای کمونستانو قدرت ته د رسیدو سره سم د بل هیچا موجودیت په افغانستان کی نه مانه بلکی عملاتی د خپلو مخالفینو په وژلو اورتلو پیل وکړ .

هلته یوی ډیری کوچنی اشتباه هم د کودتا اقتدار- چیانوته د خپلو مخالفینو د مرګ ، زندی او زندان پلمه په لاس ورکوله او په پوره بی رحمی ئی د انقلاب په عنوان د کوچنی اشتباه په خاطر د یوی او یا څو کورنیو ژوند د مصیبتونو بلاته سپاره .

د انقلاب په لمړی کال کی چی هوسی کمونستان نوی

د اقتدار چوټری ته ختلی وه او د زمکی او اسمان حساب
تری غلط وه تقریباً لس زره کورنی ئی د طرد او بی معاشه
تقاعد د رانسکوری کاسی لاندی کړی .

د سری کودتا په لمړی کال د انقلابی اقداماتو په لړکی ئی
تقریباً پنځه سوه زره کورنی یا څلور میلونه افغانان د خرخی
د تور زندان د اوسپنیزو دروازو سره وتړلی او تقریباً
د افغانستان نیم نفوس په دی مرحله کی حتما د یو یا دوه
بندی خپلوانو د خلاصون د پاره لاس په دعا وه زکه پوښتنی
او دفاع پخپلوار زندان ته د را کښلولو پلمه وه .

د ۱۳۵۸ کال په سرکی تقریباً د افغانستان د خلکو
درنی برخی د هجرت د پاره لاری چاری لټولی او د هجرت
په فکر او اندیښنه کی وه .

د کودتا په لمړی کال کی په پوځ او نورو ملکی ادارو
کی تقریباً څلور سهمی تصفی سرته ورسیدلی چی د دی تصفیو
په نتیجه کی په زرهاو مامورین پا طرد یا په بند او مرگ
محکوم شول .

په همدی کال کی تقریباً دری میلونه وگړی د انقلابی
اصلاحاتو په پلمه پوره متضرر شول چی د دوی په جمله کی

پنځه سوه زره کورنیو خپله نیمه شتمنی ، یو میلیون انسانانو خپله دریمه برخه شتمنی او سل زره کورنیو خپل دوه تلته شتمنی او متباقی وکړو خپله څلورمه پنځمه برخه شتمنی د لاسه ورکړی .

دا چی د انقلاب سره د تعاون او کومک په عنوان د خلکونه نقدی او جنسی باجونه اخستل شوی د هغو اندازه خو د دی نه اوچته وه . یوه آفاقی احصایه بنیء چی تقریباً د افغانستان دوه برخی خلکو شاید په متفاوته اندازه دغسی ډول باج حکومت ته ورکړی وی .

دا د یوی خوا د بلی خوا په یقینی ډول ویلی شوچی د ترکی د رژیم په لمړی کال کی په هر ولسو نفرو کی ۲۰ کسانو ته د پت او حیثیت ژوره صدمه رسیدلی ده .

د ترکی د رژیم په لمړی کال کی په هر ولسو عالمانو کی ۹۸ عالمان داسی دی چی یا بندی شوی یا تهدید شوی یا توهین شوی دی لکه څنگه چی د همدی کال په اوږدو کی همدا خپل شوی عالمان د دری ځلونه ترلسوځلو پوری د محلی او دولتی کمونستانو له خوا تهدید یا توهین شویدی .

د همدې کال په لمړيو مياشتو کې هرمتدين وگړي حتماً يوځل يا څوځله دکودتائی اقتدار چيانو د باميرانو له خوا تمسخر او توهين شوي دي .

همداسې دکودتا په لمړي کال کې په سلوکي . ۹ کسان يوځل يا څوځله د دولت په داسې پروگرامونو کې غوښتل شوي او برخه ئې اخستي چې هغوي روحاً ورسره موافق نه و او فکرئې کړي چې د نه راتگ معذرت په لاس کې نلري .

د سيمې معزز او پتمند خلک د همدې کال په لړکي دکودتائی رژيم د حاکمانو او مسؤلينو له خوا يو يا څوځله هسي په هسي او بي له کومې وړې گناه تهديد او توهين شويدي .

په همدې توگه د رژيم له خوا د انقلاب په مختلفو پروگرامونو کې په سلوکي تقريباً اتيا کسان داسې وگړي استخدام شوي چې عقلمن او در رژيم د دغې ورسپارل شوي آوالداري پرته ئې بل حيثيت نه درلود او نه د نورو حيثيت ورته مطرح وه .

هغه وگړي چې د رژيم د هوسې او دغو عقلمنو قدرت پالو له خوا په بند يا په مرگ محکوم شوي د دوه برخو ئې

تحقیق او غورنه دی شوی او د رژیم سره د هغوی د بند او مرگ موجه اسناد نشته د همدی حایه خو یوخل حفیظ الله امین او بل حل بېرک د وژل شویو وگړو پره پخپلو مړو ملگرو واچوله ترڅو د ملت د مظلومو قربانیانو د وینی د پورنه خان خلاص کړی .

هغه وگړی چی د رژیم د دغسی جفت او تاق په اساس شویو پریکړو نه سر په سلامتی ایستلی د هغوی په سلوکی دیرشو کسانو حتما یوخل او یا خوخله دا ویره او دا یم د خان سره ساتلی چی نن او یا سبا بهئی د رژیم جلادان په بندی یا په مرگ سپاری .

د «مرگ او بند» رژیم په ملت کی د ویری او وحشت تبه دی درجی ته رسولی وه چی حتی هغه کورنی چی یو یا دوه کسهئی په رژیم کی فکری کمونستان هم درلودل ددی ویری پیخول پری نسکور وه . په پوره باور ویلی شم چی د دغی کورنیو درش په سلوکی داسی وی چی هلته پلار او یا ورور ددی ویره ساتله چی د خپلو کمونستو خامنو او ورنوله خوا به یوه وړخ د پل چرخي د مرگ کندي ته لیلر کیږی .

په دغسی کورنیو کی چی یو یا دوه غړی ئی د رژیم
زړه بایلی ، بی پاسه پاسدران هم وه ډیر کرته داسی شوی
چی هغوی خپل ورور یا پلار د تمهید او تسوهین وروسته
بندیخانی ته هم لیږلی وی .

د ترکی رژیم په لمړیو میاشتو کی د مامورینو، محصلینو
او صاحب منصبانو په سطحه ، لمونځ ، کیره پرینودل یاد
رژیم د رسمی پروگرامونو نه بیرته پاتیکیدل د انگریزانو
سره د ارتباط لوی دلیل گڼل کیده .

په همدغه فضا کی چی رژیم په بدگمانی او اتهاماتو
کی خوښیده په سلهاؤ محلی تربکنیو او قومی مخالفتونو سیاسی
رنگ پیدا کړی چالاک او د دولت سره آشنا وکړو خپل
قومی مخالفین د رژیم په پولیسو ټکول او د رژیم وحشت او
استبداد د قومی مسائلو د پاره د اخ وډب ارکاره وه ان تردی
چی رژیم په ټوله بی رحمی د خپل د تائید په خاطر خپله
د قومی تربکنیو کمزوری او بی حیا جهت ته پناه ورپه .
د راغلی رژیم ترڅنگ دریدلو عادی نه عادی انسان ته
د دی فرصت ورکوه چی لاس په لسه او جرمونو پوری
کړی او خپل ټول جرمونه د دولت په تائید کی پټ کړی

ان تردی چی همدا جرمونه او تجاوزونه د رژیم نه د دفاع په جامه کی قانونی اقدامات گنهل کیدل .

هغه بدگمانی، دښمنی ، د نفاق او بی اعتمادی تخم چی د ترکشاه په دوره کی شندل شوی د یونس د تبا کیدو شرایطی برابرول . په دی دوره کی د افغانستان زیات وگړی د نورو په نسبت خپل اعتماد د لاسه ورکړی وه او رژیم هم په پوره قساوت او بی حیائی د ملت افراد یو د بل پسې د جاسوسی په نظام کی سره او بدلی وه ، ان تردی چی معصوم ماشومانئی د خپل کور د جریان په هکله په جاسوسی موظف کول .

د کودتائی رژیم په لمړی کال کی د شپې له خوا د کور د دروازی عادی تکولوهم د کور د ماشونو په ستونی کی مړی بندوله زکه د رژیم په نسبت کرکه او تنفر زیاتو کورنیو سره داسی جرم پیژندل شوی وه چی یوه ورځ به د رژیم پولیس هغوی پری محاسبه کوی .

هیڅ نمکنه نه ده چی د دغی دوری دوحشت او استبداد سپیری په ارقاموکی وینودل شی، زکه چی خوزریز محدود کمونستی ټولگی چی د اقتدارکدی ته د کودتا او روس په

هڪاري رسيدلي وه غوبنتل ئي د همدى وحشت او تشدد لاري خپلى سري كودتا ته د سره كمونستي انقلاب رنگ وركړي په دى صورت كى چى ملت ټول د هغوى مخالف او دښمن وه هغوى غوبنتل چى د همدى تشدد، زور ، خونو بند او غرغرو د لاري د ملت په خوله د سكوت مهورولگوى او دنيا ته دغه مرگ خپلى سكوت دكمونيـزم په هكله د خلكو د ملي ملاتړ په رنگ كى وړاندې كړى ترخو وكولى شي خلك او تاريخ دواړه دكودتا په نسبت د انقلاب په غلط فهمى كى وغورځوى ولى د تشدد سر و نځرو د ملت په خوله د سكوت مهور ونشو اگولى هاته چى د افغان د ټوپك غو دنيا ته ورسيد .

د مقاومت خپره

بى مقدمى بايد ووايم چى په معاصر تاريخ كى زمونږ د هيواد د پنځمى اسيزى حالت او شرائط داسى سره برابر شول چى كمونيزم او اسلام يو د بل په مقابل كى په قاطع او غځ دريځ كى ودروى او همغسې وشول هم .

د ۱۳۵۰ نه تر ۱۳۵۲ پوري په پوهنتون كى د سياسى او دليـز فعاليتونو په نتيجه كى مسلمانانو قاطع

اکثریت وگانه او په روحی لحاظ هم په دی علمی مرکز باندی
مسلط شول .

په ملی سطحه کی دیوی خوا د نظام نه د خلکو
کرکه او دیلی خوا د کمونیزم سره زمونږ دولس عنعنوی
تنفر دی سبب شو چی د اسلامی تحریک د پاره خلک
خپله بی کچه غیر پرانیزی .

د همدی ځایه روسان او د هغوی وارخطا مزدوران
په دی لټه کی شول چی د رژیم چوکات بدل کړی عقدسن
دائود چی مخکی هم د کمونیزم او مسکو سره د ملگرتیا
سابقه درلودله هغوی ته په لاس ورغلی وسله وه ، هغه وه
چی داؤد خان د خپل د تره د ځوی سره د تفاهم یاسؤ
تفاهم په نتیجه کی کودتا وکړه او په عیواد کی د جمهوریت
د اعلان سره جوخت د مسلمانانو پر ضد خپل امیرانه تهدیدات
اعلان او ترډیره حده ئی خپلو تهدیدونو ته د عمل جامه هم
ورواغوسته .

تاریخی اقدام :

که څه هم مسلمانان نظر خپلی لټوی سابقی او بی کچه
بری ته ډیر قوی ښکاریدل ولی څوک وائی چی دغسی د څو

کلو بی تجربی حرکت د دی وروه چسی د داؤد خان غوندي
مغرور امیر سره دی پنجه ورکړی ولی دا د خدای اراده
وه چسی د هغه وخت مسلمانان ئی د ارقامو او تدبیر پر خدای
د توکل او همت خپی ته وسپارل او په معاصر تاریخ کی ئی
د لږی حل د پاره اول د هجرت او بیا پخپله د داؤد رژیم
پرضد د جهاد اساس کښوده هاتمه چی په ۱۳۵۴ کال کی
د داؤد خان د رژیم د لسونه زیاتی اداری کړی سره وشړ -
قیدی او د داؤد خان امیرانه غروور او لیونتوب ئی هم
وجړقوه ان تردی چسی د ۱۳۵۴ کال د مقاومت تکان
د کمونستانو او داؤد خان اعتماد ختم او هغوی ئی د اوه پنځوسم
کال په اوږدو کی یو د بل په لمنځه وړلو کی مصروف کړل .
خو کله چی د مسلمانانو د مقاومت پروگرام د خپل
خوښیدو مرحله تیره وله د داؤد خان او کمونستانو خپل
منځی سؤتفاهم او زړه بدای وخت او حالات د داؤد خان
او د هغه د رژیم د سقوط سرته ودرول او په دی ډول
د مقاومت دویمه مرحله کی د خلق کوند په راتک مسلمانان
د یو تاریخی مرگ اوروکی امتحان په وړاندی ودریدل .
د خلق کوند سره نظام ، فوځ او د حالاتونه ناخبر ،

ملت او د مسلمانانو سره فقط د داؤد خان پر ضد د مقاومت نیمه خوښیدلی تجربه وه .

دا مبالغه نه ده که ووايم چي د مقاومت د بري او پراختيا تر ټولو لوی عامل همدا د داؤد خان د رژيم په دوران کی وياړلی هجرت او بيا د نظام په پر ضدنی پيل شوی مقاومت وه زکه د ثور په بلاکی را کير ملت يوازی د همدی مهاجرينو په لارکی د رڼا حرک ليدسه او د اميد خای نی پس له خدایه همدا څوکاله پخوا مهاجر شوی مسلمانان و .

خو په دويمه درجه کی تر ټولو لوی عامل چي د رژيم پر ضدنی مقاومت او جهاد ته قوت بښلی او ملت نی د مجاهدينو تر څنگ درولی هغه د ملت سره د همدی کودتائی رژيم د مغرورو اقتدار چپانو سپکه معامله وه چي په ځنګنی فصل کی می د ارقامو په حساب وړاندی کړه .

د باور خبره نه ده هغه رژيم «چي د افغانستان په ډيرو ليزيو غړينو سيموکی هم ځلېکو د ويري او وحشت څخه خو نه نشوه خلاصوله ټول خلک نی په مارشونو او پروگرامونو کی برخه اخلی» د يوه کال په دوران کی داسی مرحلی ته ورسيري چي د رژيم واکمنان دی پخپله هره بيانيه کی د ملت سره

د پيوند ساتلو توصيه په وار وار ولولي لوتی!

د کودتائی رژیم وحشت او تشدد که د یوی خوا د مات
—ره د رژیم ټول پیوندونه وشلول د بلی خوائی د ملت
ضمیر هم په داسی انتقام سمبال کسر چی اوسنی د رژیم
د مغروره جولایانو نه او خوا یونیم سل زره متجاوز فوخیان
هم په لوخړه کی د سیاسی حل د کراری خوبونه وینی .
مقاومت که څه هم په پیل کی داسی را روان وه چی ترکی ،
امین ... یوه هم داسی فکر نه کاوه چی د مرتجعینو ټولگی
به ! یوه ورځ ملت پخپل څنگ کی ودروی او په دی ډول
به د هیواد . ۹% په سلوکی د هغوی د تسلط لاندی راشی
ولی په دولتی ماشین کی مسلسلو تصفیو وکولای شول چی
باسواده طبقه د هغه وخت د روان محدود مقاومت په نسبت
خوشبینه کسری او د فروڅ نظامی قطعات یو د بل پسې
د نظام په نسبت بی اعتماد او کله کله هم د مجاهدینو
ترڅنگ ودروی لکه څنگه چی د بدگمانه او چبون رژیم
د اتهامونو ، جرمو او قتل عامونو په نتیجه کی ځوریدلی
ملت د مقاومت د خلاصون او نجات وروستی لاره په
ټول جرأت او اخلاص په مخ ونیوله .

د یونیم کال مقاومت وروسته رژیم او رومان پخپله
 پخپل وزن ښه وپوهیدل . ولی وخت تیره زکه مقاومت
 د کابل په شاوخوا کی روان وه په هیڅ فوځی واحد کی دنظام
 اعتماد نوه پاتی په رژیم کی د ننه بدلون او د ملت سره
 د هغه په پالیسیو کی بدلون او راستنیدو د هغه لنډ عمر
 نشو اوږدولای زکه د کایو او کلیوالو سیمو نه د رژیم
 د جاسوانو لمن ټوله وه په ملت کی نور د هغوی ځای نه
 وه د فوځی مصونو کلاؤ او قشلو پرتسه کمستانو نشوای
 کولای آزاد ژوند وکړی هغه وه چی مسکو دا ښه وپتیله
 چی د سره فوځ په رالیږلو د افغانستان د نا آرامه اوضاع
 د کنترول ابتکار په لاس کی واخلي ولی د روس فوځی
 مداخلی د یوی خوا د مقاومت نه بی تفاوته وکړی هم
 د مسؤلیت په درشل کی ودرول او ملتئی ټول د مقاومت
 په خط کی را روان کړ لکه د بلی خوا چی د خلکو بی دریغه
 مقاومت سور فوځ په هغه امتحان کی وغورځوه چی د مسکو
 مزدور رژیم پکی صفر اخستی وه .

کابل ته د روسی فوځ راتګ مقاومت ته نوی رنگ
 ورکړ زکه د سره فوځ په حضور کی د کمونیزم نیمه نسکور

شعارونه په زمکه ولويدل او د کمونستانو د حيثيت ميزان ئی منفی سلوته ورسوه . په کابل کی بزخو او ماشومانو دا خبره درک کړه چی د پرچم او خلق گوند د خپلی عقیدي او عزت ترڅنگ خاوره او ملت هم خرڅ کړل .

لکه د بلی خوا چی د روسی سره فوځ موجودیت په افغانی شکیدلی اردو باندي وروستی غذار وکړ او نور په افغانستان کی د سره فوځی ترڅنگ په افغانی یونیفورم کی ننوتی صاحب منصب خپله جنگی روحیه او مورال له لاسه ورکړه زکه د روسی فوځی تر قوماندی لاندی روان فوځ او جنرالانو ته د ملت په سترگو کی د خندا او پیسڅندنه پرته نور څه پاتی نشول .

د همدی ځایه د افغانی فوځ د پاتی واحدونو . ۶۰٪ په سلوکی تسلیم او یا مجاهدینو سره یوځای شول او د پاتی فیصدی نه لس په ضلوی د کرختی تینتی د لاری دلته او هلته فوځ او پومتی مخ په پاکستان پریښودی لکه چی لس په ساوکی ئی همدا اوس هم د مجاهدینو سره د ارتباط د لاری دلته او هلته مجاهدینو ته ذخیره او معلومات ورکوی .

دا د یوی خوا د بلخ خوا کله چی روسی فوځی ته

د افغانستان د مقاومت پټه وليريدله او د مقاومت د ختمولو په لار کې خپله جنگي ستراتيجي په لسپه او خله بدله را بدله کړه په هر ځل کې نې پخپله د روسي فوځ ملاماته شوه او د دې ټولو حربي پرمختلو وسائلو او جنگي فعالو تاکتيکونو سره سره بيا هم روسي فوځي ، همغو پولو کې جنگي چي د امين فوځ نه پکې د کابل د نجات لاره ورکه وه بلکې په اکثرو سيمو کې نې اصلا د استقرار او موجوديت امکان هم کمزوري شويدی .

نن پوره اوه کاله کيږي چي سور فوځي لا جنگيږي مقاومت هماغه مقاومت دی. خو د دې سره سره روسي فوځ کي نن د دې جگړې د کتلو په نسبت يقين په شک او شک په يقين بدل شوی رواني جگړې قوماندانان په دې قانع کړل چي د ملت سره د فوځ جنگول بي نتيجي کار دی او په کابل کي د روسي فوځي جنگول پخپله د مقاومت د عواملو سره مرسته کول دي لکه څنگه چي د مسکوسپري خورو واکمنانو ته د بلي خوا دا فکر پندا شوی چي په کابل کي د سره فوځ جنگول به هغوی پخپله په روسيه کي د نفرت او انزجار سره مخامخ کړي زکه هغه فوځيان چي په تابوتونو کي روسي ته

ستیزی د افغانستان څخه د ځان سره د خپل د مرگ کیسی وړی او پاتی کورنیو ته ئی د افغانستان د حالاتو په وړاندی مناسب ذهنیت نه ورکوی او کله چی روغ رست ستیزی نو د ځان سره د روسی فوځیانو د مرگ کیسی او د یوه ملت د ژوند کیسه وړی هغه چی روسی ته راگرځیدلی فوځی په سرئی د ناکسی داغ پری ایښی .

د روسی فوځ د حضور سره سره د مقاومت تداوم د روسی فوځ، ملت او حکومت د پاره بیل بیل خواشینی را پیدا کړی نه حکومت کولی شی چی خپل فوځ ته داسی روحیه ورکړی چی ورته دغه روس شرمونکی جنگ وگتی او نه فوځ کولای شی چی روسی حکومت د دی پیغور نه پوری بامی او نه فوځ کولای شی د افغانستان د جنگ اصلی واقعیت د ملت نه پت کړی زکه د او -۷- کلو جنگونو روسان پوه کړل چی اصلا افغانستان کی د روسی فوځیانو د پاره د مرگ داستانو نه جوړیږی دا خو په ځای پریرده چی روسی ته د ستیدونکو فوځیانو کیسی د افغانستان د جنگ ترټولو ملاماتونکی غذار دی چی د روسی واکمنانو ملائی کیره کړی ده .

د روسی فوځ د یوکن تجاوزنه وروسته روسی مستشاران په دی فکر کی شول چی د افغانستان د رژیم د پاره افغانی اردو جوړه کړی او د دی اردو د جوړیدو په پلمه د وتلو لار پیدا کړی تقریباً دا دری نیم کاله وشول چی رژیم او روسی حاکم مستشار په افغانستان کی د افغانی اردو د جوړولو نقشی او پروگرامونه یو د بل پسی بدلوی د ۱۸ کن نه نیولی تره ۴ کنو پوری ټول هر چیری چی وینی د عسکری خدمت د پاره جبراً نیسی ان تردی چی کله کله خو د همدی اردو د جوړولو او تقویه کولو په منظور د روسی قواؤ لوی لوی کاروانونه د کابل شاوخوا سیمو ته هجوم وړی ترڅو د عسکری سن مطابق افراد په محاصره کی ونیسی کله کله دغه هجومونه موفق شویدی ولی پوهیږی چی د دغی اجباری عسکری ، احتیاط ، او په معاش راضی کړی اجیرو ملیشه وگړیو یو خندونکی حالت نیولی زکه د یوی مخی خلک عسکری ته په څور نیسی خلک هم اوس چی اداری مرکزونه سجل نلری د هر ممکن فرصت په موندلو یا د خپلی وسلی سره یا بی وسلی تبتی او د مجاهدینو سره یوځای کیری دا چی دغه مجبور فوځیان په جنگ کی استخدام

شي هغوی پخپله د رژيم د پاره د يو جنجال را منځته کړيدی
زکه رژيم د دی په ځای چی هغوی په جنگ او جگړه کی
استخدام کړی د هغوی ساتنه او مراقبت پخپله د رژيم د پاره
يو لوی مسؤليت او پروگرام کړخيدلی دی .

د جنگ په دوران کی نه روسان او نه د کابل مجبور
هوځيان يو په بل اعتماد لری هيڅ يوهم د نورو په معلوماتو
باور نه ساتی. کله کله خو د دوی په منځکی ناڅاپی او اوږدی
جگړی هم کيږی .

داسی هم شوی چی د یوی سیمی ټول سپین ږيري
او مشران رژيم بنديان کسړی او بيانی ورسره تفاهم کړی او
خلکو ته ئی ویلی چی باید وسله واخلي او د دوی په تعبیر
د خاوری او انقلاب نه دفاع وکړی کله چی خلکو د مزدور
رژيم نه وسله غوښتی نو بیا رژيم اعتماد نه دی کړی بممانعت
ئی کړی د کلی مشرانو ورته ویلی په دی صورت کی زموږ
مسؤليت څه دی چی نه وسله را کوی چی ستاسی نه دفاع
وکړو او نه تاسی «رژيم» زموږ نه دفاع کولی شی او ډیر
کرته داسی هم شوی چی دولت وسله ورکسړی او ټول
مسلح د مجاهدینو ترڅنگ دریدلی دی .

بنائی په افغان او لوکره اردوکی داسی مجبوره فوخیان هم وی چی خلورخله د فوځ نه تبتیدلی وی ولی رژیم اوفوځ نه پوهیږی چی هغه دکوم ولایت او دکومی ولسوالی دی خوخله فوځ ته راغلی او خوخله تبتیدلی ؟

د احتیاط او عسکری په خاطر روانی تلاشیکانی کله کله مسخره حالت ونیسی د ښار په یوه کوڅه کی خوخله دتذکری او ترخیص پوښتنه کیږی کله داسی هم کیږی چی د یوی سیمی فوځی په دی خاطر چی د تفتیش حالت کی ورسره تذکره او کارت نه وی د تلاشی په نتیجه کی نیول شوی ، څیره شوی او د اوږدی مودی وروسته ئی دا ثابته کړی چی هغه په بل نظامی واحدکی وظیفه اجرا کوی .

خو په دی ټوله موده او په دی مسخره تفشیشونو روسی فوځ ونشوای کولای چی افغانی اردو جوړه او یا د ملت سره د رژیم پیوند پیدا کړی ، که څه هم په دی دواړو جهتونوکی گڼ پروگرامونه عملی شول او زیاتی پیسی ئی مصرف کړی .

داسی روسی فوځ په هماغه بد حالت کی پاتی دی نشی کولای مطمئن حالات را پیدا کوی زکه د دولت د ۸۰

په سلوکی ادارې واحدونه له منځه تللي او پاتې واحدونه ئې هم هیڅوک نشي تمثیلوی .

اوس اوس په ولایاتو کی ادارې مرکزونه ، لیسی ، بنونځی کلینیکونه شفاخانې فابریکی ، مؤسسی ، قضاء او مدارس چی د دولت پوری اړه ولری بیخی له منځه تللی دی افغانستان په یوکنډواله بدل شوی چی پخپله سور او وحشی فوځ هم پکی نور «تسرا» خوری زکه هیواد وران او خلک په کلکه د فوځ او رژیم نه کرکه لری په هره دره او هره ناوه کی د خلکو مقاومت اډی پرتی دی فقط کابل او خو محدود ښارونه د روسانو په لاس کی دی چی هغه هم په امن او آرامی کی پوره یوه هفته هم نشي تیرولی .

په دی توگه د مقاومت څپری ترکی ، امین او د هغوی اردو ختمه کړه او نن ئی روسی فوځ د ناکامی په غولی درولی ، هر چیری چی ولاړشی د ماتی او تاوان سوغات د ځانه سره راوړی .

په بین المللی ساحه کی هم مقاومت نن روسان تولی دلیا ته خر سترگی کړی ان خپل ملت ته هم ! د همدی

خایه ده چی روسان د افغانستان د مسالی د جنجال نه
د خلاصی په هیله د خبرو میز ته د سنگر د لوخرونه ترجیح
ورکوی نه په دی خاطر چی زمونږ د ملت برحقه مبارزه
تسلیم او زمونږ ملت خپل سرنوشت جوړیدو ته پریږدی
بلکی په دی خاطر چی د میز خوا د مجاهدینو د تکلان ورکونکی
حضور نه یی برخی وینی .

جنگ او خبری

د مسکو سر تمبه اقتدار چیانو د جنگ خبره په افغانستان
کی ښه وتلله او په افغانستان باندی ئی د خپل تجاوز د اداسی
او تجاوز گرو فوخیانو د ناکام حضور په نتیجه کی د افغان
ملت سور او اوږده پوره و پیژننده تردی چی د روس
د جوانی حوصلی واکمن گورباچوف دی جگری ته د ناسور
زخم نوم ورکړ .

روسانو د مقاومت په پیل کی داسی نه وه پتیلی چی
د هغوی مزدور رژیم ته به داسی مشکلات په مخ ورشی
او دا ئی بیخی په خیال کی هم نه گرځیدله چی افغانستان ته
به د روس د سره فوځ په لیږلو مقاومت او جهاد خو هنتونه
زیات عمر وکړی او د میاشتو به حساب ئی هغوی د خپل

فوخ د عالی رتبه صاحب منصبانو د پاره بنسټي ډیر
مدالونه تهیه کړي وی وی په دی نه پوهیدل چی
د افغانستان خلک په جنگ کی خپل مقابل لوری ته د ماتې
فرصت خوورکوی وی د مدال دکتلو فرصت په دی خاوره
کی چاته په لاس نشی ورتلای د همدی حایه روسی فوخیان
هره ورځ د دغی بری په امید بلاسرونه په زمکه پدی
خو بری چیری !!

د جنگ په دوران کی د روسی فوخ او د کریملین
د واکمنانو مناسبات یوی نوی مرحلی ته ننوتل دواکمنانو
طلاقی هیلې او طاغوتی هوسونه د فوخ ناکام رول پر زمکه
وغورخول فوخ هم د خپل کمزوری او پخپلوارظالمانه استخدام
او قوماندی لامله داسی فعالیت نکوی او یا نشی کولای چی
د روسی د نړی خور استعمار طاغوتی حیثیت په خای کړی
د همدی حایه ده چی افغانستان ته تللی فوخ روسان په
سخت او حرج موقت کی درولی دی . جنگ گټل کیوی نه
ولی په افغانستان کی هره ورځ چی په جنگ تیریری روسان
په ټوله دنیا کی لاهم شرموی .

د روسانو سیاست هغه وخت خپله خامی ونبودله چی

ظاهر شاه او ظاهر شاهيان ئې مخکې له وخته ليرې کړل او
بيا دا چې د ترکي د قبائلي او کمونستي مزاج مخلوط حزب
ته ئې اقتدار ور ورسپاره د افغانستان په خلکو کې د کمونيزم
د مفکورې ټولې لارې وتړلې او کله چې ئې د ترکشاه او
پېرکشاه نه د دفاع په خاطر افغانستان ته خپل فوځ واستاوه
د افغان بچي بچي ئې په دې قانع کړ چې نور روس د افغانستان
د خلکو دوست کيدلی نشي . ولی بالاخره د افغانستان په
باب د بريژنيف په جهل ولاړ موقف او د مسکو خام سياست
د سياسي اشتباه په پوله کې و نه دريد بلکې همدې اومه ،
ناسنجولی پاليسي پخپل وار روسي فوځ هم د دې بدناميو اوسپيتانو
ډنډ ته را کښته کړ چې نن په افغانستان کې د روسانو د ټولو
زيانونو په سربېره همدا د روسي فوځي بدنام وضعيت مسکو
تر هرڅه زيات څيری . د روسي فوځ يو کڼ ناکام ماموريت
په حقيقت کې روسي مشران د افغانستان د قضي د حل نه
د خپل فوځ بدې وړخ او د فوځ د بدنام حالت په رابطه
د روسي ملت د احساساتو توازن او ذهنيت آرامولو راستانه
کړل زکښه د افغانستان قضيه او اخ وډب د روسي ملت
د پاره کومه دلچسپي نلري هغه څه چې د روسي ملت د پاره

د اندیښنی وړده هغه په جبر او اکراه د لبرلی روسی
فوحیانو بدانجام دی .

کیدای شی تراوسه روسی وا کمنان د ورپینښ جنجال
په محاسبه کی حیران وی زکه هغوی خپلی انقلابی پالیسی
«د هغوی په خواهه» او د خپل فوځ غوڅ هجوم د دنیا په
ډیرو سیموکی د بری او تسلط په گډی کیښولی وه ولی
افغانستان د هغوی د تیری محاسبی او ارقامونه لار بدله
کړه . بنائی د افغانستان جنگ په روسی قیادت کی دا اختلاف
او خوجهنی زاړه جهتونه سره ډیر لری کړی وی او ممکن
د دی قضی په رابطه د جگری او سیاست په ډگر کی نور
نوی اختلافات او جهتونه منځته راغلی وی ولی د کومه حایه
چی یه په عمومی توگه د روس قوم د حیثیت پوری اړه
لری بنائی دغه اختلافات او جهتونه د قضی د حل پوری خپلی
پولی محدودی وساتی خو په طبیعی ډول دا اختلافات به یو
وخت خپلی قوی خپی د روسی سیاست په منځ حتمی غوروی،
ولی نسبی نښائی افغانی مجاهدینو د روسی فوځ د دویم کال
په سرکی هلته سرگندی ولیدی خو د روسی ډول کمنانو لهخوا
د جنگ د لوخرو ترشا د قضی د حل د لاره د ډول کونکسی

جوړ کړي. دغه گونگوسی یا دیپلوماتیکو ساسی دملوخلو د لاری د قضی محدود ساتل او حل پخپله د روسی د سیاست او فوځ د رجالو د اختلاف او خوا بدی نه چیغه اخلی زکا د اختلاف پرته دغی مریضو خبرو په نسبت د روسی واکمنانو قانع کیدل یو غیر طبیعی کار دی .

کیدای شی د اختلاف پرته نور عوامل هم وی چی روسی واکمنان ئی د جنگ د طرحی د تعقیب او توقیف په خاطر د تانگونو د جنگولو پرځای د میز خواته راکشلی وی . چی هغه د افغانستان د وضعی په ارتباط د روسی واکمنانو بیچارگی نه لار نیسی .

په هر صورت څلور کاله مخکی د جنگ او تجاوز د اداسی ترڅنگ روسی واکمنانو خپلو نوکرانو ته په کابل کی د قضی د حل په رابطه د افغانستان د گوندیانو سره د تفاهم او روغی جوړی طرحه وړاندی کړه ولی په هغه موقع کی د افغانستان د خوړیدلی اوضاع په ارتباط د مقاومت ابعاد دیر پراخ او د افغانستان د قضی په نسبت د نړی د سوله دوستو هیوادو خوا خوړی او سیاسی ملاتړ د کابل رژیم سره د تفاهم د حدودونه او چته وه هښه چی ایران په کلی توگه

تفاهم رداو پاکستان هم د مستقیم تفاهم نه انکار وکړی وی
د مقاومت تشدد او ورسره جوخت د نړی د خلکوخواخوږی
چی روسان ئی په سیاسی او دیپلوماسی حلقو کی محاصره کړی
مسکو او کابل دواړه د کوردویز د منځکړتوب د لاری
غیر مستقیمو خبروته اړوستل .

ممکن دا خبری بی خی په حای وی چی روسان
د سیاسی خبرو د باب د خلاصولو نه په لمړی قدم کی دروس
ملت او بیا د دنیا او افغان ملت توجه بلی خوا ته واړوی
او د نظامی تجاوز پاتی پراؤ د دې لاری تقویه او تشدید
کړی په دویمه درجه کی بنائی د خپل فوځ د سپری تجربی
جنر او مدر په سیمه کی د روسی امنیتی او سیاسی حدودو
په ساحه کی خوندی وساتی ترڅو د جنک او خبرو په دی
موازی جریالو کی داسی مناسب فرصت ترلاسه کړی چی
هلته جنک یا خبری د قضی په حل کی موثر رول ولوبوی .

که څه هم د افغانستان د قضی په باب بد گمانه مبصرین
او سیاستمداران په دی خبره غوړونه ږره وی وی حقیقت
هم دا دی چی نن په افغانستان کی روان جنک د روسی
اهدافو د پاره او روانی خبری د روسی د تجاوز او اشغال

د توجه به په جهت کی په کار وړل کیری .

د خبرو د پیل او اداسی طرحه نن روسان د خپلو
نظامی پولونو د تلافی ، د نظامی تجاوز د متوازی رهبری
د تحکیم په منظور داسی په کار وړی لکه څنگه چی نظامی
او فوخی تجاوززی د سیاسی غلطیو د تلافی او د سیاسی متوازن
حرکت د بقاء په خاطر په مخکی نیولی دی .

پرون روسانو په افغانستان کی د خپلو سیاسی پلانونو
د غلطیو نه را پیدا اوضاع د توازن د پاره نظامی قوت
استخدام کړ ، ولی نظامی ناکامی تی سیاسی ناکامی ورغبرگه
کړه . اوس هغوی غواړی دغه سیاسی او نظامی تصونه او
خامیانی د سیاسی او نظامی جوخت فعالیت په نتیجه کی جبران
کړی . که څه هم سیاسی غلطی او خامی اوس د تلافی وړنه
دی زکه چی اوس د جگړی د دوام په نتیجه کی د افغان
ملت سره د روسانو د ریاکارانه دار مدار پردی د جگړی او
جنگ په برچه و شلیدی خو بیا هم د نظامی خامیانو د تلافی
د لاری روسان ممکن د خپل خام او شرمیدی سیاست د اداسی
د پاره نوی رنگ ورکړی او د نظامی تجاوز سره د غبرگو
شویو خبرو هدف همدغه ده چی نظامی ځورونکی اخ وډب

بیرته د خبرو د لاری په هاغه سیاسی اخ وډب بدل کړی، خو د نظامی اخ وډب توقف او په حیاتی د یو سیاسی فعالیت ادامه یوازې د همدی جنګ او خبرو د متوازی جریان دلاری ممکن ښکاری زکه نظامی حرکت په مقاومت کی د هاغه جهتونو د تضعیف په جهت کی کارول کیری چی هغه په سیاسی ډگرکی د روسانو سره رنگ نشی اخستلای لکه څنگه چی سیاسی او دپلوماسی هلی جلی ښائی هاغه جهتونه سره نژدی او تقویه کسری چی روسانو ته ددی فرصت ورکوی چی تیری غلطی تلافی او په افغانستان کی د خپل سیاسی تحرک شکیدلی مرحلی سره پېوند کړی .

د روسانو د «جنګ او خبرو سیاست» د پیل نه تر اوسه د روسانو د نظامی او سیاسی کمزوریو د تلافی په غرض په مخ روان دی چی د همدی پالیسی په لړکی هغوی دخپلواو محلی او بین المللی پوره او نیمه مخالفینو سره د افغانستان په باب د خپلی طرحی د عمده نقاطو په هکله یو مثبت تفاهم ته د رسیدو په لاره کی دی چی ښائی پاکستان په خلاصه او پنده خوله ، ایران په نیمه خلاصه خوله د دی طرحی او تفاهم ژوندی مثال وی چی دا په حقیقت کی د همدی

د «جنگ او خبرو د سیاست» عاجله میوه گڼل کیږي .

اوس اوس روسانو سره د دی باور پیدا شوی چی
د خبرو د میز دلاری کولای شی خپل سخت سری مخالفین
وکړوی زکه د خبرو په میزگی دهغوی ، نه حضور روسانو
ته دقضى نه د غلطی بهره برداری او د قضى د مهموتکو
او خواؤ د تراشلو فرصت برابر وی .

د «جنگ او خبرو» سیاست که څه هم نه شی کولی
په بین المللی ساحه کی د روسانو لویدیځی پرستیژ او په ملی
سطحه د افغانستان د خاکو سره د هغوی په اصطلاح
دوستانه روابطو د عادی د پاره لار هواره کړی خود همدی
مکرو بی او متناقض سیاست له مخی روسان غواړی چی
د جنگ او تجاوز د خشنی سیما په لړکی ملت د خبرو او
تفاهم په روسی طرحه قانع او د مقاومت مسئول جهتونه په
حرج موقف کی ودروی .

څنگه خبری

په دی خو یو عادی افغان هم نن پوهیږی چی که
د روس پرضد د ملت دغه بی کچه مقاومت او قربانی او
د ملت سره په جگړه کی د روسی فوځ د بی چارگی خبره نه

وه ممکنه نه وه چی روسی طاغوتیان او د هغوی بی حیا نوکران دی د افغانستان قضیه تسلیم او د هغی د حل په باب د خبرو او تفاهم لاره ونیسی .

د مقاومت په پیل کی روسانو زیات کوشش وکړ چی دا قضیه د چین ، مصر ، پاکستان ، ایران او بالآخره د امریکا د توطئو زیرنده وښی او د پاکستان حکومت ته خو د کابل رژیم او روسانو خوځو ځله تاوده تاوده اختارونه ورکړل ترڅو د دی د لیاری روسی تجاوزیو قانونی حرکت او اقدام وښی او پاکستان دپته اړباسی چی په خپله خاوره کی مهاجرین یا ونه منی او یا خوئی بیرته د رژیم سرحدی ملیشه ؤ ته وسپاری .

د خبرو د پیشنهاد یا د سولیزی لاری د قضی د حل طرحی نه مخکی روسانو د پاکستان او ایران په رابطه مسلسل پوچ اتهامات ، احتجاجونه ، اختارونه حتی نظامی بدماشی یا تجاوزونه ټول امتحان کړل اوکله چی دا اختارونه او تهدیدونه بی تاثیر پاتی شول بیا د کابل او مسکو تکمارانو لاس په بله دسیسه وهلی او په وار وارئی د قضی د حل په رابطه ایران خاصته پاکستان ته د خپلو په اصطلاح

صمیمانه نیاتو اطمینان ورکړی که څه هم د کابل غاښ ماتونکی غذارونه چی د ترکی د وخت نه تراوسه په پاکستان او ایران قرض پاتی دی تر اوسه د کابل رژیم په غاړه د لعنت یو بل توق پروت دی زکه چی هغه چی د بیگانه فوځ په حمایت کی پروت رژیم خپله شپې په ویره تیروی د هغوی له خوا نورو ته د تهدید مسأله یوه خندونکی ډرامه ده خو بیا هم د هغوی د خبرو طرحه یوازی د پاکستان له خوا تائید شوه او هغه هم د ملگرو ملتونو د منشی د ذاتی نمائنده د نظارت لاندی او د کابل او اسلام آباد د نمائندگانو د شا په شایا غیر مستقیمو خبرو په حدودو کی ، زکه چی د دنیا اکثریت هیوادونه د کابل رژیم په رسمیت نه پیژنی د بلی خوا د اسلامی هیوادونو په کانفرنس کی د روس تجاوز د غندلو برسیره د کابل رژیم یو غیر قانونی او غیرملی رژیم وگنل شو او په همدی دلیل د اسلامی کنفرانس د مؤسسی له عضویت څخه ویستل شو . د دی برسیره په افغانستان باندی د روس نظامی برآلاتیری د نړی د هر اضمیره ملت او ډلی زهنیت د افغانستان د خلکو سره خوا - خوږی او د روس په ضد کرکی او نفرت ته را واړه و ، چی

دغی سیاسی نړیوالی فضا پاکستان ته د دی فرصت ورکړ
چی د کابل نه د خپبر خوا ته د را روان خطر مخه یو قدم
وراندی او په مناسب فرصت کی ونیسی په ظاهری لحاظ
د مخامخ خبرو رد پاکستان مخامخ په یوه قوی موقعیت کی
درولی وه او د همدی ځایه پاکستان مخامخ خبرو ته حاضر
نشو، ولی بیداهم لکه څنگه چی روس جگړه او تجاوز په افغانستان
و تپله د افغانستان د قضی په ارتباط په پاکستان باندی بی
دا بی رابطه روانی خبری و تپلی ترڅو پاکستان د دی تپلی
میز په خبرو د یوی خوا د روس غصه کمه کړی د بلی
خوا د خپلو داخلی مخالفینو د پروپاگندهی غړی خفه کړی
لکه څنگه چی په دریم درجه کی د دی خبرو په جریان کی
ځان د روس د نیاتو او نفسی حالت نه خبر او په نتیجه
کی د افغانستان قضیه د خپلو پولو د امنیت د خوندی کولو
په سرحد کی وپالی .

ولی دا خبری او په دی ډول چی هغه تعقیبری بی ځایه
او خطرناکی خبری دی .

بی ځایه خبری

د افغانستان د قضی د حل په رابطه هغه وخت

د خبرو او تفاهم پیشنهادونه وشول چی مقاومت په نظامی بعد کی د روسانو ملا ورکړه او روسی سور فوځ په یوه نه ختمیدونکی جگړه کی وتبته. د خبرو انگیزه باندي موخکی شه ناخه رڼا واچوله خو نه هغو پرونیو تورو پیشنهادونو او طرحو او نه د دی شپږو مختلفو پړاونو خبرو چی د کوردویز به دپلوماسی بکسگی کی کابل او اسلام آباد ته خوځله رد و بدل او د دواړو رژیمونو په قداندام ئی ونیولی یوه هم د روسانو د سالم ضمیر یا د قضی د حل په رابطه د هغوی د تعهد نه نمائندگی نه کوی او د همدی ځایه ویلی شو چی دا خبری بی وخته او بی ځایه خبری دی. دا چی دا خبری ولی بی وخته او په دی وران غیر طبیعی ډول پیل شوی دا هغه پوښتنه ده چی د روس سپیره او پر چل ولاړسیاست ئی ځواب وائی او د از که چی که خبری پخپل وخت چی حتماً راتلونکی دی او پخپل طبیعی او معقول چوکات کی مطرح شوی وای په هغه صورت کی ممکنه نه وه چی روسان د خبرو د لاری د قضی مخ بدل کړی لکه اوس اوس چی مکار روسان غواړی د خبرو دلاری د افغانستان قضی ته بل ټرنگ او د خلکو مقاومت ته سپکه بڼه ورکړی ترڅو د جنگ

او تجاوز نه ورپښه بدناسی او بدرنکی د دی بی وخته او
بی حایه خبرو د فنی کارولو دلاری تلافی کړی .

دا چی مونږ وایو دا خبری بی حایه دی البته چی
عمده دلایل ئی هم له مونږ سره شته او هغه دا چی :

۱- دا خبری د قضی د اصلی جهتونو ترمنځ نه دی.

۲- په دی خبرو کی روسان ریښتی نه دی .

۳- مجاهدین او ملتئ نه تائید وی .

۴- ملت د خبرو په جریان کی نه واقع کیږی .

۵- د روسانو تجاوز څرگند او د خبرو د پاره موضوع

نشته څرنگه چه روس خپل فوځ بی له کوم

مشوری څخه افغانستان ته لړلی دی کولای شی

چه هاغسی بیرته ئی شاته کړی .

خبری د اصلی جهتونو ترمنځ نه دی :

د هغه ابتداء نه چی د قضی د حل د پاره تفاهم او

سوله ایزه لار پیشنهاد شوه تراوسه پوری خبری د پاکستان

او کابل رژیم ترمنځ روانی دی چی دا دواړه جهتونه په عیځ

صورت د افغانستان د قضی اصلی جهتونه نه دی .

پاکستان لکه څنگه چی د مجاهدینو ځینی مشران وائی

قضى نه متاثر طرف دى ولى د قضى اصلى جهت نشى . كيدى. د افغانستان په د تنه كى روان بدحالت د افغانستان د ملت او د تپل شويو رژيمونو ترمنځ اخ وېب دى لكه څنگه چى په دويمه مرحله كى هغه د افغانستان د ملت او روسى د متجاوز فوځ ترمنځ روانه جگړه ده چى په دى صورت كى زمونږ په هيواد باندې يو بهرنى هيواد تجاوز كړى او ملت د دغه بهرنى هيواد د فوځ او تجاوز په وړاندې مقاومت كوى . داسى نه چى دلته كومه مسأله د پاكستان او كابل ترمنځ پرته ده زكه پاكستان برسیره پردى چى په افغانستان كى د تجاوز او لاسوهنى استعداد نلرى په افغانستان باندې د روسى د جارحانه تجاوز وروسته خپل موجوديت په مخاطره كى ويني او فقط په همدى حدودو كى پاكستان د افغانستان د خلكو سره خپله خوا خوږى كوى زكه اشغال شوى افغانستان د پاكستان سرحدونه او مستقبل دواړه تهديد وى او د پاكستان په وړاندې داسى دلائل چى هغه د خپل هيواد او خلكو په رابطه د روسى د بعدى تجاوز او هجوم په نسبت مطمئن كړى بى خى له منځه تللى او د همدى حايه پاكستان د پوى اشغال شوى افغانستان

د هائسی او ملاتړ په برخه کی ځان په سلهاوځله په افغانستان باندی د یو متجاوز قدرت په نسبت برحق او د خپل گنی او دا منطقی هم ده . دا به څنگه پاکستانی حکومت او یا پاکستانی ډله وی چی هغه به د روس له خوا اشغال شوی افغانستان کی د دی جرأت ونلری چی د افغان ملت سره په دی بد مورخ کی په دی خاطر خپله خوا خووی پریردی چی هلته متجاوز روس خپه کیږی ؛ ان تردی چی ننی پاکستان چی زمونیر د ملت سره ډیری تاریخی کلتوری او دینی عمیقی اړیکی لری د دی حق لری چی په افغانستان باندی د تجاوز په صورت کی د افغان ملت ترڅنگ و دریری هودا حق د پاکستان خلک لری ولی دا حق نلری چی د افغانستان د خلکو د سرنوشت او آینده فیصله د ځانه یا د نورو په گهرون او زمونیر د ملت په غیاب کی وکړی لکه په اوسنیو خبرو کی چی د داسی یو کار تصور او گمان زیاته شویدی .

که څه هم روسان خپل تجاوز داسی توجیه کوی چی هغوی د یو قانونی رژیم په غوښتنه کابل ته راغلی هغه رژیم چی تراوسه ئی نشی مشخص کولی او د بلی خوا داسی وائی هغوی «روسان» د خپلی دوستی او معاهدی له مخی

افغانستان ته راغلی چې د پاکستان او چین له خوا پیل شوی مداخلی وټکوی. که څه هم زموږ ملت ته دغسې توجیه او دلائل هیڅ قیمت نلری او هغه خپله لاره تشخیص کړی خپل دوست او دښمن ئی پیژندلی دی خو دروانو خبرو لړی بیا د پاکستان موجوده او پټ رول پخپله دا خبره تائید وی چې د افغانستان قضیه اصلاً د کابل او اسلام آباد تر منځ مسأله ده چې دا کار زموږ د ملت د پاره خواشینوونکی دی زکه په پاکستان کی د مهاجرینو موجودیت او د پاکستان د حکومت او ملت انسانی خوا خوږی د دی معنانه ورکوی چې موږ دی خپل مستقبل د بل چا په فرمایش او توجه جوړ کړو موږ چې د روس پرضد د جنک او مقاومت استعداد لرو ځنکه بیا په سیاسی ډگر کی دمره بی چاره شو چې زموږ راتلونکی دی نور راته قای .

کیدای شی پاکستان سره د دی دلائل وی چې هغه د افغانستان د قضی په باب په روانه پالیسی قانع کړی ولی په هیڅ صورت کی منطقی نه ده چې هغه دی زموږ ملت قانع کړی د پاکستان ملت او حکومت کیدای شی خپله همدردی د خپلو سرحدونو د امنیت په حدودو کی دافغانستان

د ملت سره وژندوی او دائی حق دی کله چی دغه همدردی د هغوی مستقبل تهدید کړی او فکر وکړی چی بیا داسی لاره هم شته چی د پاکستان سرحدونه د روسی روان تجاوز نه خونندی وسای کولای شی هغه لار انتخاب کړی او دا حق د هغه نه څوک نشی اخستلی ولی د دی حق په هیڅ صورت کی باید ځانته ورنکړی چی د پاکستان د امنیت او سلامتی په خاطر په خپل همسایسه ورور هیواد باندی لاره جوړ کړی .

پدی روانو خبرو کښی چی پاکستان د یو جهت په هیث مطرح شوی او خبری فی دکابل رژیم سره غیر مستقیمی ادامه لری ولی هغه مجاهدین نه تمثیلوی . زمونږ ملت نه تمثیلوی او دا زکه چی اصلا قضیه د روس او افغان ملت ترمنځ قضیه ده د دوی په خبرو کښی د پاکستان گهون دانی چی قضیه د پاکستان او کابل رژیم د خرابو مناسباتو نه را پیدا شوی ده خو دا هیڅ افغان نشی منلی زکه مونږ د هیڅ بهرنی ملک دښه او یا بد تفاهم ښه یا بدو مناسباتو د پاره خپل ملک نه شو وړانولی اونه خپل هیواد ته بیگانه فوځونه راغوښتلی شو خو د پاکستان د حکومت جهت کیدل به

۴۰

په آخر کی قضیه همدی خوا را کاپی خاصه چی د دی
تولو خبرو محتوی او کیف هم تر اوسه پت پاتی شوی دی.
په دویمه درجه کی د کابل رژیم مطرح دی هغه چی
یوه ورځ هم د بیگانه فوځ په غیاب کی خپل تسلط نشی
ساتلی، هغه چی د تاشکند او مسکونه د ټانگ په شا زمونږ
ملک ته په مسخره ډول راوړل شویدی او د بهرنی فوځ په
قوت ئی فقط یوه رادیو فعاله ساتلی او نورئی هرڅه دلاسه
ورکړی .

نن په افغانستان کی د تقریباً ۳۰۰ ادارې واحدونو
له جملی ۲۰% ئی هم نه دی فعال قضائی، تعلیمی، صحی ...
اکثره عمرانی پروژې .. د توقف په حال کی دی . د ملت
دریمه برخه مهاجره او په همدی تعداد هیواد کی د ننه
د خپل ټبر او کلی څخه بی حایه شویدی دوه برخی هیواد
وران او تقریباً ملت په ۸۰ فیصده خاوره کی خپل مقاومت
ته ادامه ورکوی په دغسی یوه فضا کی به د کابل رژیم سره
خبری او موافقه زمونږ د خلکو او بیا خپله پاکستان ته
د کوم مطمئن مستقبل ارمغان راوړی !!

باور لرم چی پاکستان د افغان د خلکو سره خپله

تاريخي وجيبه ادا كړي او د پاکستان خلكو د اسلامي ورور-
ولي ارزښت ژوندي وساته او دا چې هغه د كابل د نوكر
رژيم خبرو ته حاضريري شاي-د دلائل ولري چې عمده ئي
د روسانو فشار، د اسلامي هيوادونو نيمشواندي ملاتړ، د انقلاب
د حيثيت په نسبت د ايران كمزوري موقف، د پاکستان
د داخلي مخالفينو بد توجيها ت دي ولي د افغانستان خلك دا
فكر كوي چې د دغه رژيمونو سره خبري پخپله دا قضيه
د حل په حاي يوي لايخل سپراو ته ليردوي په هغه
صورت كي چې قضيه په سيء توگه حل نشي، حالات او
مناسبات عادي نشي، د افغانستان مات خپل حق تر لاسه نكړي
قضيه خپل موجوده ستراتيزي د لاسه وركړي آيا په هغه
صورت كي به د پاکستان حكومت د روس فشار، د خپلو
مخالفينو بد توجيها ت او پروباگنده كمه كړي وي ! زه
باور لرم چې د اسلامي هيوادونو همدا نيمژواندي ملاتړ به
هم د لاسه خي او د ايران د اسلامي جمهوريت روان سياسي
ملاتړ به هم صدمه ويني هلته به بيا د قضی راتلونكي
ابعاد او پړاونه نه يوازي افغانستان بلكي پاکستان او ايران
هم نغاړي خو په هغه صورت كي به زمونږ مات په خپلو

ګاونډيو ورونو د اعتماد فرصت دلاسه ورکړي وي .

د کابل رژيم سره خبري او بياراتلونکي موافقي او معاهدي هغه جال دي چي پاکستان او ايران به حتمي دکب نيونکي کورته رسوي د دغسي رژيم حيثيت بهڅه وي چي دبهرنيو فوځيانو به حايه کي شپي تيروي، د ملت نه تجريد او خپل ملت د بېگانه و په لاس وژني . د دغه رژيم مهم رول خو د خپل ملت سره داوه چي هغه بېگانه قصابانو ته وسپاري . آيا پاکستان به د دي خبرو اترو او راتلونکو موافقو په لږکي يوه ورځ دي مرحلي ته رسيږي چي همدا بېگانه فوځ د همدې رژيم د موافقو او معاهدوله مخي د خيبر دي خواهم را وخوځوي خو هلته به بيا افغان ملت د يو اسير فوځ په حيث جنگيزيږي ولي د خپل هيوادونه بهر او د دشمن پرحاي خپلو دوستانو سره لکه نن چي بخارا ئي فوځيان خپلو افغاني ورونو سره په جبر او اکراه جنگيږي دلته دا سوال مطرح کيږي چي د کابل رژيم د چانه نماندگي کوي ؟ د روس نه که د افغان ملت نه ؟ تراوسه خو ژېړ باران د خيبر دي خوا نه دي اوريدلي چي دخلکو ليد او نظر دي صدمه ليدلي وي . په رڼو سترگو ټوله دنيا

وینی چی ملت د رژیم او د هغه د بیګانه ملاتړ فوځ سره جنګیږی او که د روس ممثلان وی نوا روس خپله په دی رژیم باور نلری زکه خوئی خپل فوځ افغانستان ته لیږلی او د روس دغه بی اعتدای اوس دی درجی ته رسیدلی ده چی حتی په شتون اسلامی کی هم د هغه مشاران ناست دی او د جنګ او جګړی د قوماندی نه رژیم هغه وخت پوهیږی چی د هغوی د دوستو قواؤ قوماندانان د جګړی تالمات د هغوی په اوږو دا یله جارو په شان بارکړی بیا پوهیږی چی جنګ چیرته وه او مړه او زخمیان ئی خو دی ؟

هغه معیار چی د کابل رژیم سره په دی خبروکی مطرح او هغه هدف چی د دی خبرو ترشائی لری هغه به څه وی؟
طبعاً د روس فیصله او د روس مصالح .

زه باور لرم چی نه کوردویز او نه د کارمل نمائنده په هیڅ حل د روسی لویو مستشارانو د پریکړی پرته قدم نشی اخستلای ولی بیا هم دا تپل شوی چی د پاکستان حکومت دی اول مستقیم او که نه غیر مستقیم د کابل د رژیم د نمائنده سره خبری تعقیب کړی !

مونږ نه پوهیږو هغه کوم اعتاد او څرنگه اسناد دی

چی د پاکستان حکومتی د دغسی یو رژیم سره مبادله کوی
زکه د کابل رژیم اوس د دی وړنه دی چی هغه دی چاته
باور ورکړی او یادی د چانه اعتاد واخلی ولی ټول هدف
دا دی چی د کابل د بی محتوا او رسوا رژیم سره په دی
رسوا تله کی پاکستان هم و غورخل شی ترڅو د خبرو په
راتلونکی بعد کی روسان د پاکستان د حکومت د توهین او
ځورولو زیات فرصت ترلاسه کړی، زکه د کابل غوندی
د یو بی باوره او بی حیثه رژیم سره د ناستی پاستی پای به
بل څه وی ؟

ممکن زینو سره داسی فکر وی چی د همدی خبرو او
موافقو په لړکی په افغانستان کی د یو داسی بل رژیم د پاره
لاره هواره شی چی هغه به د روان حالت او د سولی
چتری موجوده احتکاکونو پرغولی کیږدی او بشانی دانی
د کمونستانو او رژیم د کمزوری موقعیت نه پتیلی وی؛ ولی هغه
رژیم چی د کابل د مبتدلو رجالو موافقه ئی رامنځته کړی په هیڅ صورت
کی نه په روان حالت او نه د موجوده احتکاکولونو پرغولی
چتری کیدای شی زکه په افغانستان کی روان جنجال کوم سیاسی
جنجال نه دی هلته د یو استعار گر لوی قسدرت مصلحت او

او حیثیت، او په مقابل کی د یو ملت اراده او حیثیت مطرح دی چی دا کار دکابل حکومت سره د موافقی د لاری دراغلی رژیم د طاقت نه بهرکاردی او ممکنه هم نه ده چی دغسی کمزوری رژیم دی د بیگانه ملت د گټو او د خپل ملت د ارادی په منځکی د خط او پولی رول ولوبوی. هلته چی جنجال او پرابلم خپل تخریب ته ادامه ورکوی او څوک نشی تضمینولای چی دهند د سمندر پوری؟ او که خلیج دپترولو د څا گانو پوری!

د قضی اصلی جهتونه چی روس او مجاهدین دی په دی خبروکی برخه نلری او یا قضیه د هغوی ترمینځ نه مطرح کیږی زکه چی په هغه صورت کی خبری هم هاغه جهت نیسی چی روانی جگړی نیولی او ممکن د قضی تسول تیت اړخونه را برسیره شوی وای او د قناعت په صورت کی د دواړو خواؤ قناعت دحل لاره او تضمین دواړه برابرول خو دا کار روسان نه منی زکه چی هغوی د خپل ماتی د تسلیمیدو او اعتراف شهامت لری غواړی زموږ قضیه او تاریخ دواړه مغشوش کړی .

روسان يکي ريښتيني نه دي

تر ټولو مهم شي چي دي خبرو ته د بي خايه اوبو وخته خبرو جامه ورا غوندي هغه دا ده چي په دي روانو خبرو کي روسان ريښتيني او مخلص نه دي او دا د شو وجوهاتو له مخي:

لږي دا چي اصلا تـزاري او کمونستي سياست او رژيمونه د دنيا د ډيرو بد مخو او د وو مخو استعمارگرانو له جملې څخه دي. هغوي په تاريخي لحاظ هيڅ وخت پخپل تعهد او خبره نه دي دريدلي د بخارا مسلمانان د همدې د دوه مخو روسانو د ژبو او معاهدو قرباني شول. ظاهرشاه او دا وديشاه دواړه د روس د دوستي قربان شول.

روسانو تل د دوستي په نامه او عنوان خلک لوټ کړي. د دښمني په صورت کي خوئي کار او نقشه دوه برابره خطرناکه ده. د خپلو ډيرو نژدي رفيتانو سره هم روسان په خبرو کي ريښتيني نه وي. هغوي که امين په ترکي او بيا امين په بېرک له منځه وپورل وړي امين چي دخپل ژوند په اخرو سلکيو کي هم په روس او روسي بادارانو نازيده. نو د خپلو دښمنانو سره د هغوي د ټکي اندازه نه لږږي. د روسانو تاريخ وائي چي روسانو په هيڅ وخت کي پخپلو خبرو کي صادق نه دي

تیر شوی . د منځنی ختیځ معاصر تاریخ یوه ژوندی نمونه ده .
د روسانو یو وفادار نوکر «سادات» وائی کله چی زه د کرملین
د واکمنانو د یو عالی رتبه شخصیت سره د خپل هیواد په
رابطه غږیدم نو ما ته ئی پوره اعتقاد ښوده په داسی حال کی
چی زمونږ ترڅنگ کومه کی بل روسی عالی رتبه شخصیت
په ټوله بی شخصیتی زما د سفر د ملگرو سره زما د منځه
وړلو پلان طرحه کوی ، ان تردی چی روسانو هیڅ داسی
جنگ نه دی وړی چی هلته د هغوی منافقت او دوه مخی
پکی رول نه درلود . د همدی ځایه تاریخ وائی چی روس
هیڅکله دروغی په خبرو کی ریښتینی نه دی پاتی شوی .
په دویمه درجه کی که روسان رښتیا غواړی دافغانستان
قضیه حل کړی نو باید ترټولو د مخه د دی حل د ملت
سره د تفاهم او روغی جوړی دلاری و غواړی .

که څه هم زمونږ ملت اوس د روس سره یوی اوږدی
جگړی ته ننوتلی خو زمونږ ملت د توری د استعداد ترڅنگ
د خبرو استعداد هم لری البته کله چی د خبرو د پاره کومه
مساله موجوده شی .

روسانو سره د دی لاری ډیبری دی بی زمونږ ملت

سره د تفاهم دلاری د دی جنجال نه ځان وباسی که څه هم
زمونږ ملت د روسانو سره د بحث وړ مساله نلری که چی
روسان خپل فوځ له افغانستان څخه ویاسی زمونږ ملت
نور د روسانو سره کومه بله مساله نلری ولی دا چی دا په
غرور او غلطي راغلی فوځ ته د وتلو ابرومندانه لارولتوی
دغه لارهم د ملت پوری اړه لری ولی مونږ پوهیږو چی
هغوی روسان دی !

په دریمه درجه کی باید ووایم چی که مسکو په جدي
او ریښتینی توگه د قضي د حل غوښتنه کوی ولی ئی د افغانستان
د قضي د حل خبری اتری پاکستان او په کابل کی بی چاره
رژیم ته سپارلی زکه دغسی جهتونه ډیر کرته کیدای شی
د قضي د حل نه عاجز شی قضیه یو منحرف
جهت ته ولیږدوی خو دا د قضي حل نه دی .

په څلورمه درجه کی باید وویل شی چی که روسان
د حل پلویان ئی نوولی د خبرو د هر پړاو سره جوخت
د هغوی نظامی وحشی حملات پیل کسیری او کله که خو
د پاکستان په خاوره کی هم د هغوی هوایی تجاوزونه
مکرراً تعبیری ؟

په پنځمه درجه کی په دی رواړ—و خبرو کی د بحث وړ موضوعگانی داسی ترتیب شوی چی د روس د پاره څرې موضوعگانی مخکی له مخکی حل کړی او کیدای شی حل شوی هم ئی ولی هغه موضوعگانی چی د ملت او سیمی د پاره په زړه پوری دی او د قضی اصلی محور تشکیلوی هغه تل وروسته غورځل شوی لکه د کوردویز د ۸۴ کال د خوشینی پښنه هلته په زمکه ولویده چی د قضی محوری بند باندی بحث پیل شو .

روسان کوشپښ کوی چی د خبرو د موضوعگانو او محتوی عمومیات جدی و نه نیسی بلکی په دی حدودو کی څه نرمی او تجاوب وښی ولی جزئیات او تفصیلات چی اصلا د قضی لنگر او محور دی هغه وروسته پریږدی ترڅو په مناسب فرصت کی پاکستان به عمومیاتو کی را پچار او د جزئیاتو په مرحله کی قضیه د خپلو گټو په جهت کی روانه کړی . (باید بوخه نورهم توضیح کړی) .

په شپږمه درجه کی وینو چی روسانو د دی قضی او فراېلم د حل توری لاری جدی تعقیبوی منتهی پاکستان چی د قضی په رابطه ترټولو متاثره خوا ده هغه په دی

خبرو کی مصروف ساتی ترخسوپنه سیاسی ډگر کی د قضی
د پاره د جدی کار کولو نه لری وساتل شی .

د پاکستان په داخلی وضعه کی لاسوهنی د ایران
سره د نژدیوالی کوښښونه هغه گهوانه دی چی روسان ئی
د دی قضی د لمنځه وړلو په جهت کی په جدی توگه اخلی
ولی دغه جدی پروگرامونه هم په دی خاطر چی د تفصیلاتو
به سرحد کښی روسان و کولای شی د یوه نوی موقعیت نه
دریځ ونیسی .

په او مه درجه کی د روسی فوځ زیاتول او د هغه
په ذریعه د سیمی د خلکو د لیږدولو پروگرام پخپله ښیء
چی روسان یا نه غواړی چی په نژدی موده کی د افغانستان
خځه ووځی نو یا خو غواړی چی د خپلو فوځونو د ایستلو
نه مخکی مخکی هغه هدف ته ځان ورسوی چی فوځ ئی د هغه
د تحقق د پاره رالیږی دی .

په اتمه درجه کی د کابل د رژیم سره د مخامخ خبرو
طرحه او پروگرام چی مخکی ډیر جدی وه پخپله دانښی چی
روسان دا خبری د څه د پاره غواړی ؟

منم چی اوس مسکودی نتیجی ته رسیدلی ده چی

د کابل مزدور خلقي رژیم په خلکو کی نفوذی قاعده ناری
بلکی ملت تجرید کړی هم دی، ان تردی چی روسی مطبوعاتو
اعتراف هم وکړ چی «د خلقی گوند د کارگرانو په سطحه هم
ملا تر نلری»؛ ولی دی اعتراف کله هم د مسکو لوتمارانو ته
داسی اخلاقی جرأت ورنکړ چی د آبرو ټول شویو رژیمونو
په نسبت خپل اعتذار وړاندی کړی یا علی الاقل افغان
ملت پریردی خپل سرنوشت او راتکوونکی پخپله اراده وتاکی.
په نهمه درجه کی د بهرنیو مداخلو بیا د افغانستان
او روسی امنیتی پولو په رابطه د بین‌العلی ضمانتونو عنوانول
د روس هغه گوری او لجماری بیسۍ چی د قضیې د حل
پرحای ئی هدف یوه بل بحرانی حالت ته د قضی التقال دی.
بیانی د استعمار او تجاوز په تاریخ کی دا نوی خبره وی چی
یو مهاجم قوت د حالاتو په رابطه تضمین و غواری .
د څه شیء تضمین ؟ تجاوز روس کړی تضمین د نورو
له غواری ؟!

روانی خبری ملت او مجاهدین له قاید وی :

له افغانستان ؟، ان مقاومت او جنگ د روس او

په مستقیم ډول د لویو قدرتونو د اڅ وډب نه را پیدا شوی وی ولی دا خبره ممکنه ده چی لوی قدرتونه په دی اڅ وډب کی خپلی گټی و غواړی او دا جگړه داسی وپیی چی دهنوی د رقابت نه د را پیدا مسائلو په لست کی یوه مسأله ده زکه مقاومت چی د روس پرضد روان دی کوم امریکائی مقاومت نه دی. په دی مقاومت کی ټول ملت برخه لری او ممکنه نه ده چی امریکا د دی استعداد پیدا کړی چی ملتونه د ځان په څنګ کی ودروی بلکی ویلی شم چی امریکائی سیاست اصلاً د دی استعداد هم نلری چی یوه ملی ډله رهبری کسری . د امریکا ټول فعالیت او سیاست د افرادو گمرا کمول او د گمراه افرادو دلاری په ماتونو حکومت کول دی څنګه چی زمونږ مقاومت کی ملت برخه لری دا ممکنه نه ده چی هغه دی یو بهرنی هیواد پوری تړلی وی . کیدای شی په دی مقاومت کی داسی افراد او داسی ډلی هم وی چی هغه د امریکا پوری تړلی وی ولی د همدی ځایه به دهنوی رول هم په مقاومت او انقلاب کی کمزوری او آفاتی وی .

امریکا که دملتونوترڅنګ درولو هنر زده وای نو ویتنام به ئی گټلی وه . ولی د ویتنام ماتی ثابتہ کړه چی نور امریکائی

پالیسی یوه ناکامه پالیسی ده . کیدای شی په دنیا کی ډیر رژیمونه د امریکا پوری تړلی وی خو هغه رژیمونه یا خو په ملت کی بیخ نلری او یا خو د روس دویری نه پری امریکائی رژیم تحمیل شویدی ولی داسی ممکنه نده چی ملتونه د دغسی یو رژیم حمایه او دوستی انتخاب کسری . دا ممکنه ده چی کله کله روسان په درواغو ملتونه و غولوی او د خان ترڅنگ ودروی خو د لنډی مودی د پاره ! او کله چی ئی مخ رسوا شی هلته بیا د روس تحمیلی رژیمونه د امریکائی رژیمونو په نسبت زیات ظالم او احمق وی .

په دی صورت کی چی دا مقاومت د ملت پوری اړه لری د هغه راتلونکی به حتما د هغه د ارادی او پرېکړی پوری اړه پیدا کوی او هر هغه څه چی په دی ملت د خپلی ارادی پرته تحمیلی د هغه نتیجه او پای به هم د همدی کودتائی رژیمونو په شیروی چی بالاخره به د روسی فوخیانو حائی ته لاس او سر وړاندی کوی .

په روانو خبرو کی به حتماً دا خبره جدی مطرح وی چی جگړه او جنګ ودرول شی ولی چی د جنګ او جگړی عوامل لیری نشی ممکنه نه ده چی د جنګ د درولو په رابطه

هیڅ طرحه مفیده وی. کیدای شی زینی داسی طرحی هم وی
چی جنگ په افغانستان کی متوقف کړی خو دغه طرحی به
پیا د روس تجاوز او پرمختګ توتف نشی کړای .

په روانو خبروکی د ملت تائید او موافقه او دهرڅه
نه مخکی د هغه حیثیت مطرح دی د همدی ځایه دا خبری
بی ځایه ښکاری زکه زمونږ ملت په دی خاطر وسی ته لاس
نه دی کړی او نه ئی په دی لاره کی یو ملیون شهیدان
ورکړی چی مسترپلان دی د څو جلالتمابانو په خوښه
هغوی ته دراتلونکی فیصله وکړی. د ملت د ارادی پرته نه
روس او نه بل جهت کولای شی د قضی د پاره سنجیده
او مفید حل را ویسی زکه اوس شخړه او سوله دواړه
د ملت د ارادی پوری تړلی کار دی .

ممکن ځنی داسی تصور وکړی چی هغوی کولای
شی د بی چاره او مجبورو مهاجرینو رایه او تائید په هروخت
او د هری طرحی او فیصلی د پاره واخلی زکه هغوی فکر
کوی د مهاجر بده ورځ د هغوی په گټه ده، ولی دا باید
و منی چی دغسی تائید او رایه کت مت همدغه مجبوریت ته
ورته ده چی په خوراکی مهاجر تپل شویدی .

منم چی د سیه حل په صورت کی معقوله نه ده چی
څوک د دی درېدیره ملت مصیبت نورهم اوږد کړی ولی
دا هم پرځای نه ده چی د دی درېدیره ملت درایی او تائید
پرته څوک د هغه د مستقبل په نسبت تصمیم ونیسی .

ښائی ځینی دا ووائی چی په ملت کی موجود نفاق او
اختلاف د ملت د رای او تائید مخه نیولی خو مونږ وایو
چی مدا تاسی وی چی پخپله مو د دی نفاق او اختلاف مخم
وښنده ترڅو د خپلو مصالحو په خاطر د اختلاف او نفاق
فلمه د ملت په مخ راوکاږی .

نن د افغانستان یو عادی مهاجر او یو عادی مجاهد
په دی پوهیږی چی هغه ولی خپل وطن پری ایښی او هغه
ولی وسلی ته لاس کړی؟ نن د هغه پیام ډیر واضح او څرگند
دی ، ولی بیا هم چی زموږ د ملت دغه پیام د نورو دڅېرو
قربانی شسی نتیجه بهئی څه وی ؟ طبعاً د یو بشپړ ملت
په مخاطره کی غورځول .

سیه ده چی زموږ ملت نن پوی گولی سړی ته
محتاج دی ولی دا سیه نده چی دهمدی احتیاج دزاوی هغه
ته د همدی احتیاج به حدودوکی حق ورکړل شی هغه نن

د روس سره جنگیږي او روس ئي هم په خان حيران کږي هغه ته په همدې حدودو کې حق ورکول په کار دي او هغه ته بايد د همدې زاوي وکتل شي .

سۍ ده چې زمونږ مات په دي درېدره ورځ کې بښائي د دوستو هيوادو د يو عادي پوليس په تروه ټنډه خپل وران هيواد ته ستانه شي خو دا هيڅ کله د کمزوري معنا نه ورکوي بلکې دا د دي معنا ورکوي چې زمونږ ملت نه غواړي د نورو د اوږو ښار او د نور مزاحم شي . ولي داهم بايد وسنو چې د دوستو هيوادو د پوليس په ځواب کې ستون شوي مهاجر دمره ټيټ همته ندي چې هغه روس ته سلاي شي . کيدای شي روانه جگړه بل رنگ واخلې هلته د روس د ارادي او پلان ترڅنگ د دوستانو پلانونه هم بايزه او بي فائدي شي ، زکه ملتونه لکه څنگه چې ژر او چټيږي نه همداسې ژر تسليميږي هم نه : څنگه ممکنه ده چې هغه دي د ترکي ، امين ، بېرک تحمیل شوي رژيمونه و نه مني او بيا دي د نورو ارادي ته په موجوده قوت تسليم شسي .

د افغانستان خلک د روس پر ضد درېدلې او څوک چې

د روس د ارادی او د هغه د مزدور رژیم د تپلو په جهت
کی هغه کوی که له که دی داهم وانگیری چی که
افغان ملت د دغی مانور په وړاندی ثابت هم پاتی نشی
مانور به هم د افغانستان په پولو کی د ننه نه پاتی کییدی.
دا کیدای شی چی د ملت د تأیید پرته هم خبری جریان
پیدا کړی او—وی معینی نتیجی او فیصلی ته هم ورسیدی
ولی هیڅ با وجدانه انسان به د دغی پریکړو په نسبت دا
قضاوت ونکړی چی هغه په ځای او منصفانه دی .

د ملت په غیاب کی د هغه د راتلونکی په باب پریکړه
اصلاً هغه راتلونکی د سری په نظر کی راوی چی د پرون
سرهڅی پوازی همدیره توپیری چی د سبا په امیدنی اسارت
ته انتظار غنیمت گڼلی وی .

څنگه چی په دی خبرو کی د ملت نمائندگان حضور
نلری او د ملت د تأیید نه بی برخه دی ویلی شو چی
راتلونکی به داسی وی چی زمونږ ملت بسه نور په خپلو
دوستانو ډیر اعتماد ونکړی ان تردی چی پثانی د ملت دخوا
بدی جهت نور هم بدل شی .

ملت د خبرو په جریان کی واقع نه دی

څلورمه کمزوری نقطه چی په روانو خبرو کی لیدل کیږی هغه داده چی ملت د دی خبرو په جریان کی نه واقع کیږی. روانی خبری د قضی د غیر اصلی جهتونو په مخکی کیږی دا چی ولی خلک د قضیسی د سیاسی حل د مراحلونه نه خبریږی البته چی په دی کی ډیر مصلحتونه دی خو د بده مرغه چی زموږ د ملت مصلحت نه؛ د غیر اصلی جهتونو!

ترټولو لوی مصلحت دادی چی د غیر اصلی جهتونو د مصلحت په حدودو کی قضیه د حل لار پیدا کړی ترڅو ملت د خپلی بی خبری په نتیجه کی په مناسب پړاو کی مزاحمت خلق نکړی او د پریکړی وروسته د هغه مزاحمت او انکار بی وخته کار وی.

بنائی دروانو خبرو %20 په سلوکی هم مسؤولو-
جهتونو ته یا د قضیسی په ارتباط کی واقع وکړو ته نهئی
شوی او دغو ارتباطی وکړو هم خپل دغه 20 په سلوکی
محدود او بی ربطه معلومات نور ملت ته %3 په سلوکی نه
وی وړاندی کړی البته چی دلته به دویمه درجه مصلحتونه
قرار لری خو یسا هم د بده مرغه زموږ د ملت مصلحت
پکی نه لیدل کیږی .

د همدی حایه چی خبری پتی روانی دی نو ویلی شو
چی په خبرو کی حتماً کمزوری شته زکه چی د پښتو متل
دی چی غل نه وی د پاچا نه هم مه ویریره .

دلته برسیره په دی چی د ملت او خلکو د تائید او
ملاتړ نه سترگی پتول کیږی ملت د خپل سرنوشت په باب
هم نه خبریږی چی د هغه په باب نور څه تصمیم نیسی .

دا لیری نه ده بلکی عملی هم ده چی د خلکو نه دغه
پتی روانی خبری په یو پراؤ کی داسی فضاء را منځته کړی
چی پخپله د خبرو غیر اصلی جهتونه د تطبیق په مشکل کی
وغورخوی او یا د دغی اشتباه د اخستلو د پاره ډیری قربانی
ورکړی ولی هرڅوک ان د سیاست د دنیا خلک هم خپل

نن ژاړی! سیه ده چی په دی توره او سپره ورځ کی به ملت دا امکان او فرصت نشی ترلاسه کولای چی د دی پتو خبرو په وړاندی خپل رایه ښکاره او نورجهتونه پخپل حدکی ودروی! ولی د پریکړو او طرحو د تطبیق په لړکی خو به هغه پوه شی چی هغه دکوم نظام چر و ته سپارل کیږی؟ او هلته به د خپل تقدیر په هکله خپله خپل تدبیر نیسی خو هلته به یا ملت د یو بل اسارت په جال کی لویدلی وی یا به د یو بل مرګ لمن ته لاس اچوی خو دا پتی خبری به حتماً یا د اسارت یا د انتحار بد انجام د ځانه سره لری .

خطرناکی خبری

دا ښکاره ده چی روانی خبری بی وخته او بی ځایه دی او دکونګسی نهی د آزاد افغانستان غږ څوک نشی اوریدلی او نه به څوک د دغسی لیدنو او کتنو په نتیجه کی هغه سرمنزل ته ورسیری چی زمونږ د هیواد یو میلیون با شهامتو پچیانوی په لارکی سرکیښود ولی د دی نه خوا بدونکی داده چی دغه لیدنی او کتنی چی د مجاهد ملت په غیاب کی سرته رسیری په کی زمونږ د ملت او تاریخ د پاره په لسه او نور خطرونه نغاړی او د دی خبری دلائل هم څرګند دی .

په ظاهري لحاظ خو دا په زړه پوري ده چي
 روسان افغانستان پريردي . آواره او خوریدلی
 مهاجرین به خپل کور او کلي ته آرام ستانه شي .
 ولي باور لرم چي د قضيي اصلي محور او جهت بل شه
 دی . د روسانو موجودیت يا د مهاجرينو بي وطنی دا
 هغه آفتونه دي چي د قضيي او مقاومت په يومعين
 پړاؤ کي را منځته شويدي، د قضيي مهم عنصرنه تشکيلوي،
 زکه په افغانستان کي هغه وخت د فتنی اور ولبریده چي په
 ملت باندی د پردو اراده او کچر په زور او تشدد وتپل
 شول په هغه وخت کي نه د مهاجرينو مسألي دغسی حاد
 حالت درلود او نه هم په افغانستان کي روسی پوځ موجود
 وه خو زه نه پوهیږم چي دغه جهتونه زمونږ د ملت او
 قضيي دغه ترخه ماضي او مصیبت لړلی سابقه څنگه هیروی
 او ولی ئی د نظر نه لری غورځوی ؟ البته په دی خاطر چي
 چي فکر کوی روسی پوځ په افغانستان کي سیمی ته خطر
 پینښ کړی یا خو د مهاجرينو دی لور شمیر د سیمی د پاره
 مشکلات را پیدا کړی منم دا دواړه خبری په ځای او په
 معین چوکات کي د توجه وړدی ولی دا نه ښائی چي د روسی

پوځ د وتلو په هوس او د مهاجرينو د پيرته تلو په تکل
د قضیې عموری عنصر چي د ملت د ارادی او کچر ، په
افغانستان کی د اسلامی نظام تحکیم دی، د یاده وباسوزکه
د دی پرته مونږ د روس او د هغوی د نوکرانو سره بله
د اختلاف مسأله نلرو . دا د یوی خوا د بلی خوا د خبرو
جریان په راغلی جهت کی، نه د مهاجرینو د پتمن تکک اونه
د روسانو د ریښتنی وتلو شواهد د ځان سره لری بلکی همدا
خبری د ځان سره سل نور خطر ونه لری چی هر یوی زمونږ
د ملت آزادی تهدید وی او د بیکانه ؤ د هجوم او بقاء
تضمینوی چی مونږ په لاندی ډول هغه ملت او دنیا ته
وراندی کوو :

- ۱- دغه خبری د هدف له مخی .
- ۲- د محتوی له مخی
- ۳- د خبرو د دواړو جهتونو له مخی
- ۴- د نتیجی او فیصلی له مخی
- ۵- د روسانو د بدی سابقی له مخی

د هدف له مخی

لکه مخکی چی مو وویل داسی څه نشته چی په دی

خبرو کی روسان ریښتیني او صادق وښیء او هیڅوک هم دا فکر نشی کولای چی روسان د دی خبرو په لړکی غواړی د افغانستان د قضیسی عادلانه حل ته چمتو شی . کیدای شی د خبرو په سر او لړکی د هغوی لهجه نرمه او کله یوڅو محدودو تنازلونو ته تن ورکړی ولی کیدای شی همدا نرمه لهجه او همدا محدود تنازلونه د مخالف لوری د پاره شیطانی دام او د مهاجرینو د پاره د یو بل جنجالی پراؤ د پیدا کیدو طرحه وی د همدی حایه په دی خبرو کی او د خبرو په روان سیستم او طرزکی ډیری خطری شته چی مولرئی په لاندی ډول وړاندی کوو :

- ۱- د مجاهدینو غافل کول .
- ۲- د ملت او مجاهدینو ترمنځ سوء تفاهم پیدا کول .
- ۳- د پاکستان او مجاهدینو ترمنځ خوا بدی راوستول .
- ۴- پخپله د مجاهدینو ترمنځ اخ وډب ایجادول یا (پیل کول).
- ۵- په حرج موقف کی د پاکستان غورځول .
- ۶- په روسی ضد حساستونو کی کموالی راوستول .
- ۷- د افغانستان د حالاتونه د خلکو پام په بله کول .
- ۸- د یو بل روسی مشر به رژیم د پاره لار هوارول .

۹. د اسلامی جهاد د واقعی دوستانه مایوس کول .
۱۰. او بالاخره په سیمه کی د روس د اوږدی طرحو
د تطبیق لپاره لار هوارول .

د مجاهدینو اغفال :

مخامخ جگړی د ملت ټول طبقی او ملتونه د روس په
ضد سره متحد او منسجم کړل اوس د ملت دغه وحدت او
صف نیونه د روسی د پاره تر ټولو لوی تهدید گڼل کیږی ،
همدا د ملت بیداری او د مجاهدینو جدی مقابله ده چی روسی
پوځ د پاره ئی ستړی خطری را مخکی کړیدی . د همدی ځایه
کیدای شی روان خبری په همدی هدف د یوی اوږدی
مرحلی پوری تعقیب شی ترڅو د خبرو اترو د لاری
د قضیې سوله ایز حل ته مجاهدین او ملت متوجه او د جدی
مقابلی نه د هغوی پام په بله او په کرار کرار شرائط داسی
تعمیه شی چی د اغفال شویو مجاهدینو بایلی حرارت په ملت
کی مقاومت کمزوری او د آداسی او تداوم نه ئی ملت
راستون کړی .

د هجرت په سختو شرائطو کی ژوند ، په داخل کی
خلکو د کور او د کلی وړانوی کیدای شی د روس دغه

پلان ته زمينه جوړه کړې او د خبرو په زړه پورې پراوکی
د ملت رابطه د جهاد سره وشلوی او په یو بل حاد پراوکی
روسان د خبرو شاه ته سنجولی پلان عملی کړی .

د ملت اغفال پخپله د روسانو د پاره د خبرو اترو په
راتلونکو پراونو کی د مناسب اقدام زمينه برابروي هغه هم
په داسی حال کی چی روسی متجاوزین د ملت په وړاندی
هیڅ ډول تعهد او شرائط نلری زکه په روانو لیدنو کتنو
کی ئی د ملت حضور په پوره هوښیاری او د نورو جهتونو په
همکاری د بی بی سی رادیو په خپو کی مصروف کړی دی .

کله چی د کړو تعهدونو یو قسمت عملی او د هغه په
نتیجه کی ملت ته د دی باور ورکړی چی روس نور افغانستان
پریودی هلته د جهاد په سگرونو کی د دی منتظر ولاړمات
خطر له منځه ځی د همدی ځایه مونږ وینو چی د خبرو په
پیل کی هم او اوس هم ځینی راحت طلبه وگړی او ډلی چی
اصلا د مقاومت سره څه ارتباط نلری ځان او ملگری
د «جنیوا» خبرو ته زیات امیدواره کوی ، په پوره جین دی
توقع ته رنگ ورکوی چی گوندی په آسانه یو وار بیا هماغه
د خپلو چرچو لپاره وطن ته ولاړشی !

اصل خبره همدا ده چی ممکن روسان د دی خبرونه
دا هدف ولری چی ملت او مجاهدین افغانستان ته د بیرته
آسانه تگ خوا ته تشویق او په کرار کرار په هغوی کی
د جهاد او مقاومت جذبه ختمه کړی .

که څه هم ملت اوس یوی تاریخی ، ویننی مرحلی ته
نووتلی او ممکنه نده چی په آسانی څوک هغه د دی سنگرونو
نه را بهر کړی ولی دا یوازی روس نه دی چی د ملت په
اغفال کی طرحه لری، کیدای شی ځینی نور دوست جهتونه
هم نظر خپلو مصلحتونو ته د اغفال په دی پروگرام کی
د روسی سره شریک شی او بیا دا چی په ملت کی هم سست
او بی باکته عناصر پیدا کیږی هغوی پخپلوار د دی اغفال
او غولونو په جهت کی د خدائی خدمتگارو رول لوبوی .

داسیء ده چی اوس مجاهدین د خپلو داخلی ټولو
مشکلاتو سره سره د جنگ او جگړی پنځه تجربه لری ولی
دا هم په ځای ده چی په سیاسی ډگر کی رمونږ د ملت او
مجاهدینو تجربه کمزوری ده او د همدی کمزوری تجربی له
امله خو دغرضی عناصرو په دی ملت باندی اختلاف او څو
حبشی تمیل کړیده او هغه نه پریردی چی د وحدت د قوی

سنگر نه د دښمن په ضد خپل موجودیت وپي. نو کيدای شي دغه سياسي کمزوری تجربه او د رایت د ملت فکر د روانو خبرو مهمو تکو ته چی د مهاجرینو بیرته تگ او د روسانو وتل دی را واړوی ولی تر ټولو مهمه نقطه چی د ملت اراده او د هغوی خوښه د یو اسلامی نظام تحکیم دی دا د یاده وپاسی لکه څنگه چی د بلی خوا ممکن په همدی محدوده کی دا هم د یاده وپاسی چی روسان د همدی خبرو او تمهدونو په لړکی متفاوت پای ته ورسوی او د دویم حل د پاره په هره مناسبه مقطع کی ځانته یو پلمه پیدا او خپل پاتی پروگرام بی جنجاله تطبیق لری که څه هم د دغسی یو پروگرام او د دغسی اغفال طرحه دومره عملی نه ښکاري خو بیا هم روسان د خپلو ټولو غلطیو سره سره خپل پلانونه د سروی او مطالعی وروسته تطبیقوی او ممکن چی یو وار بیا روسان د خپلی سروی او مطالعی په نتیجه کی د خبرو او مذاکراتو انتخاب کړی لار پریردی منم چی په جهاد او مبارزه کی ولاړ ملتونه په آسانی نشی دوکه کیدای خو دا هم باید ومنوی بین المللی توطنو هم ډیرو مبارزو ملتونو ته د اسارت پاره په اوږه ورکړی .

د جهاد او مبارزې جذبې په سنگر کې د حضور او
د سنگر څخه د راغلو خبرو په نتيجه کې ژوندې پاتې کېږي
خو که چې یو ملت د جهاد د خبرونو په ځای د سیاست
او سازشونو د رواغجنو خبرو خوا ته غوړ شي نو په
هغه صورت کې خلک د سنگر او جهاد نه فاصله نیسي او
د قضیې په باب د آسانه حل د لټولو ذهنیت اخلي مگر
د آزادي نعمت هیڅکله څوک په آسانه نشي موندلی .

د ملت او مجاهدینو ترمنځ سوء تفاهم :

که څه هم د جهاد د پیله تر اوسه بنایي د سلهاؤ
دسیسو تخم د روسانو او دهغوی د نوکرانو له خوا په ملت
کې د نفاق او څو جهتي په غرض کرل شوي ئي او دا هم
مبالغه نده چې په افغانستان کې د روسانو د مصرف شوي
دارايي یو ثلث هم د ملت په داخلي نفاق او کله وېدی کې
مصرف شويدي د افغانستان په داخل او بهر کې چې د جهاد
په رابطه ځینې خواشینونکي کمزوري او خالیگاري لیدل کېږي
زیاتي ئي د کا - ژي - بی او خاد د مستقیمو او غیر مستقیمو
فعالیتونو محصول دی .

د افغانستان په داخل کې داسې په وار وار لیدل

شویده چی روسی مستشارانو د احزابو قوماندانانوته د سولی او تفاهم پیشنهادونه کړی او هغه فقط په دی خاطر چی د نوموړی قوماندان جهادی جذبه کمزوری او د جهاد نور قوماندانان د هغه په ضد راوپاروی خو دغه پیشنهادونه د قوماندانانو له خوا رد شویدی که څه هم شاید ډیر کمو قوماندانانو هغه د موقتی مودی د پاره منلی وی خو هغوی پخپله د روسانو د دغه طرحی بد عواقب پخپله د جبهی په داخل کی لیدلی دی .

که که داسی هم شویدی چی د دولت پوری مربوطی پوستی د مجاهدینو سره تماس نیولی او هغوی ته ئی د خپلو تسلیمیدونه اطمینان ورکړی منتهی په دی شرط چی د خپل ترڅنگ بله جبهه وټکوی ترڅو اطمینانی تسلیم شی او که که خو بیا داسی هم شویدی چی په یو وخت کی ئی ددوو جبهو سره تماس نیولی او په یو وخت ئی دواړو ته د خپلو تسلیمیدو خبر ورکړی چی په دی توگه د پوستی د تسلیم مخکی مخکی دوه جبهی سره په جنک اخته شوی او بنائی چی دغسی جنگونو کونه او میاشتی هم ادامه پیدا کړیوی .

د جنیوا روانی خبری کومه فوق العادگی نلری هغه په

داخل کی د سولی او تفاهم د پیشنهادونو یوه پرمختللی کاپی ده ترڅو د دی خبرو په نتیجه کی د شویو کمزورو موافقو او پریکړو په نسبت په ملت کی څو جهتی را منځته کړی او مجاهدین پخپل منځکی مصروف کړی ځنکه چی په داخل کی د هغوی دغه وړ دسیسی په محلی سطحه وی تاثیرئ دوسره کلي او مهم نه وه ولی کله چی دا خبری د افغانستان په سطحه شی او دخبروخواوی هم بهرته رسیدلی وی کیدای شی د دغسی طرحی او پلان تاثیر او عواقب هم زیات خطرناک وی زکه موجوده نفاق او اختلافات فقط د مقاومت د تداوم او په هغه کی د مؤثری برخی په شاوخواکی روان دی خو کله چی افغانستان ته د ستیندو او بیا هلته د یو رژیم د منلو یا راوستلو طرحه وی هغه هم د ملت په منځکی نه د بهرنیو جهتونو په منځکی حتمی ده چی دغسی فضا او پریکړی دځان سره ډیر سوء تفاهمونه راوړی او په دغسی تیاره فضاء کی د تکرونو احتمال ډیر وی .

سسیء ده چی د خبرو رسمی جهتونه به پخپل منځکی د افغانستان موجوده وضعه او د هغی بدلول د یوی حساب شوی طرحی په رڼاکی تربحث لاندی نیسی او په دی رابطه

به علی الاقل د شکلیاتو په سطحه شه ناخه قانع کونکی
پریکړې ته رسیږی ولی کله چی د قضیې اصلی جهت په
جریان کی نوی او د هغه اراده او فکر پخپله راتلونکی کی
د خپله نه وی حتماً به د تصمیم په مرکزوی داسی څوک
پیدا کیږی چی د نورو له خوا د تحمیل شوی پریکړی په
ضد خپله رایه او موقف څرگند کړی چی دا خپله کمزوری
او بی جهتہ خوا وی د قضیې په رابطه د اخستل شوی قدم
منلو او د نورو له خوا د ایښودل شوی خولې په ارتباط
یوی تودی شخړی ته راکاږی؟

سسۍ ده چی اوس هم د قضیې او هیواد د راتلونکی
په نسبت په مات کی مختلف نظرونه شته او په دی
رابطه د مجاهدینو په منځکی ډیری غلط فهمی وجود لری
خو دغه غلط فهمی په هیڅ صورت کی دی مرحلی ته نشی
رسیدلی چی زموږ د هیواد دغه تاریخی قضیه او مقاومت
شنه کړی، ولی په هغه صورت کی چی د قضیې په رابطه نور
تصمیم نیسی، فیصلی ته رسیږی او په عین وخت کی هیچا سره
د تعهد په حدودو کی د متجاوز جهت د درونو استعداد هم
نوی کیدای شی موجوده یا د خبرو او فیصلونه را پیدا شوی

غلط فهمی او خالیگای داسی حادی مرحلی ته ورسیری چی
مات پخپل منځکی مصروف او روس د همدی فرصت نه گټه
پورته کړی او د مقاومت ادامه زلنه یی یا متوقفه کړی .

روسان د دغسی یو روس ماتونکی مقاومت او د دغسی
مسکو شرموونکی قضیې په رابطه بعیده نه ده چی همداسی
یو پروگرام په منځکی کړی زکه روسانو ته د کمزورو هیوادو
په رژیمونو لوی کول او د هغوی سره د موافقی د لاری
ملټونه اسارت ته را کښل یوه عادی خبره ده .

ممکن روسان په دی هڅه کی وی چی د خبرو په لړکی
یا د نئی موافقو د جزئیاتو تطبیق ، ته د ننوتلو په وخت
کی خپل مخالفین په یوه لویه غلط فهمی کی وغورځوی او
د مجاهدینو د مصروفیدلو په فرصت کی په مقاومت او قضیه
باندی خپل نهائی گذار ترسره کړی .

د دی برسیره روسانو منځکی له منځکی د روانو خبرو
طرحه او جهتونه داسی انتخاب کړی چی هغه به په طبیعی
ډول د اختلاف او کډوډی د پاره زمینه جوړوی زکه روسان
د مجاهدینو د داخلی جهتونو او د هغوی د غوښتنو په نسبت
کافی مطالعه او معلومات لری او د همدی ځایه ممکن هغوی

کمزورو ډلو ته د راتگ او د هغوی غوښتنو ته په موقت ته توکه مثبت خواب وواي ترڅو د هجرت د سختو شرائطو له کبله ملت او مهاجرین په جبری توګه د خپلي طرحی او هغو ډلو پسی راکاږی چی هغه هر وخت او په هرځای کی د روس په دام کی لویدلی شی او د بلی خوا همدا ډلی په همدی موقته مرحله کی په سیامی او ملی لحاظ د روس د مخالفو قوی ډلو په ضد وپاروی .

که څه هم بنائی په موجوده ډلو کی هیڅ یوه هم د روس د دغسی پلان قربانی نشی او بنائی هیڅوک هم داسی لویدلی کار ته تن ورنکړی ولی بیا هم سابقه او موجود سوء تفاهمات او په جهاد کی د غرضی عناصرو موجودیت کیدای شی په هره مرحله کی د داسی یو موقف او اقدام د پاره لار هواره کړی او باید چی ملت د دغسی پلان د بدو عواقبو او د کمزورو ډلو سقوط او لویدلو ته ښه متوجه وی. لکه د بلی خوا چی همدی ډلو ته په کار ده چی د مسکو په دغه جبال کی ونه لویږی . کابل ته د آسانه او ژر تګه هوس هغوی د دویم ځل د پاره دی ته اړنسه باسی چی مجاهد افغانستان پخپله روس ته تسلیم کړی لکه پرونی چی

په سوله کې ویده افغانستان د خپلو بدو کړو او غیر مسؤلانه سیاست له مخې د روس نوکرانو ته وسپاره .

هر هغه جهت چې په لاشعوری او عاطفی توګه دروانو خبرو او راتلونکو پریکړو سربړه بی استدلاله سربنوروی او فکر کوی چې د مسکو نغده « هو » او د شاوخوا دوستانو « مخه بڼه » به د هغوی لاره کابل ته لټه کړی او په دې رابطه ملت او د هغه د راتلونکي په هکله مسؤلانه دریځ د یاده وپاسی هغوی دی پوه شی چې کابل ته تګ به هغوی ته د موجوده کابل رنگ وړ کړی خو په هغه صورت کې به یا ملت د هغوی په ضد همدا ننی رنگ ساتی او یا به ئی د ځان سره د افغانستان د اسارت قواله هم وړیوی .

د پاکستان او مجاهدینو په منځکې غلط فهمی :

په دې رابطه د افغانستان ملت سره پوره باور شته چې د روس د تجاوز او د هغه د تپل شویو رژیمونو پرضد د افغانستان د خلکو په برحقه مبارزه او جهاد کې د پاکستان حکومت ! او خلکو زمونږ د ملت سره نه هیږدونکي خواخوږی او وروړولی ترسره کړی او د کومه ځایه چې د روسانو تجاوز او پرمختګ دغه دواړه ملتونه تهدیدوی حتمی ده چې د تجاوز

د هر پلان په وړاندې به همدا ورورولی او پیوستون باقی
پاتی وی .

یوه لویه مسأله چې د روسیې د پاره په اشغال کړې
افغانستان کې پېښه شوه اولاً ادامه لری هغه د روس پرضد
د پاکستان او افغانستان د خلکو کله موقت دی چې
د پاکستان حکومت د همدې قوی باور په نتیجه کی زمونږ
د هیواد مهاجرینو د پاره د دمی خای تهیه کوی .

سۍ ده چې په افغانستان کی روان جهاد یوازی زمونږ
ملت پیل کړی او تراوسه هغه یوازی د جگړې په میدان کی
ولار دی ولی د پاکستان د خلکو سیاسی ملاتړ او اسلامی
خواخوږی بنائی د دی مقاومت او قضیې د مهمو مساعده و
عناصر و خخه وگنلی شو او د روس د پاره په دی مقاومت
کی ترتولو سخته غوټه چې تراوسه ئی خلاصه نشوای کړه همدا
د پاکستانی ملت او حکومت ملاتړ دی که څه هم پاکستان
په دی لاره کی ډیر تهدیدونه ومنل او ترتولو وروستی او
مهم گواښ هاغه د «چرننکو» په مرگ کی د کورباچوف
تهدید وه چې د پاکستان جمهور رئیس ضیاء الحق ته متوجه
شو ولی ضیاء الحق هم پخپل وار د دی دوه ملتونو د تاریخی

او دینی پیوندونو په رابطه د خپلی همکاري او ملاتړ دغو کولو نه ځان عاجز وگانه لکه څنگه چې پاکستان د مقاومت په دی دریو وروستیو کلونو کی د کابل رژیم په سلسله نظامی تیری زغملی خو د دی ټولو سره سره د پاکستان د ملت او مجاهدینو ترمنځ د دی او بدلی ورور ولی او کاکي غوتی په رابطه د روسی هلی ځلی په هیڅ وخت کی نه دی دریدلی څه هغه د پاکستان حکومت پر ضد د خپلو مخالفینو د لمسونو د لاری وه او څه هغه د مهاجرینو او پاکستانی ورور ملت په منځکی د حوادثو د را پیدا کولو ، دا ټول و کارول شول ترڅو دغه ملاتړ متزلزل کړی خو دا دسیسی یوه هم موثره تمامه نشوه ولی د سیاسی حل د خبرو روان جریان او سیستم چی هلته د مجاهدینو د تمثیل دپاره پکی ځای نشته او مجاهدین هم د یو مرموز او پلانیزه شوی حل نه کرکه کوی داسی نه چی دا خبری او یا د خبرو راتلونکی پراوکی داسی شرائط را منځته کړی چی د قضیې نه د پاکستان د حکومت او مجاهدینو گه ملاتړ ته صدمه ورسوی او په نتیجه کی ئی د دواړو جهتونو ترمنځ سوء تفاهم پیدا شی زکه دا ډیره ممکنه ښکاري چی د قضیې حل داسی طرحه شی چی

په عاجله توگه د پاکستان د حدودو امنیت وېشې، د پاکستان د پاره د منلو وړوې ولی په عین حال کې دا هم امکان لری چی په نوموړی حل کې د جهاد د پیل او اداسی مهم ټکی دپاده ایستل شوی وی او په دی توگه د مجاهدینو د پارهئی منل ستوغ شی خاصه چی روسان د دی هڅه کوی مجاهدین تقسیم او د خپلی قضیې په رابطهئی یوازی کړی .

واقعاً د پاکستان او مجاهدینو ترمنځ د قضیې د حل په رابطه سوء تفاهم زیات مضر ښکاری زکه روسان غواړی دغسی سوء تفاهم را پیدا او هغه ته وده ورکړی ولی روانی خبری او بیا په موجوده سیستم ، زیات امکان لری د روسانو د دغسی پلان د پاره لار هواره کړی او د دی کار عواقب انقلاب او جهاد ته زیاتبه صدمه رسوی زکه دا ډیرځله امکان لری چی روسان د ځینی شکلی تنارلونو یا د فشار له ځی پاکستان دی ته وهڅوی چی د غلط فهمیو په وړاندی کلک دریځ ونیسی او د پریکړی په وړاندی د انتقادونو څخه ونیسی چی دا کار روسان د خپلو مخالفینو د ټکولو او هضمولونه بی پروا کوی داسی نه چی د قضیې د حل په رابطه د روسانو پلانیزه شوی طرحه فقط په همدی

حدودو کی ادامه پیدا کړی چی یو ځل د پاکستان حکومت
مهاجرین د کابل حکومت ته وسپاری او د مجاهدو قوتونو
پرستیژ ته صدمه ورسوی نور هلته روسان د مجاهدینو او
افغان ملت په ځای پخپله د پاکستان د خلکو پر ضد پاتی
پروگرام بی له خنډه تعقیب کړی .

دا خو هر با بصیرته درک کولای شی چی افغانستان
د روسی استعمار آخرین منزل نه دی او په افغانستان کی
د روسی فوځ موجودیت پاکستان د ځانه د دفاع په آخرینی
سنگر کی درولی دی او د پاکستان د پاره د مجاهدو قوتونو
موجودیت او په راتلونکی پراوکی د هغوقوی پاتیکیدل
ترتولو مهمه مسأله ده او په هغه صورت کی چی پاکستان
د ځینی شرائطو یا د کابل د بی اعتباره او مزدور رژیم د غلطو
اعتقادو نو له کبله د موجوده جهادی قوت پرستیژ او نظم
ته په بی تفاوتی وگوری او هغه کمزوری کړی هلته به
و بیا د پاکستان په کومک روس او کابل رژیم خپل هدف
ته رسیدلی وی .

د مجاهدینو د خوښی او تفاهم پرته بله هره پریکړه او
تفاهم د دغسی یو خطرناک سوء تفاهم د پاره زمینه جوړه وی.

ممکن حینی داسی و انگیری چی د روالو خبرو په
رابطه د مجاهدینو او یا ټولو مجاهدینو نه خوښه او رایه
اخستل اوس د وخت نه پاتی خبره ده او راتلونکی پریکړه
او طرحه بنائی جدی مخالف پیدا نکړی ولی داسی کسان بنائی
ټول ملت په ځان باندی قیاس کړی او د پلي خوا به همدا
خوښباوره وگړی ووینی چی که د ملت د ارادی او قناعت
نه اوچته پریکړه مخالف هم پیدا نکړی خو دغه پریکړه به
د همدی سطحی کسانونه د امارت د اعتراف نه وروسته
د روسی د دویم پروگرام اجیر فوخیان جوړوی .

داسی ده چی پاکستان او پاکستانی حکومت سره
د روسانو په رابطه ژوره سروی شته او هغوی په افغانستان
کی د روانی شخړی پاتی ابعاد او لرونه بڼه پیژنی لکه څنگه
چی هغوی د همدی قضیې په رابطه تر هر بیرونی جهت
زیات متأثر شوی جهت دی ولی دا هم باید ووايو چی
د روس په وړاندی ماتی او پری پخپله د افغان ملت د روحی
او ارادی پوری تړلی کار دی د همدی ځایه باید د پاکستان
حکومت د ملت د ارادی غیاب او د مجاهدینو د ممثل د پاره
تپل شوی مشکلات د خبرو او موافقو په نسبت یوه جدی

غوټپه وگني او د دی غوټي د پرانستلو پرته د خبرو او سياسي مانورو جريان د مسکو په گټه دی البته چی وخت حتماً د پیچلومسائلو په باب د ځان سره تفصیلی ځوابونه لری.

که څه هم کیدای شی ځینی داسی اشخاص پیدا شی چی د سياسي مانوری په لړکی د پردو د ارادی او تصمیم نه هم اوچت ښکاره شی خو دغه رجال هر څوک چی وی د حدودونه بهر دوستان تمثیلوی نه ملت د همدی ځایه ویلی شو چی د جهاد د بنیادی اصولو او ارزښتنو د مراعات پرته د هغوی موافقه او سرخوځول نه ملت تمثیلوی او نه د راتلونکی غلط فهمی د عواقبو مخه نیسی .

دا باوری خبره ده چی د ملت د ارادی او اسلامی نظام پرته د قضیسی هرچل د ځان سره د قضیسی پرته نور مشکلات راوړی او د همدی ځایه ښائی چی د خبرو په حساس پړاؤ کی د پاکستان حکومت د ختبری سر د ملت نمایندگانو ته وسپاری او یا حالات خپله مجاهدین مطرح کړی خو په هغه صورت کی به روسان هڅه کوی چی د قضیسی د حل محتوی او نقاط د مجاهدینو او پاکستان ترمنځ د نفاق او دوه مخی په پالیسی کی ونغاړی ترڅو خپل کمزوری

مخالف د گتو او شرائطو په پوره کولو د قوی جهت
پرضد د خان سره ملگری او د روسی ضد جهت په خپلو کی
تری کارواخلي .

پاکستان په سخت موقف کی ودروی :

داسی شواهد نشته چی د روان سیاسی حل په هکله
سری ته د دی اطمینان ورکری چی روسان به هغه ترآخړه
وپالی او په راتلونکو پړاونو کی به د هغه نه د پاکستان
پرضد کار نه اخلی .

پاکستان د افغانستان د جهاد په رابطه د یوقوی
موقعیت نه دریخ نیولی او په دی دریخ کی د هغه نه د دنیا
غوغ اکثریت هیوادونه ملاتړ کوی او هرکال د افغانستان
د قضیې په رابطه د نړی د هیوادونو دریخ نوره هم پیاوړی
کیوی چی په طبیعی ډول هغه د پاکستان موقف نوره هم
قوی کوی . روسانو په دی څلوروکلونو کی د دی هڅه کری
چی پاکستان د دی قوی مؤقف نه راوغورځوی ولی د هغوی
هڅی اکثرأ برعکس نتیجه ورکوی او د پاکستان موقفی
نوره هم قوی کړیدی .

د روانو خبرو په رابطه د روسانو د مخامخ خبرو

تا کیدی پیشنهادونه همدا هدف په گوته کوی چی یو وار
پاکستان په کمزوری حالت کی واقع کړی. ولی په هر صورت
پاکستان مخامخ خبری تراوسه چور رد کړی او بنای
پاکستان د دی پلان په بدو عواقبو به پوهیږی خو
د موجوده خبرو اترو جریان ته پوه سطحی کتنه او د هنو
د سابقی ابتدائی سروی دا ښی چی روسان هڅه کوی د همدی
تفاهم او لیدنو د لاری یوځل د پاکستان په موقف کی
بدلون راوی او هغه د دی قوی دریغ نه بی ځایه کړی
ترڅو د خبرو د کلی مواقتو په لړکی پاکستان پخپل
دپلوماسی دام کی راگیر کړی او دا څه بعیده هم نده .
د سادات «کامدیوید» او د هنی ترڅه تجربه زمونږ په وړاندی
ده د ۱۹۷۳ کال د عربو او اسرائیلو جنګ وروسته اسرائیلو
او امریکا کوښښ وکړ چی د حقارت په عقده اخته عرب
به حتماً داسی جګړی په کار اچوی چی په زمکه لویدی
عربی حیثیت پرځای کړی او یا به د سیمی خلک د امریکا
پرضد لاس په څه نورو اقلیماتو وهی زکه ۷۲ کال جګړو
د عربو موقعیت قوی کړی او عربی جبهی د دی جنګ په
لړکی په ځان باندی د اعتماد په خوارواوه وه ولی د واشنگتن

بی حایه دادگیر نو بالاخره هوسی سادات د «کلمدیوید»
د بدنامی سولی په دام کی بنسټ او په نتیجه کی د عربو او
اسرائیلو د جگړی فضا د مصر او اسرائیلو یو طرفه سولی
داسی اشغال کړه چی اسرائیلی قوځ په دیره دادگیر نه
د فلسطین ملت په لبنان کی وټکوه او د لبنان څخه یی وشاره
هنه هم په داسی حال کی چی دکلمدیوید سولی دیوی خوا د عربی
هیوادونو هغه شکلی وحدت دری وړی او مصرنی په دلسی
حرج موقوف کی وغورځوه چی تر دیره به د اسرائیلیانو د تجاوز
په وړاندی د جنگ او مقاومت اراده پکی را پیدا هم نشی .

همداسی کت مت روس هم غوازی چی د افغانستان
د قضیسی نسبتاً جلدی ملاتړ پاکستان د سولی د یو طرفه
خبرو د لاری د یوه روسی کلمدیوید په جال کی را بند
کړی او هغه د دی غوځ دریځ نه لوی بی حایه کړی په هغه
سوزت کی بیاد روس په خبرو او موافقو کی دکه نوژکی کولو
هنر به زده دی . د بحث وړ موضوع گت نیی، چی مسکو
غوازی د افغانستان د جرائی اوضاع په ارتباط د خان سره
پاکستان هم بدنام کړی د همدی حایه خو هغه د بهرنیو
مداخلو د بندیز او د خپلو امتیعی پولو په وابطه بین المللی

ضمانتونه غواړی چی دا ټول په څرگند ډول د قضیې په
ارتباط د روسانو د ناوولی نیت څرگند وی .

د وخت نه مخکې خبره ده چی سړی د روسی استعمارگر
دولت د گوریو او غلطیو په رابطه مشخص ټکی په گوته کړی
ولی دا طبیعی ده چی د موجوده رژیم د رسمیت پیژندلو یا
د مهاجرینو د پرته ستندلو وروسته روسان د موافقو
د جزئیاتو په توجیه او تفسیر د ځان د پاره دا پلمه پیدا
کولای شی چی د خپل غلطی او ناغیږی گناه په پاکستان
واچوی زکه تراوسه د مسلح مقاومت مسأله پخپله د افغانستان
د ملت پوری مربوطه خبره ده ولی که چی پاکستان د دی
قضیې په ارتباط د کابل رژیم سره څو کلی او عمومی موافقو
ته ورسپړی هلته بیا د پاکستان اوسنی دریخ په طبیعی ډول
تغیر خوری او د همدی موافقو له مخی هغه ته په افغانستان
کی د هر هغه حالت مسؤلیت پرغاړه کیږی چی د کابل او
مسکو د پاره زیان بشونکی وی او د همدی مسؤلیت له مخی
په تدریجی ډول پاکستان د روس سره د دی قضیې په پاتو
او راتلونکو ابعادو کی د خپل کیږی چی دا کار یوه ورځ
پاکستان د روسانو د پلمو په دام کی غورځولی شی د همدی

حایه ښه او مناسبه خبره داده چی یاخو پاکستان زور اچولی
وه چی د قضیې په باب دی ملت تصمیم ونیسی یا دی
د قضیې په باب د خبرو پروگرام یوازی د پاکستان
د اشتراک د حدودونه لوړ وای یا کم له کمه د ایران په
اشتراک او توافق .

ولی بیا هم د دی ټولولولوهیلو سره سره د افغانستان
د خلکو مقاومت اوس دی مرحلی ته رسیدلی دی چی
ان شاء الله هغه به په هر فرصت کی پاکستان «که څه هم
پاکستان دی ته متوجه نه وی» په سختو شرائطو او خرج
موقف کی ژغوری ؟

د روس پر ضد راپورته شوی څپه محدوده کړی :

نن په افغانستان باندي د روس د تیری نه همغه
څپره جوړه شوی چی سل مخه پری خوږیږی د دنیا دوه
برخی ملتونه او تقریباً دری برخی احزاب او ټولنی ټول
د انسانی همدردی په بناء د روس سره د رقابت او دښمنی
له کبله د افغان ملت د دی بدی ورځ په خاطر ټوله پره په
روس اچوی او د همدی دوامداری پری له کبله په پین‌الطلی
مخافلو کی د روس دپلوماسی صدمه لیدلی او د مسکو بهرنی

سیاست خپل مؤثریت له لاسه ورکړیدی لکه څنګه چې
د ملتونو او احزابو سره ان د کمونستی او سوسیالستی احزابو
په سطحه د مسکو مناسبات او پرستیژ ګډوډ شویدی .

کیدای شی مسکو د خپل نوکر رژیم د بقاء او
د روسی فوځ د حیثیت په خاطر په افغانستان کی د وینو
د توپونو سلسله نوره هم اوږده کړی ولی د نظامی
اقتصادی او حانی تلفاتو پرسیره د جګړی اداسی روسانو ته
د افغانستان د پولونه بهر په توله نړی کی هم مشکلات
پیدا کړیدی ، په افغانستان کی د روس د مظالمو په ارتباط
هره ورځ تازه اخبار اوری او د همدی مظالمو لامله هره ورځ
یو یادوه هیواده دروسی په دی کار بدواځی چی دا کار اوس روسان
تر هرڅه زیات خوړوی ، په دی لړکی روسانو ډیر کامونه
اخیستی او ډیر پلانونه ئی به کار وړی ترڅو د دی روس
شرمونکی فضاء نه حان بهروپاسی. که څه هم په دی تیرو
کلونو کی د کابل او مسکو سېکو ماتوړچیانو خوځله بهرنی
احزاب او ژورنالستان راوبلل په ډیرو نورو مصارفو او
فوق العاده امنیتی تدابیروئی لاس پوری کړ ترڅو د پوی هفتی
یاد هغه نه هم کمو ورځو د پاره د کابل حالات آرام وښی.

ترخو دنيا داسی قانع کړی چی کنی مقاومت ختم دی او ملت
د هغوی په خوا کی ولاړ دی ولی بهرنی ژورنالستان او
سیاسی رجال چی پاکستان او کله کله د مجاهدینو له لیاری
د افغانستان د ننه خوځوځله تللی او د اوضاع نه د نژدی
خبردی هیڅکله د کابل او مسکو په دی مسخره پروگرامونو
غولدای نشی چی د همدی ځایه د سیاسی او سولناک حل
طرحه ممکن یوه ورځ یا همدا اوس اوس د روسانو له خوا
د روس پرضد د دغه پراخ بین المللی حساسیت او کرکی
د کمولو په غرض په کار لویدلی وی او کیدای شی په
مناسب فرصت کی د مسکو اقتدار چیان د جگړی او قضیسی
د روانی ستراتیژی د بدلیدو په صورت کی دغه کرکه او
نفرت را ټیټه کړی .

منم چی روسان په افغانستان باندي د تجاوز په نتیجه
کی پوره رسوا شوی او داسی په آسانی نشی کولی دغه ژوره
کرکه او نفرت را کم کړی ولی د قضیسی په هکله د خبرو
او تفاهم لار چی روسانو په مخ نیولی ده کیدای شی
د بین المللی محافلو ، سوله دوستو ملتونو توجه د جهاد او
روسی تجاوز نه د کوردویز آرامو سرکو ته راواړوی هغه

هم په دی صورت کی چی د کوردویز زیاته او د وخت نه
مخکی خوشبینی د بهرنی دنیا د پاره په زړه پوری خیالی صحنه
جوړوی .

داسی ممکنه ده چی د کوردویز خوشبینی او د پاکستان
مجبوری د راتلونکو کلی موافقو په مرسته په فوق العاده
ډول د نړی توجه د قضیې حل، د مظلومو پای، د افغانستان
د ملت آزادی ته راوگرځوی . د مسکو د مناسباتو په آسمان
کی د کرکی او نفرت دوریځو په لیری کیدو او د روس نیمه
فلج وهلی دپلوماسی په وجود کی د حرارت او حرکت په
را پیدا کیدو روسان د قضیې پاتی برخه په سیاسی زیرکی
د ځان په گټه وخرځوی .

مسکو د افغانستان د حالاتو په رابطه د مره بی اعتباره
شویدی چی نن په بین المللی محافلو کی هغه ته پروفی پرستیژ
لاس ته راوړل گران کار دی ان تردی چی بنائی مسکو
د همدی بی اعتباری د تلافی په خاطر هم د روانو خبرو
په لړکی د یو بل معتدل رژیم د منلو تر حده قانع شی خو
لکه چی په راتلونکی فصلو کی به جوته شی دغسی رژیم
راوستل او منل هم د روسانو ستراتیژی نه ده بلکی د هغه

نه به دیوتا کتیک په توگه کاراخلي چي د همدی ځایه ملت.
ته د روانو خبرو په رابطه د روسی د پلانونونه ویرمه
په کار ده .

دا چي روسان په وار وار دا پروپاگنده کوی چي
د افغانستان په گډوډو حالاتوگي د پاکستان ، چین مصر...
او بالاخره د امریکا لاس دی او د هغوی فوځ د کابل رژیم
په بلنه د دغو بهرنیو لاس وهنو د مخ نیوی په منظور لیرل
شوی، دا ټول یوازی ددی د پاره چي خپل جرم توجیه او
د نړی د پری نه ځان گوینی کړی او د همدی مطلب د باوری
کولو په خاطر هغه د افغانستان د قضیې په رابطه پیل
شویو خبروکی د بهرنیو مداخلو د بندیز تضمینات غواړی
او د دغسی تضمیناتو مطرح کیدل او اجراء برسیره پردی
چي د جهاد حیثیت ته صدمه رسوی د مجاهد ملت سره لویه
جفاء ده. په راتلونکی کی د روس پرضد را پاریدلی کرکه او
نفرت را تیتوی زکه د قضیې داسی مطرح کول او حل چي
په هغه کی مجاهدین د بهرنیو د لاس آله معرفی شی د نړی
د خلکو ذهنیت زمونږ د ملت برحق مبارزی په نسبت
مغشوشوی او د روس پرضد دغه ځوښیدونکی کرکه

د خوبه غورځوی .

د کابل د تجرید شوی رژیم سره خبری او بیا د هغه په تعهدونو او خبرو باور پخپله هغه غلطی ده چی د افغانستان د حالاتو په رابطه د روس په مخ په نسبتی توگه پرده غوروی او د راتلونکو اختلافاتو او کړکیچونو پره زیاته پخپله د خبرو خواؤ خاصه پاکستان ته متوجه کیږی زکه همدا بی باوره خبری او موافقی د قضیې ستراتیژی ته په همدی حدودو کی د رنگ وړ کولو په خاطر په کارلویدلی دی.

د تېل شوی رژیم په رسمیت پیژندل او استقرار :

د مسکوواکمنه داره ماره ډله د کمونیزم په جال کی د افغانستان د لویدو نه پوره باوری وه زکه د کریمین مغرورو حاکمانو د خپلو خلقي نوکرانو په اومه معاوناتو باور درلود فکرئی کاوه چی نور د هغوی وفادار نوکران په ملت کی کافی ملاتړ لری ولی د هغوی په اصطلاح انقلابی اصلاحاتو پخپله د زمانی په ژبه د دی ملی ملاتړ سمیء حساب وویل هلته چی رژیم په ملت کی د بقاء او پائیت ټول عناصر د لاسه وړ کړل تردی چی د یونیم کال په موده کی د هغوی د خلقي رژیم پښی په هوا شوی ولی د کریمین

کبرجنو واکمنانو په ظالمانه توګه د کابل رژیم په چریکي ډول د فوځ په اوږو بدل او موجوده رژیم ئی تراوسه دروسی فوځ په اوږو سپور کړیدی. که هرڅه روسانو توطی کارولی او د زاری او زور د دواړو لاروئ هڅه وکړه چی د خپل نوکر رژیم د پاره په ملت کی بیخ پیدا کړی ولی برسیره پردی چی رژیمونو ملی قاعده پیدا نشوای کړای) په بین المللی سطحه د نړی د خلکو او ملتونو له خوا غیر قانونی وپیژندل شو چی دی کار د کابل رژیم په مخ زیاتی لاری بندی او د مسکو د حاکمانو په سرئی د غلاخلی کیښود .

اوس اوس روس ته همدا مسأله هم خورا مهمه ده چی د کابل رژیم په دنیا باندي وپیژنی که څه هم په دی لاره کی ډیر ناکام کوشښونه په لاره ولويدل ولی دا کوشښونه همغه د ملی قاعدی د پیدا کولو ته ورته نتایج ورکړل ، هرکال د رژیم آبرو او پت نور هم په نړی کی تیتیری .

دا دری کاله کیږی چی د افغانستان د قضیسی د سیاسی سولناک حل د مطرح کیدو د لاری په دی هڅه کی دی چی د کابل رژیم ته د قانونی رژیم حیثیت وکتی او په نړی کی د هغه د رسمیت پیژندلو د پاره کوشښ وکړی .

د کریمین ناروا حاکمان په دی لټه کی دی چی
د پاکستان سره د افغانستان د قضیې د شا په شاه خبرو
د لاری هم خپل نوکر رژیم د قضیې په ارتباط مطرح کړی
او دا کار د روسانو د مذبحخانه هلوځلو پوره څرگندوی دی.

سسۍ ده چی د پاکستان له خوا د غیر مستقیمو
خبرو طرحه او اقدام د کابل رژیم د پاره هیڅ حیثیت نه
پریږدی ولی د کومه ځایه چی دی رژیم د حیثیت اوقالونیت
ترتولو عادی عناصر هم د لاسه ورکړی په ډیره پستی په
دغسی خبرو اترو کی هم ورته برخه اخستل غنیمت ښکاری
ولی دا هم باید له یاده ونه باسو چی مسکو او کابل دواړه
د خبرو د پیل نه تراوسه په دی هڅه کی جدی دی چی
د کابل رسوا او لویدی رژیم د شاه په شا خبرو د ذلیل موقف
نه بهر کړی او بالاخره د هغوی کوښښونه روان دی چی
د روانو خبرو په یو پړاؤ کی پاکستان ته د دی اعتماد
ورکړی او یا د هغه د تیروستو د پاره یو قدم په شا ولاړ
شی چی د کابل حکومت په رسمیت وپیژنی. وروسته بیا روسانو
ته د په شا تللی تاکتیکی قدم تلافی آمانه ده . دا چی دلته
روسان د دی په شاه راوړی شرمیندی رژیم د تحکیم په ځای

ولی د یو بل نیمه معتدل رژیم طرحه په لار نه غورځوی او ښائی کله دا کارو هم کړی - ممکن عاملی داوی چی په دغه غیرقانونی فضا کی چی د هغوی نوکر رژیم په رسمیت ونه پیژندل شی د بل رژیم طرحه اوتوافق د روسانو د ماتی معنا لری د همدی ځایه روسی مغرور طاغوتیان خپله خبر ترسره کوی که څه هم د یو ملت په مرگ کی وی .

که چیری د روانو خبره په هر پراؤکی مسکو په دی بریالی شی چی د کابل حکومت په پاکستان بانندی د یو قانونی رژیم په توگه و منی پاکستان د افغانستان د حالاتو په هکله په طبیعی توگه د دی موجود قوی موقف نه لویری ز که په هغه صورت کی که د کابل رژیم د بهرنیو مداخلو ، بین المللی تضمیناتو په عنوان روان مقاومت ختم نشی کرای افغانستان ته د روسی فوځ بیا راغوښتل کابل په اوسنی مشکل کی (چی د روسانو موجودیت پکی غیرموجه دی) نشی غورځولی .

دا چی پاکستان به که او د څه قسم تعهدونو او تضمیناتو وروسته دی کار ته حاضریری دا پتیه خبره دد ولی ښائی پاکستان د دنیا تر ټولو لوی قضیسی په رابطه سطحی موقف ونه پسی او په سیمه کی د غیر عادلانه حل اوسولی .

بدو عواقبو ته متوجنه وی خو دکومه حایه چی د روسی فوځ موجودیت د افغانستان په قضیه کی ترټولو لویه غوټه ده بنای د روسی فوځ د بیرته تگ په رابطه کلی توافق او تړه هم د سولی او حل ترټولو لوی اصل او مهم رکن وی چی دیرخله همدا مسأله بنای د پاکستان د حکومت نمائنده د قضیسی د نورو ابعادو نه بی پروا او هغه د کابل رژیم د رسمی پیژند لکوی ته راوهڅوی هغه هم په داسی حال کی چی د روسی فوځ دوتلو د پاره د تقسیم اوقات له مخی کافی وخت هم پاتی وی .

بنای ځینو سره داسی تصور پیدا شی چی د روسی فوځ په غیاب کی اصلا رژیم څه کولی شی ؟ او رژیم په رسمیت پیژندل په ملت کی د هغه مرکزیت نشی تقویه کولای لکه څنکه بنای ځینی دا تصور ولری چی د رژیم د رسمیت پیژندلو په صورت کی قضیه او مقاومت پای ته رسیری په داسی حال کی چی دا دواړه تصوروونه په پورتنی شکل بی حایه او غیر منطقی دی اصلی خبره داده چی د رژیم په رسمیت پیژندلو او د روسی فوځ په وتلو نه رژیم ختمیری نه مقاومت ، بلکی قضیه د پاکستان د اشتباه لامله یوه نوی

بیچلی پراؤ ته نیږدول کیری زکسه د روسی فوځ دوتلو خبره هلته منل کیری چی روسانوته د رژیم په هکله اطمینان ورکړل شی او د مقاومت ختمیدل هلته ممکن دی چی د ملت غوښتنی پوره ، هغه ته د خپلی خوښی رژیم د انتخاب حق ورکړل شی او په ملت باندي د پردو د ارادی په اساس کوم رژیم ونه تپل شی خو د دی ټولو حقائقو سره سره د کابل د رژیم په رابطه د یو قانونی رژیم اعتراف په هره مرحله کی چی وی قضیه یونوی خطرناک پراؤ ته ننباسی چی هلته به بیا نه پاکستان او نه مجاهدینو سره دغه د روس د غلطیو پرضد قوی موقف او قوی منطق په لاس کی پاتی وی .

لکه مخکی چی مووویل د کابل رژیم په رسمیت پیژندل ټول مشکل نشی حل کولای او نه هغه د مقاومت د ختمیدو معنا ورکوی ولی منتهی په هغه صورت کی به د موجوده مقاومت په هکله د کابل رژیم سره د قانونی اعتراض حق موجود وی چی دا کار د پوی خوا مجاهدین او د بلی خوا د هغوی سره په سیاسی ډکرکی نسبی ملاتړ جهتونه په کمزوری موقعیت کی دروی .

سۍ ده چي په افغانستان کي د روس فوځي موجوديت د افغانستان د خلکو امنيت ، ژوند او آزادي دري واره له منځه وړي او دا ډير لوی تهديد گڼل کيږي ولي د موجوده رژيم په رسميت پيژندل او د هغه تحکيم تردي هم لوی خطر او ستر تهديد دی زکه د روسي فوځ د موجوديت په صورت کي روسان په ټوله دنيا کي د شرميدلي موقف سره مخامخ کړل ولي خدای مکره چي که موجوده او يا هغه ته ورته رژيم د روسي په فرمايش د افغانستان په خلکو ومنل شي په هغه صورت کي به د روس پلانونه او ظلمونه په همدی شکل روان وي ولي هيڅوک به هم د هغه د مخنيوي په هکله څه نشي کولای او په دی رابطه د ډيرو له نظره به روسانو ته هيڅ قسم پره هم متوجه نه وي .

د روسانو پرضد د سياسي تحرک مخنيوي :

داسی بين المللی غونډی او د دولتي رجالو کتنی او ملاقاتو نه به نه وي چي په دی څلورو وروستيو کلونو کي د افغانستان د قضیې په تيره د روس د څرگند هجوم په هکله په هغو کي د روس تجاوز نه وي غندل شوی. ښائی د افغانستان قضیه د هغو قضایاؤ په سرکي ځای ولري چي په لنډه موده.

کې به بين المللی سطحه تي د دنيا د خلکو خواخوږی او ملاتړ جلب کړېدی لکه چې ځینې سیاسي تحلیلگران چې باور لري د افغانستان د قضیې په ارتباط د روس سوله ایزی طرحی «روانو خبرو» پیشنهاد او تعقیب د همدغسی فضاء په نسبت د روسانو د حساسیت نه چینه اخلی .

څنگه چې د افغانستان مقاومت د یو واحد ممثل په برخه کی د خپل مشکل له کبله نشی کولای د قضیې په سیاسي جهت کی فعال رول ولوبوی د همدی ځایه د قضیې په گټه سیاسي تحرک زیات د پاکستان په اوږو پروت دی ولی د هغی ورځی راهیسی چې روسانو د خپل نوکر رژیم سره د خبرو طرحه په مخ نیولی پاکستانی مقامات هم د قضیې په سیاسي تحرک کی د سره جدی نه ښکاری زکه پاکستان فکر کوی د هر سیاسي تحرک ابتکار او طرحه د روسانو اعصاب خرابوی او د حل د شا په شا دپلوماسی ته صلحه رسوی .

پاکستان که څه هم په دی باور لري چې د اسلامي هیوادونو او د تولی سوله دوستی نړی ملاتړ او همدردی د موجوده پیمانی څخه نشی زیاتیدای ولی که چیری

د افغانستان د قضیې په هکله سیاسي جدې فعالیت شوی وای نو حتماً به ئې په اسلامي نړۍ کې د روس پرضد داسې پریکړې ته لار پرانستلی وه چې د افغانستان په باب د روسی دغه بی رحمه ستراتیژي کې بدلون راوړي .

په سیاسي لحاظ د ایران نسبتاً کلک دریځ دروسانو د پاره یوه آسانی تړکه وه زکه روسانو د ایران څخه دا توقع نه درلودله . که ایران او پاکستان دواړو اسلامي هیوادو د افغانستان سره د اسلامي خواخوږي او گوند په بنیاد نسبتاً لږکلک موقف نیولی وای زه باور لرم چې روس د دې دواړو هیوادو موافقو ته پریقیمت ورکاوه . د مثال په توگه که په اقتصادي او سیاسي لحاظ د افغانستان گوند یو هیوادونو یا په عمومي توگه اسلامي هیوادونو د افغانستان د قضیې په رابطه لاس په ځینو اقداماتو وهلي وه لکه د سفارتونو بندول یا د قنصلکیري درجې ته د هغو تیتول او د هغو استعماري پروژو «چې روسان پکې کار کوي» بندول او په عمومي توگه په بین المللي محافلو کې د روس پرضد د فعال موقف نیول، ارومروبه مسکو څه تنازلونو ته مجبور کړي او د قضیې په باب به ئې خپله پالیسي بدلوله . خو دی کار او

د هغه ابتکار د پاکستان پوری زیاته اړه درلودله ولی پاکستان د سیاسی خبرو د جریان او اداسی په خاطر د داسی کار او ابتکار نه حآن ساتلی دی چی دی کار هم روسان په د مه کړیدی .

په زیاتو بین المللی محافلو کی کله چی د مجاهدینو په رسمیت پیژندلو او یا هغو ته د افغانستان د کرسی سپارلو خبر بحث شوی هلته همدا یو خواب زیات تکرار شوی چی دا کار روسان په غوصه کوی او د خبرو د مثبت پرمختگ مخه نیسی .

یوه سطحی احصایه داسی چی د افغانستان د قضیسی په رابطه د نړی د خلکو او ملتونو حمایه او ملاتړ د بلی هری قضیسی په نسبت زبنت زیات دی او د نړی په سیاسی هسک افق کی هغه نه دویدونکی ستوری دی ولی د همداسی ملاتړ او شهرت ترخنگ تراوسه هغه د مالیزیا پرته په بل هیچ هیواد او هیچ ټولنه کی رسمی نمائنده نلری او په دی رابطه جندی کوښښ هم نه لیدل کیږی او کله چی په دی رابطه څه فعالیت شوی سیاسی محافلو ډډه کړی او ویلی دی چی دا کار د قضیسی د سیاسی حل روانو غونډو ته ضرر رسوی.

د جهاد په دی اوږده مرحله کی چی مهاجرین ئی خلور
مليونو ته، شهیدان ئی یومليون ته او د هیواد وړانی دوه
برخی ته ورسیده قضیسی د سیاسی بعد په هماغه خپل
حای ولاړ دی. باید په دی ټوله خونړی مرحله کی د روسانو
پرضد سوله دوستی نړی په تیره اسلامی نړی جدی موافق
نیولی وای خاصتاً د کابل سره د سفارتونو او تجارت په سطحه
ولی دی سیاسی رخی او جمود زمونږ قضیه حای په حای
زببلی ده هغه هم په دی خاطر چی زمونږ کاوندی دوست
ورونه د دی کار ابتکار په غاړه نه اخلی فکر کوی چی روسان
په غوصه کیری او خبرو ته ~~صمیمه~~ رسوی خو دا کار زمونږ
د قضیسی په گټه نه وه زکه د هغه په لړکی روسانو او کابل
رژیم خپل دمه نیولی او داسی ده چی د قضیسی نظامی او
اقتصادی خواوی سختی حساسی مرحلی ته رسیدلی دی، ولی
دا د دی معنا نه ورکوی چی د قضیسی د سیاسی خوا په
هکله روسان بی تفاوته دی بلکی ډیر کرته امکان لری چی
د همدی سیاسی بعد تأثیر او اغیزه نسبت نورو ابعادو ته
زیاته وی زکه د افغانستان د قضیسی په رابطه د مسکو
مناسبات ان د کمونستی احزابو سره هم دکله وډی مرحلی ته

رسیدلی او داسی بنکاری چی د ملل متحد او ناپیلو هیوادو
د کتلی وروسته د کمونستو احزابو کتله دریم مههم بین المللی
مرجع ده چی روسانو پکی خپل رول د لاسه ورکړیدی یائی
سخته صدمه لیدلی ده د همدی خایه د قضیې په میاسی بعد
کی موجوده کرختیا او توقف چی د سیاسی حل د جریان
د سلامتی په خاطر ادامه لری ډیره مناسبه کتبه ده چی
پروسان ئی د روانو خبرو په ارتباط پورته کوی .

د محتوی له مخی

مهاجم قدرتونه طبیعه غواړی خان د خطرو مجسمه
وښیء زکه هغوی سره همدا تصور دی چی څنگه کولای
شی کمزوری هیوادونه د مطیع غلام په حیث استعمال کړی
په دی ډول کله چی هغوی د زور د لاری کوم هدف نشی
تقرلاسه کولای نو د تزویر لار نیسی او کله چی د جنگ
د لاری د ناکامی سره مخامخ شی نو بیا د سولی او خبرو
مورچل نیسیء دا چی دا خبری به په مختلفو اړخو کی
د مقاومت د ختمولو په جهت کی رهبری کیږی شه ناخه
څرکنده شوه خو هغه خطر چی د دی خبرو د محتوی په
غرضی او مرخصو قسرو کی نغښتی دی هغه د مقاومت او

د ملت د مستقبل په هکله لا خطرناک دی . د پاکستان له خوا طرحه شوی څلوراصله د زینودپاره تریوه حدهقانع کونکی وه خو اوس د هغو اصولونو په تعبیر او افاده کی نه یوازی تفاوت بلکه پوره بدلون راغلی . د خبرو هغه محوری فقره چی په افغانستان کی د خلکو په خوښه د یو حکومت جوړول وه هغه اوس یا د بحث نه لویدلې ده یائی د بحث په نحوه کی بنیادی بدلون راغلی دی . خو جانی فوری د روسانو له خوا البته په پلانیزه شوی توگه ورزیاتی شوی چی هغه د افغانستان د قضیسی په باب بین المللی ضمانتونه او د بهرنیو مداخلو بندول دی . همداسی د روسی د فوځونو د وتلو فقره اوس د زمانی جدول «تقسیم اوقات» په پلمه داسی عنوان شوی چی د روسی فوځ د وتلو د تعهد په ځای هغه د افغانستان په خاوره کی د روسی فوځ د اوږدی دوری د قانونی موجودیت اعتراف ته ورته ده چی بنائی پاکستان د هغه ابتکار په غاړه ولری زکه خو غواړو د خبرو په دی فتره باندی یو لنه نظر واچوو او وگورو چی د خبرو دغه محتوی او په هغه باندی موافقه قضیه د چا په گټه را څرخوی ؟

بهرنی مداخلی

په خبروکی د بهرنیو مداخلو په عنوان د قمری داخلول او بیا د هغی په ارتباط د یو-رارداد پاسول اصلا د روسانو د خځیدلی مخ د پاره ترټولو مناسبه پوزه ده چی د خبرو مقابل لوری ئی د جوړولو په کم او کیف کی خپل سیاسی هنرښکاره کړ .

د مقاومت د پیل نه تراوسه پوری روسانو همدا یو دروغ تکرارول چی هغوی د افغانستان په داخلی اموروکی د امریکا ، چین ، مصر ... د مداخلو د مخنوی په خاطر خپل فوځ افغانستان ته لیږلی او هغه چی د مقاومت او انقلاب په نامه یادیری د روسانو له نظره هغه په پاکستان کی د امریکائی متخصصینو په لاس د تربیه شویو اشرارو مجرمانه عملیات دی ...!

سره د دی چی د روسانو دغه درواغ تردی حده رسوا اشرمیدلی دی چی نه په ملت کی او نه د افغانستان نه بهرڅوک د هغوی دی د رواغو ته غوږ پدی ولی که چی هغوی د بهرنیو مداخلو په نامه د بحث وړ فتره د خبرو په اجنداکی شامله کړه نه دا چی دی پرو درواغو ته ئی ژوندی

خیره وروپنبله بلکی د پاکستان خغهټی د افغانستان په خونړی جرم کی د شراکت اعتراف هم واخست او دا یوه نه جیره کیدونکی اشتباه ده زکه په افغانستان کی جنگ د روسی فوځ او افغان مسلمان ملت ترمنځ روان دی چی په دی صورت کی د روس له خوا د بهرنی مداخلی تشویش او دعوا د خندا ورده زکه چی که په افغانستان کی که بهرنی مداخله «څه نظامی او څه سیاسي» موجوده ده هغه تولی دنیا ته معلومه ده چی د روسی له خوا ده. که څوک د دی مداخلی په ارتباط تشویش یا دعوا هم لری هغه باید د پاکستان او افغانستان کاوندی هیوادونه وی زکه چی د افغانستان پسی جوخت د هغوی واردی ولی دا چی بهرنی مداخلی روس عنوانوی او هغه د دی تشویش او دعوا کوی حقیقه چی دا کار د افغانستان د عادلانه قضی د اصلی هویت او ماهیت د تغیر په برخه کی یوه کامیابه توطئه ده اوبس .

داسیء ده چی زموږ د قضیسی په رابطه به سادات «چی یووخت د مسکو کوداکی وه او د منځنی ختیځ په رابطه د مسکو خائنانه موقف هغه د امریکا لمن کی وغورځوه» څه داسی خبری کسری وی چی هغه د روس

پرضد خپله عقده سره کړی کیدای د دنیا نورو ملکونو لکه امریکا هم که داسی څه اظهارات کړی وی چی کواکی هغوی د افغانستان د قضیسی جدی ملاتړ دی ولی دا یوهم د دی معنانه ورکوی چی دا قضیه د هغوی په لاس جوړه ده او یا د دغو هیوادو مداخلو را منخته کړیده زکه چی د افغانستان مجاهدینو په وار وار دا خبره رد کړی او دغسی اظهاراتئ د خپل هیواد په رابطه دښمنانه گنلی او هغوی بل هر بهرنی جهت ته د دی ډاډ ورکړی چی د هغوی د شوم غرض انجام به په افغانستان کی عیناً د روسانو انجام وی. دا بیله خبره ده چی د روس نور دښمنان به د افغانستان د حالاتو په رابطه داسی څه وائی چی خپل روسی رقیبان وځوړوی ولی واقعیت پوره ښکاره دی چی نن افغان ملت پخپله خاوره کی د روسی د فوځ سره جگړه کوی .

په همدی اساس د بهرنی مداخلی عنوان شوی قسره او د هغی په اساس طرحه شوی موافقه ډیر خطرناک ابعاد لری زکه د دغسی قرارداد او موافقی وروسته پاکستان په طبیعی ډول د دی جرمی او کشمکش یو طرف حسابیری او د موافقی د تفصیلاتو یا د هغه د مراحلو په لړکی روسانوته

د دی پلمه په لاس ورکوی چی د موافقی وروسته د مقاومت
ادامه د پاکستان د مداخلی په عنوان د روسی فوځ د قانونی
بقاء او اقدام دلیل وگنی او په هغه صورت کی به بیا
پاکستان د دی نه عاجز وی چی د مداخلی د تور نه ځان
بریء وینی ، دا خو په ځای پرېږده چی په کابل کی به
د پاکستان د مداخلی په عنوان د یوقانونی نظام دعواروسانو
ته د خپل فوځ او فوځی عملیاتو د اداسی سند په لاس
ورکوی ، زکه چی د کابل او مسکو بی ماهیته کمونستان
همدا د ملت برحتی مبارزی او جهاد ته بهرنی مداخله وائی
ترڅو مقاومت پای ته نه وی رسیدلی هغوی په طبیعی لحاظ
د همدی فقری په اساس د دی حق ځانته ورکوی چی ووائی
بهرنی مداخلی ختمی نه دی لکه څنگه چی په همدی اساس
هغوی غواړی د روسی فوځ بقاء او اداسی ته یو قانونی
حالت ورکړی .

بیائی د بهرنی مداخلی په رابطه د خبرو دواړه جهتونه
په مشخصو ټکو او حالاتو موافقه کړی وی ولی زه باور لرم
چی د مقاومت ادامه او توقف یوهم د دغو ټکو او حالاتو
پوری مربوط نه دی او په دی صورت کی ده چی د مسکو

واکمن حاکمان د مقاومت د خپلو او منځنوی په خاطر خپل
فوحی موجودیت ته قانونی رنگ ورکوی زکه محوری مشکل
خو همدغه مقاومت او جهاد دی .

دلته دا سوال مطرح کیږی چی د سیاسی حل وروسته
د مقاومت ضرورت شه دی ؟ طبیعی ده چی د دی سوال
خواب په یو بل سوال کی نغښتی وی هغه دادی چی د سیاسی
حل د موافقی وروسته د روسانو د وتلو د پاره د تقسیم اوقات
ضرورت شه دی ؟ هغه شه چی د موافقی وروسته د روسی فوح
د بقاء ایجاب کوی همغه ته ورته دلائل هم د موافقی وروسته
د مقاومت د اداسی ایجاب کوی زکه چی روسی فوح د تصمیم اوقات
په عنوان په دی خاطر قانونی مرحله غواړی چی د رژیم نه دفاع
وکړی او مخالفین وټکوی، له منځه یی ویسی او د روسی فوح
دغه ماموریت پخپله د مقاومت دویم نوم دی خو هلته به بیا
روسی فوح د خپلی بقاء د پاره د همدی موافقی سند په لاس
کی ولری، هغه هم په داسی حال کی چی د هغوی مخالفین ښائی
د همدی بهرنی مداخلی د بندیز په عنوان په پاکستان کی
د پنا اخستلو حق هم د لاسه ورکړی .

دا د یوی خوا : بلی خوا د مسکو استعمارچیان

پوهیږی چی د بهرنی مداخلی د بحث او موافقه په لړکی هغه مسلمان مخالفین په روحی او عملی لحاظ غواری وځوړوی او د هغوی پر ضد په دی ناکام روانی جنگ کی د سیمسی او منطقی کمونستان، روسانو ته خوشبین وکړی هم شریک کړی او دغسی طرحی سره موافقه پخپله دا ثابتوی چی روسان د همدی بهرنی مداخلی د عام اصل په چوکات کی دغه روانی جنگ ته څومره وسیع محاذ پرانیزی، زکه چی هغوی د همدی اصل په امتداد د امیر امان الله خان سره د ۱۹۲۶ کال د موافقی له مخی د بخاری پر مسلمانانو بانندی د افغانستان د خلکو د خوا خوږی دروازی وتړلی او د نادر خان سره یی د ۱۹۳۱ کال موافقی له مخی د کابل نوکر رژیم په بشپړه توګه د یوی روسی بی رحمه فرقی په حیث د مبارزینو په ټکولو مامور او خپل مخالفین یی د همدی خائنانه موافقو په لړکی تارو مار کړل.

د روسی فوځ د وتلو د پاره د تقسیم اوقات ضرورت

نن د روسی فوځ د وتلو خبره د یوی وسه هیواد بانندی د هجوم نه هم شرمونکی خبره ګرځیدلی سړی ته هغه پښتو منتل را په یادوی چی «دلوی راتلل یوشرم او

وتلئی بل شرم» ولی اوس اوس دی فوځ د کریمین د اقتدار-
چیانو د سپکاوی پخه اراده سرته ورسوله او د خپل ناکام
موجودیت له مخیئی د کریمین واکمنان دی ته اړووستل
چی د هغوی د وتلو د پاره مناسبه لار ولتوی. بنائی روسانو
ته ډیر آسان کار هم د دی موافقو په لړکی همدا دروسی
فوځ د وتلو مناسبه طرحه پیدا کول او عملی کول وی، زکه
چی هغوی د خپل فوځ ستړیا او بیرته وطن ته د هغوی
د سالمو ستیدوتنکی هوسونه ښه درک کړی لکه څنگه چی
دا مساله خپلو کورنیو ته د روسی فوځیان لیکونو نه واضح
هم ده ولی دلته د روسی فوځ د وتلو وروسته د کابل د رژیم
د بقاء او استحکام تشویش دی چی دا مساله زندهوی او هغه
ئی په یوه سیاسی معما بدله کړی ده، زکه چی هغوی باور
لری د روسی فوځ په وتلو د مسکو له خوا تپل شوی رژیم
د مقاومت د خړ میلاب مخه نشی نیولی دا خبره د کریمین
واکمنانو ته د روسی مشاورینو د مسلسلو را پورونه ښه
حرکنده شوی ده د همدی حایه ده چی دروسی فوځ د آسانه
وتلو مخه خپله درژیم کاواکی نیولی ده. روسان غواړی دروسی فوځ
د قطعی وتلونه مخکی مخکی باید په لمړی درجه یو مستحکم

نظام جوړکړی چی دا کرانه خبره هم ده او په دویمه درجه کی د نظام پرضد روان مقاومت پای ته ورسوی چی دا د لمړی هدف نه هم ډیرگران او زمونږ په عقیده یو ناممکن کار هم ښکاری. دلته ده چی د روسی فوځ د وتلو په فتره کی د تقسیم اوقات د ضرورت خبره مطرح ده چی هغه د یوی خوا زمونږ د ملت د پاره د منلو وړنه ده او د بلی خوا کیدای شی د افغانستان څخه د زره تونر روسی فوځ د پاره هم یوه مفاجاه وی ترڅو د همدی زمانی جدول «تقسیم اوقات» له مخی هغوی په افغانستان کی د خپل فوځ موجودیت قانونی او په دویمه درجه کی ئی د بهرنی د مداخلو په پامه د روسی فوځ دوامدار موجودیت ته قانونی بنسټ ورکړی ترڅو د دی لاری په لمړی قدم کی د دنیا قام د روسی فوځ د اشغال نه یوازی په نامه بهرنیو مداخلو ته واړوی او په دویم قدم کی د همدی فرصت په لړکی مقاومت کمزوری او تپل شوی رژیم ته قانونیت او قوت وښی.

زما له نظره د بهرنیو مداخلو د عنوان شوی فتوی ترڅنګ د روسی فوځ د وتلو په ارتباط د تقسیم اوقات طرحه او منل دی ته ورته دی چی څوک د مجاهدینو او

ملت لاس او پښې و تېرى روسانو ته ئې تسليم كېرى او بيا ووانى
چې نور نو بايد روسان له افغانستان خڅه ووځي .

كه چيرته د تېل شوى رژيم د قانونيت او بقا په
تعهد مهاجرين او ملت د روسى فوځ د قانونى موجوديت په
موافقه بيرته نظام ته سپارى بنډه داده چې د موافقى پرته
مهاجرين د كابل رژيم او روسانو ته وسپارل شى زكه همدا
كار پرته له كوم تعهد او موافقى د روسى فوځ د وتلو
د پاره زمينه برابروى په دى صورت كى موافقه او خبرى
تولى بى معنا دى ممكنه نه ده چې د مقاومت د تسليميدو په
صورت كى روسى فوځ په كابل كى پاتى شى اصلا د هغه د پاتى
كيدو ضرورت نه ليدل كيرى زكه روسى فوځ به همدا
خاطر راغلى چې د ملت د ارادى خلاف په هغه باندى
كمونستى رژيم تحميل كېرى كله چې موافقه داسى وى چې
كمونستى رژيم يا د روس له خوا پيشنهاد شوى بل رژيم
بايد ومنل شى نو اصلا دغه موافقى ته هيڅ ضرورت نشته
زكه چې دغسى يو كار پخپله روسان دپته اړ باسى چې
افغانستان پريردى، منتهى د موافقى په صورت كى به د روسانو
سره د رژيم په تپلو او منلو كى بل لورى هم برخه اخستى

وی چی دا کار زمونږ د قضیې سره غبرګو خیانت دی .

په هغه صورت کی چی د روسی فوځ په مقابل کی پاکستانی، چینائی، مصری... فوځیان جنګیدل او په دی رابطه د روس یا کوم بل بین المللی اداری سره دلائل وه داسیء وه چی روس د خپلو فوځونو د وتلو د پاره د زمانی جدول په لړکی اطمینان غوښتنی وای ولی په هغه صورت کی چی یوازی مهاجم روسی فوځ د ملت سره جنګیږی د وقت مسأله اصلا مهمه نه ده او په هغه صورت کی چی د روسی فوځ د وتلو نه وروسته مقاومت او ګډوډی ادامه پیدا کړی چی زه فکر نکوم هلته به مسأله پخپله د افغانستان د خلکو داخلی مسأله وی او اصلا د روس پوری اړه ونلری .

زه باور لرم چی په دی قرارداد کی چی ډیر راته لیری او غیر عملی هم ښکاری د وخت مسأله د مره مهمه هم نه ده لکه روسان چی ورته حسابونه کوی زکه روسان د اوو مسلسلو کلونو ترخه تجربه ښه لیدلی ده ولی دلته چی د وخت مسألی ته اهمیت ورکوی هغه د پاکستان یا هری بین المللی اداری له خوا د هغه سره رسمی موافقه او د موافقی نور مهم بندونه دی چی وخت د روسانو او کابل رژیم په

کته گرځوی .

زمونږ له نظره که څه هم د دغه وخت زیاتوالی زیات خطرناک دی ولی حقیقت دادی چی لکه څومره چی خپله د وخت مسأله خطرناکه ده دمرهښ د زیاتوالی او کموالی خبره د اندیښنی وړنه ده زکه چی د روسی فوځ د وتلو د پاره نیټه په افغانستان کی د هغه موجودیت قانونی گرځوی چی روسانو ته همدا مهه ده نه د وخت زیاتوالی او کموالی زکه چی د دغی موافقو له مخی نه هغوی نه افغانستان پریردی او نه پاکستان ، بلکی د همدی موافقی په پلمه غواړی افغانستان کی دیره واچوی او پاکستان ته لار پیدا کړی زکه روسانو چی هر چیره نظامی مداخله کړی د همدی سیاسی قرارداد له مخی ئی لار لتولی ده او د هغوی تور تاریخ تولو ته څرکند دی . لنه دا چی زماڼی جدول باندی موافقه دیوی خوا د روسی فوځی د پاره په افغانستان کی د قانونی بقاء مند وړ کول او د بلی خوا د روسی فوځ په حضور کی د کابل رژیم ته د مهاجرینو تسلیمول دی .

بین المللی تضمینات

سیء ده چی د زور وړو خبره هم په زور ولاړه وی دیوی خوا داسی ښکار وی چی مهه مسأله د روسی فوځ د وتلو مسأله ده بیا کوری چی د روسی فوځ د وتلو خبره د داسی رژیم سره کیوی چی نه ملت لری او نه فوځ زکه که فوځی

دردلودی روسی فوځ ته څه ضرورت وه؟ ولی فوځ چی روسی دی او دکریملین سړی خورو را لیولی باید د هغه خبری د روسانو سره شوی وی د بلی خوا د روسی فوځ ظالمانه تجاوز ته د بهرنیو مداخلو په عنوانولو داسی رنگ ورکوی چی کواکی هغه د نورو د مداخلو په خاطر راغلی چی د همدی تصور په بنا روسان غواړی په دی موافقو کی د بین‌المللی تضمین خبره دروسی له خوا داسی طرحه کوی چی مقابل لوری ملامت وی باید د راتلونکی غلطی د مخنوی په خاطر تضمینات هم د مهاجم فوځ قوماندانانو ته ورکړی شی په دی معنا چی د موافقی وروسته که روسان په افغان ملت خپل ظلم ته ادامه ورکوی بهرنی نړی ان د انسانی همدردی په حدودو کی د هغه سره د رابطی حق تلمری او نه دی څوک دمره هم وائی چی روسان ظالمان دی لکه چی زمونږ قضیه په همدی حدودو کی پالل کیږی .

که چی د افغانستان د مظلوم ملت د قضیسی د یو طرفه او ظالمانه خبرو په اجنداکی سړی د روسانو له خوا د غوښتلو شویو تضمیناتو موضوع ته کسوری وینی چی د مهاجم فوځ را لیرونکی واکمنان څومره استعرا کرانه موقف

نیسی او مقابل لوری باندي خومره مړندی وهی ؟ دا چی
د دی قتری تفصیلات او احتمالات خومره زمونږ د عادلانه
قضیې انسانی هویت او خیری ته بدلون ورکوی او
ترکومه حده زمونږ ملت د خپلی ارادی او پریکړی په
نسبت بیگانه ښکاروی هغه خو د راتلونکی وخت په
دپلوماسی بکسونوکی ترلی خبره ده ولی هسی په اجمالی
توکه دغه فقره سړی ته د حقائقو سره د سرو بدلتلو
استمارچیانو دښمنانه پروگرام ښه څرکند وی شی .

روسان غواړی د دی بند د موافقی له مخی زمونږ
د مظلوم ملت سره د دنیا د خلکو د ملاتړ ټولی احتمالی
لاری بندی کړی او د هغی په سیوری کی د افغانستان
د قضیې نه متاثر جهتونه دیوی خوا د مداخله کونکو جهتو
په حیث معرفی او د تضمین نه وروسته هغوی په غیر مستقیمه
توکه د قضیې او مقاومت په خفه کولو د ځان سره سهیم
کړی ترڅو د دغی عادلانه قضیې په خفه کولو دنیا او
دغو متاثر جهتو ته وښی چی د بهرنی مداخلو په ختمیدو
افغانستان ته دکمونیزم د امن آمان شپه خومره نوری
قربانی غواړی .

دغه تضمین چی روسان ئی غواری عجیبه تضمین دی؟
د کابل رژیم ته د مهاجرینو د تسلیم نه نیولی ان د یو عادی
مجاهد زخمی د پاللو، د شهید د ماشوم بچی د تربیی پوری
تولو ته شامل دی د قضیې په رابطه هر سیاسی او فرهنگی
فعالیت د همدی مادی په بناء ممکن د ضمانت د روحی سره
مخالف کار عنوان او روسانو ته د ابهانه په لاس ورکړی
چی د خپل فوئح ادامه توجیه کړی .

که څه هم د افغانستان د خلکو اسلامی مقاومت
تردیره حده دغسی ضمانتونه په آسانی نشی کمزوری کولای
او هغه د ملت او د هغه د عقیدې پوری تړلی خبره ده ولی
پیا هم دغه ناروا ضمانتونه بنائی په سیمینزه او بین المللی فضاء
کی داسی بدلون راوولی چی د یوی خوا زموږ د درنی قضیې
حیثیت خراب او د مجاهدینو د کورنیو د دمی حای ورک او
په دویمه درجه کی د روسانو د شرمیدلی او پخی دپلوماسی
د پاره د نوی تحرک زمینه برابره کړی .

که څه هم کیدای شی زینو ته عاطفی مسأله وی خو
موږ باور لرو چی د افغانستان د مقاومت په رابطه زینسی
محدود تجار وکړی چی په دی قضیه باندي تجارت کوی

بناي پـه دى تضميناتو كى هغوى آرام خاى او په غنيمت راوړى هوساى د لاسه وركړى يائى نوره هم غبرگه كړى خو ك پوهيړى چى همدا كار د مقاومت او جگړى په موجوده متراتيژى كى د مجاهدينو په كته جدى بدلون راولى خو روسان كله د دغسى يوحالت درامنخته كيدواټكل كولاي شي؟ هغوى د بين المللى تضميناتو په خائنانه قبرى باندى د بحث او موافقه په لړكى غواړى دا فغان ملت رابطه دنورى دنياسره وشلوى او د همدى بند په بناء د سيمى او نړى رژيمونه د مقاومت په خفه كولو د خان ترخنگ ودروى چى دا كار ډير مشكل او غير عملى هم دى زكه هر هغه ضمانت چى هغه د مقاومت په ختمولو كى رول ولوبوى هغه په طبيعى ډول د ديورند بلى غاړى د خيبر پورى ته د خطر د را ليوډولو ضمانت هم دى .

سسۍ ده چى روسان د ضمانتونو په غوښتنه غواړى د افغانستان قضيبى ته داسى رنگ وركړى چى هغه د افغانستان په داخلى چاروكى د گنو قدرتونو د مداخلى نه را پيدا شوى داسى نه ده لكه نړى چيئى د روس او افغان ملت ترمنځ يواځ وډبگنى د همدى خايه او په همدى ضمانتونو په

لړکي هڅه کوي چي د تضمين په عنوان خپله ملامتي او جرم پټ کړي .

وطن ته د مهاجرينو ستندل

بنائي دا په معاصر تاريخ کي ترټولو لويه معجزه وي چي د اسلام په خاطر دي څلور مليونه انسانان خپل کور او کلي پريردي او په يوه گاوندي هيواد کي د ژوند سختو شرائطو ته اوږه ورکړي ولي هغه څه چي د دي نه هم لوړ مقام لري هغه د گاوندي مسلمان ورور هيواد خلکو دغه بي غرضه پنا ورکول او بيا په دي هيواد کي د څلورو مليونو مهاجرينو د امن او آمان مسأله ده . باور لرم چي دا خنک به يوه ورځ خپلو وړانو کليو او کورونو ته ستيريږي خو هغه ورځ بنائي زمونږ ملت د پاکستان د خاوري په پرېښودو د دي ملت د احسان دروند پيتي په سروطن ته وگرځي او د دي مسلمان ملت د څو کلني ورورولي پاس بيا هم ادا کړي لکه پرون چي د روسانو سره به جگړه کي د هغوي د خاوري او وطن نه هم دفاع کړي وه دا هم بنائي د تاريخ معجزه وي چي پاکستاني وروڼه د خپلو افغاني مهاجرو وروڼو په راتلونکي «مخه ښه» کي د داسي ملت د ميلستيا نه

خلاص شی چی د دی میلهستییا پاسئی پوره ساتلی دی .

د همدی مقدمی په رنایکی ویلی شو چی د مهاجرینو مسأله د ټول هغه تکلیف سره سره چی ورور هیواد پاکستان تهئی وړاندی کړی د پاکستان د پاره د سره جدی او همه نه ده لکه د روسانو د پارهئی چی جنجالونه راخته کړی زکه همدا څلور ملیونه مهاجر د روسی فوئح پرضد د ملت د حساسیت د روسی نظام سره د ملت دنه رابطی او دکمونیزم سره زمونږ د کرکی هغه ژوندی شاهد دی چی د کریمین ملائی غوته ورماته کړی او د همدی ځایه بنائی روسان په ډیر استعماری هوس د مهاجرینو د ستیدو د فقری بحث او تطبیق ته امیدوار وی ولی دا چی دا مهاجرین به پاکستان د همدی موافقی په حدودو کی وطن ته د تللو په برخه کی څنگه قانع او راضی کوی دا هغه مطلب دی چی افغانستان او پاکستان د خلکو راتلونکی مناسبات ئی د یو جدی سوال په وړاندی درولی دی؛ زکه هر هغه رژیم چی د ملت اراده او د هغه مثل یکی برخه ونلری او هغه د موافقی او قرارداد له مخی په هغوی وتهل شی د پرتسه ستیدو په صورت کی به د هغوی سره جهادی غرور او اسلامی عزت ملگری نه وی

لندی چی د هغوی ستندیل به قضیه د روسی او مقابل لوری
د فیصله شوی طرحی په پوله کی ودروی زکه دا د ملت
او راتلونکو شرائطو پوری مربوطه خبره ده که څه هم
لس زره بی واکه کمونستانو ته د ۱۴ ملیونی ملت یا دری
ملیون مسلمانو مهاجرینو سپارل خپله راتلونکی اوضاع او
د سیاسی حل راتلونکی پړاو ښه څرگندوی .

د دری ملیونه مسلمانو، بی وطنه مهاجرینو منل ډیر
لوی اخلاق ارزښت دی ولی د هغوی په باب د تصمیم او
بیا وطن ته د هغوی د رخصتولو خبره هم ډیرلوی تاریخی
مسئولیت دی چی نه ښائی پدی رابطه د مهاجرینو د ژوند
د شرائطو د مجبوریتونو یا د روسانو د غوښتنی په بناء
طرحه او تصمیم ونیول شی بلکی باید د هغوی د هجرت
د پیام او ارمان په معیار د هغوی د ستندلو خبره مطرح
وی . ډیر د نظره لویدلی ښکاری چی د مهاجرینو د ستندلو
حقره به د سیاسی خبرو او کتنو په لړکی د پیام او ارمان
له مخی تر بحث لاندی ونیول شی بلکی ډیره ممکنه ده هلته
دا حقره د کابل رژیم د طرحی او پروگرام په اساس د بحث
لاندی نیول شوی وی ترڅو هغوی نه د ملت د کړکی

پیغور نه خان په آسانه طریقه خلاص کړی او د کابل رژیم د شرمیدلو رجالو له خوا د دی مهاجرینو مسخره استقبال پخپله د هغوی په اصطلاح د اشرارو د نهائی تسلیم یا په بل عبارت دغو لیدلو فراریانو د اعتذار او عفوی د غم لړلی تراژدی وروستی حلقه پای ته رسوی .

بنائی روسان په دی فکر کی وی، چی د ژینو خبری او موافقی د افغانستان د قضیسی په باب د ټولو خواؤ په نسبت د مهاجرینو په برخه کی عاجل تاثیر وغورځوی او د تضمیناتو اومداخلو په عنوان دبل هرڅه نه مخکی د مهاجرینو د ستیندو مطالبه جدی او عملی و نیول شی خو په دی ټول ښه پوهیرو چی د مهاجرینو په بیرته ستیندو کی د پاکستان د مسلمان ملت قناعت او اطمینان هم د دی فقری د عملی کولو یو مهم شرط دی زکه د ظالمانه حل په صورت کی ممکنه ده چی د مهاجرینو د ستیندو مسأله د سیاسی حل دواړو خوا ته تور جانی مشکلات را پیدا کړی په تیره د پاکستان او افغانستان مشترک، اوږده آزاد سرحدات او په هغوی د مسلمانو قبائلو موجودیت د دی فقری د عملی کولو په برخه کی اساسی څنډه هم دی .

داسیء ده چی د هجرت سختو شرائطو وطن ته د متیدو هوس په هره مهاجره کورنی ژوندی ساتلی دی. ولی د بیرته تګ په وخت کی به هری مهاجری کورنی ته د هجرت پیام او هدف مطرح وی زکه چی وطن خوئی د همدی ارمان په خاطر د مجاهدینو دغرو ته وسپاره .

داسیء ده چی بنائی د بهرنی مداخلو په ارتباط د روسانو د مرحله ایزلیږدیدو په ارتباط په لمړی تطبیقی مرحله کی څه جدی جنجال نه وی ولی د مهاجرینو بیرته تګ او پیا د روسی فوځ او روسی نظام د موجودیت په صورت کی حتماً تطبیقی پراؤنه داسی مشکلات را برسیره کوی چی د روانو خبرو کمزوری خوا ته د قضیې پالل نور هم گران کړی .

د روسی فوځ د موقت موجودیت او د تپل شوی رژیم قانونی موجودیت په صورت کی د مهاجرینو د آبرومندانه او آرام بیرته تګ خبره ډیره مشککه ده او پیا په سبانی افغانستان کی د تپل شوی رژیم سره د هغوی او بدل پخپله نبیء چی د ژنیو د خبرو اترو وړی به شپری نشی. کیدای شی دا خبری او دا موافقی پاکستانی طرف په یومسؤل موقف کی ودروی او د پاکستان همدردی مسألی ته غلط رنگ ورکړی ولی په هیڅ

صورت کی د قضیسی د حل د پاره مناسب اقدام نه کنل کیری. دا چی د دغسی محتملی موافقی او د هغی د تطبیق په لړکی به د افغانستان مقاومت او قضیه کومه متراتیژی نیسی او هلته په کوم شکل نیسی دا د سبا غمجنه کیسه ده چی سیناریوئی نن په ژینو کی روانه ده.

مونږ ته د مهاجرینو د لیږدیدو فقره او د هغی په رابطه موافقه او تطبیق د ډیر تشویش وړهم نه ده زکه چی پاکستان که څه هم د روسی استعمارچیانو د تهدید لاندی او د روسی فوځی اشغال نه متأثر جهت دی ولی د روسی استعماری پروگرامونو په ارتباط د افغانستان د خلکو او قضیسی سره تړلی سرنوشت لری چی همدا کار په پاکستان کی د هر نظام پالیسی د مهاجرینو د سنی پاللو او پتمن رخصتولو په چوکاټ خوندی ساتی.

د خلکو د خوښی نظام

مونږ باور لرو چی د کابل د کوداکی رژیم سره د پاکستان په خبرو اترو، موافقو او قراردادونو کی د ملت د خوښی د نظام خبره اصلا حای نلری ولی د طرحه شوو اصولو په لړکی مطرح اصل وه چی د خبرو په وروستیو

دری پراونوکی هعه د نظره لویدلی ښکاری البته چی د ملت
دخوښی نظام ییادافغانستان غونډی یو ملت په برخه کی دخوښی او
انتخاب نظام خبره د روسانو د پاره د خپلی پنځوس کلنی
پالیسی او کار د هدرتلو معنا ورکوی او کیدای شی
د همدی تصور له کبله روسانو دغه فقره د خبرو په جریان
کی ویتوکړی وی وی د دی فقری په لیری کولو د یوی
خوا دغو خبرو د هر مناسب حل راوستو چانس د لاسه
ورکړ او د بلی خوائی د خبرو اترو د ناکامی یا د ناکامو
موافقو انجام هر چا ته ښه څرگند کړ زکه د هر تخمیلی او
تپل شوی نظام په موجودیت کی قضیه او مقاومت په یو او
بل شکل ادامه پیدا کوی او د ملت د پاره هر حل قناعت
ښوونکی نه دی لکه څنگه چی د دغسی یو حل په وړاندی
د خنډ پیدا کیدو نه به و ښکاری چی په روانو خبرو کی
د ځان په باب زمونږ د ملت ارادی او تصمیم ته په سپکه
کتل شویدی .

د افغانستان ناپیلی او اسلامی حیثیت

څلورم مهم اصل په دی خبرو کی د افغانستان
د خلکو د ناپیلی او اسلامی حیثیت دا عادی خبره وه چی

اوس اوس هغه په روانو خبروکی اصلا د ځایولو چانس نلری
زکه چی د دغسی رژیم د بقاء یا د هغه سره د قضیې د غیر
اصلی جهت د موافقی په نتیجه کی د راغلی نظام نه د دغه
حیثیتونو توقع درلودل اصلا د ځان غولول دی داسی یو
نظام چی هغه د یو بیگانه فوځ په مداخله را منځته شی
وی او د ملت ۹۹٪ په سلوکی خلک ورسره مخالف هم وی
ځنګه کولای شی دغه دوه حیثیتونه ولری او یا د هغه سره
موافقه د داسی یو نظام مقدمه جوړه کسری چی د ملت دغه
بایلی حیثیت بیرته اعاده کسری. کیدای شی دغسی مسائل
بحث شی یا بحث شوی وی چی هغه د افغانستان د نوکر
رژیم پیلتوب او کمونستی څیره په ملت او ټوله اسلامی او
ناپیلی نری وټی ترڅو د ناپیلو او اسلامی هیوادو په کتار
کی د روسی مشربه رژیمونو په شمار کی یوبل نوکر نظام
زیات شوی وی .

داسی ښکاری چی دا اصل هم په پوره بی احتیاطی
د اجندانه لویدلی وی او نور د سیاسی حل په رابطه
د دغسی یو نظام راتګ خپله ټوله احتمالی فیصدی د لاسه
ورکسری او باید څوک د هغه توقع هم ونلری .

مجاهدین او ملت

د روانو خبرو او خطري راتلونکي سياسي حل په
رابطه د ملت دريځ هم دا دی چې روسان بايد افغانستان
پریردی مسأله حل ده ولی دا چې د ژنیو خبری به له خانه
سره همدا هدف ولری په دی رابطه په ملت کی کلي روحی
موجودی دی او دا د سیاسی دلو د ذهنیت ورکولو په نتیجه
کی منخته راغلی هغه پلی چې د اسلامی انقلاب او اسلامی
حکومت په هکله یوه سچه علمی او دلولی مفکوره نلری
بلکې هغوی په جهاد کی د نورو په ایماء او بیگانه ؤ په اعتقاد
جنګیریری هغوی د بوی خوا په تدریجی ډول په داخل کی
خپل تشکل او مؤثریت د لاسه ورکړی او د بلی خوا .
د بیگانه دوستانو له خوا ورته همداسی ذهنیت ورکړل شوی
چې قضیه یوازی په بین المللی سطحه د لوپو طاقتونو د تفاهم

پوری تړلی ده . د همدی خایه دغه ډلی جبرا دسیاسی حل په
هکله باید امیدواری وی او د دی نه پرته د تصور او
انگریزی ټول دروازی پری تړلی دی لکه څنگه چی د دی
ډلو مفکوره ده هغسی د دی ډلوپوری تړلی وگری هم فکر
کوی چی د وطن د آزادی او اسلام په باب به د دوی
خارجی دوستان تصمیم نیسی! د همدی خایه ده چی په عوامو
کی ډیر هغه وگری چی د دی ډلو سره میاسی تړه لری
په هره مرحله کی د ژایو په خبرو باندی جدی شخوندوهی، فکر
کوی د افغانستان د آزادی په هکله نری تصمیم نیسی، ممکن
په نن او سبا کی آزاد شی ان تردی چی د سیاسی حل مخالف
فکر خاوندانو په باب په ظالمانه توگه فکر کوی چی هغوی
گواکی د افغانستان آزادی نه غواړی .

سره له دی چی په دی خلکو باندی پنځه پرله پسې کلونو
تیر شول او د فلسطین درش کنه قضیه د هغوی په وړاندی
پرته ده خو دغه وگری خوارکیان د سیاسی مستقل شعور
د محرومیت او د خپل تقدیر د طراحانو د سپارش له کبله
نشی کولای آزاد فکر وگری او د آزاد افغانستان په باب
معقوله طرحه وړاندی کری .

د دغو ډلو سياسي طراحان اصلاً خپله داسې طرحه نلري چې د هغوی د خپل واک ذهنيت محصول وي زکه چې نورو ته داميدستري درلودل او به نورو تکیه کولو د هغوی د خپلواک احساس ماني ورړنگه کړي د همدې ځايه هغوی د دنيا او د دنيا د مسلط ذهنيت سره د اسيرانو په څير روان دي ، فکر کوي د هغوی هیواد بيگانه ؤ قواو نيولی بايد همداسې بيگانه قوي قوت هم د هغوی د پاره آزادي وگتي به داسې حال کی چې آزادي داسې څه نه ده چې يو ملت ته ئی نور او بيگانه ملتونه وگتي او که چې بيگانه ملت د چا د پاره آزادي گټلی هغه پرته لدی چې استعاري بدل کړي وي بل هيڅ ئی لاس ته نه دی راوړی .

ولی د خپلواک ذهنيت نه محروم جهتونو په ملت کی په تيره په مجاهدينو کی دمره حساس رول نلري چې سړی فکر وکړی هغوی به د سياسي حل په رابطه ملت ددی مخالطی بنکار کړی زکه د دی ډلو مقابل لوری چې اسلامي متعهد جهت دی هغه تر ډیره حله د جهاد په پيل او دوام کی ملت د ځانه سره راکښلی او د افغانستان په باب ئی کم نه کمه ملت ته داسې شعور ورکړی چې هغه د بين الملی

توطئو په وړاندې حساس وی .

داسې ده چې د زینو تخنیکي او اصولي اشتباگانو له کبله اسلامي خپلواک جهت د ملت د ملاتړ او اعتاد نه پوره گټه پورته نشوه کړای او ترډیره حده هغه د ملت دغه بې کچه ملاتړ مغرور او د ملت په هکله ئې بې تفاوتی ته راوکیښی ولی بیا هم په ملت کې د سیاسي شعور دودې او د خپل روښانه راتلونکي بې نیازه سپاهیانو د موجودیت له کبله سړي ویلی شي چې دغه خامیاني به هم جهاد پخلی ته رسوي او ډیره گرانه ده چې ملت د دغو تخنیکي محدودو اشتباگانو په سرحد کې توقف وکړي د همدې حایه وینو چې په زرهاو مجاهدین چې په زړه کې ئې انتقاد موج وهی ولی توپک د دښمن د ککړي نه بلی خوا نه اړوي خپلی لاری ته ادامه ورکوي لکه څنگه چې دښمن هم د دغې فضا نه دگنې پورته کولو به منظور په سلهاؤ امتیازات او تسهیلات د ملت د پاره برابر کړل ترڅو ملت د نفاق په مظاهرو کې دوکه کړي ولی دغه حقیقت ته و سیدونکي ملت د دښمن شاته ټک ماته گنې او د هغه امتیازات او تسهیلات د یو بل دام دانه گنې او په پوره بیباکي په هغو پښه ږدي وړاندې روان دی مشکلات

کالی خو د دښمن آسانتیاو ته سترگی نه وراړوی مرگ په موسکا
منی خو د دښمن په تنازلو باندی پیسڅند کوی .

سره د دی چی دغه استقلالی مزاج او په ځان باندی
د اعتاد خوښیدلی شعور د انقلاب د لوی لاری مطمئن خوړی
دی ولی نه بښای چی هغه په دی موجوده سطحه د یو آزاد
کاملا اسلامی افغانستان د پاره کافی وگنو بلکی په دی لاره
کی ډیر څه شته چی ملت لاس ته راوړی او ډیر څه شلته
چی تحریکئی ملت ته وړاندی کسری البته چی ملت اوس
د دی استعداد پیدا کسری چی چیره ریښتینانی خبره واوړی
وی منی خو په هم دی جهادی دوران کی د هغه سره ډیرو
د خدای په نامه خیانت کړیدی ان تردی چی ویلی شو په
هغه اندازه چی ملت زمونږ د جهاد د پرنیو قربانیو «د
داؤد خان د عهد شهیدانو» ته پردی په هاغه اندازه د پرونیو
شهیدانو په میراث ناست وگسری نن زمونږ ملت ته پردی
لکه څنگه چی پرون د ملت سیاسی کمزوری شعور هغه د خپلو
خوا خوړو «داؤدخان د دوران د شهیدانو» په نسبت بی تفاوته
کړ یوه همداسی نن په جانبی مسائلو کی د را پچار اسلامی
تحریک منسوبین هم د خوا خوړی ملت په نسبت په یو ډول

ټپل شوی بی تفاوتی کی کبیتولی دی .

که اسلامی تنظیمونه د ملت سره همدا موجوده پیوند
و شی ساتلی او د هغه همدا بی کچه بلاتر و پالی باور لرم
هغه د همدی بهرنی توطی د ناکامولو په برخه کی تر ټولو
قوی او مهم عنصر دی .

خو ورخی مخکی چی د سیاسی حل په باب د ځینو
تنظیمو سره په یوه جرگه کی د موضوع په باب بحث روان وه
د یوه په اصطلاح اعتدال پسند تنظیم نمائنده د ژنیو دخبرو
په باب وویل هغه څوک چی دغسی حل تردیدوی ملت
او مجاهدینو ته به څه وائی ؟ خو مونږ د هغه په ځواب کی
ویل هغه څوک چی دغسی حل او د هغه په نتیجه کی
راتلونکی افغانستان ته سترگی په لاره وی هغه به ملت او
مجاهدینو ته څه وائی ؟ مونږ ورته وویل زمونږ لوی مشکل
هم دا دی چی د مجاهدینو په وړاندی د داسی ټپل شوی
تصمیم په باب اعتماد لوی خیانت دی .

په هر صورت د سیاسی حل په باب په ملت کی گن
تصورونه موجود دی خو تر ټولو قوی ذهنیت همدا دی چی
موجوده خبری او د خبرو موجوده سیستم نشی کولای .

د یو آزاد افغانستان زیری د ځان سره ولری . که څه هم
د مهاجرینو زیات مشکلات او په داخل کی د روسانو پرله
پسی تجاوز او مظالم کله نا کله خلک د دی خبرو په نسبت
خوشباوری کوی ولی د خبرو د حل وروستی امید «چی هغه
ته لاره پیدا کول هسی اسانه کارهم نه دی» همداسی دخبرو
په را روانو پراونو کی د خلکو د نظر نه پت ساتل کیږی
هغه څه چی خلک ئی اوری هسی عامه هنگامه ده اویس .
د قضی د حل اصلی او مطمئنه طرحه چی ملت او مجاهدین
قانع کړی هغه د روسانو غداري پالیسی او دوکارو مشرانو
په پوچو کتنو او سپرو وعدو کی د نظره لویدلی حساب کړی،
فکر کوی افغان ملت یوازی خپلو وړانو کورونو ته په
ستیندو بئای راضی شی !

سۍ ده چی د ۷۴ ساتی گراد په سوزیدلی هوا کی دخیمه
لاندی هسکیرلی مهاجری کورنی د سختو کړاؤنو سره مخامخ
دی او داسی کورنی په د افغانستان په باب ځانگړی تصور
لری ولی کله چی هغه د خپل سرنوشت په باب وروستی
پریکړه اوری هلته به حتمی د هغه اسلامی غرور او افغانی
شهامت فیصله کوی نه د هغه مشکلات او کړاؤنه . په هغه

صورت به ملت د خپل اسارت پریکړې ته څنګه چمتو شي چې د ځان سرمنی د مرګ پریکړه د پنخوا کړیله. دلته ده چې د مشکلاتو په التقاطی افکارو حساب کونکی جهتونه دخلکو د تقدیر او سرنوشت د پریکړې په نسبت کوڅه ئی فکر کوی. ځان پخپله په مغالطه کی غورځوی .

دا منم چې د بین المللی توطئو بهیر به د ملت ستونځی زیاتی کړی او کله خوبه دغه توطئې هغه په پیرو اشتباگانو کی هم وغورځوی ولی هیڅ آزاد او په ملت مین وکړی به د خپل ملت پرضد د توطئو په مسیر کی ځان ونه غورځوی هغه وکړی چې د ملت دکړاؤجنی مرحلی او بین المللی توطئو نه د او بدلی فضاء په بناء غواړی د افغانستان د آزادی قرارداد په واشنگتن او پاریس کی تسلیم کړی هغه پخپله ښیء چې هغوی غواړی د خپل د اسارت پټه بدله او استعمار عوض کړی ولی مونږ تراوسه د دغسی قاطع دریځ په وړاندی د ملت پریکړی خپله ملت ته پریږدو اوس یوازی د موجوده احزابو په دریځ لنډ بحث کوو .

حزب اسلامی افغانستان :

دی کی هیڅ شک نشته چې په حزب کی د افغانسانه

د داخلی ییکانه پرستانو او د افغانستان نه بهر د توطلو په لار اچونکو په نسبت ترټولو حساس او دښمن عناصر راټول شوی چی همدی ترکیب حزب ته د هر هغی پریکړی په نسبت چی په ملت تحصیل شی او د هر نظام په نسبت چی رجالئی د استعمار په خوښه انتخابیږی او د هغوی سره ارتباط لری خانکړی دریغ وړ کسری دی چی بنائی دغه دریغ په اسانی هیخ تغیر او بدلون و نه منی .

که څه هم په دی حساس شعور کی حزب یوازی لیدل کیږی ولی حقیقت داسی ندی کیدای شی ډیر داسی افراد وی چی د حزب سره هیخ تعهد ونلری ولی په همدی نقطه د هغه دریغ تائید وی او دا هم ممکنه چی د زمانی سړی او تودی او د استعمار په نسبت د ملت د تجربی پخلی نورهم داسی ډیر افراد د حزب سره په دی انگیرنه او دریغ کی شریک کړی .

حکمتیار د حزب اسلامی امیر چی د اتحادونو په دوران کی ئی نور سیاسی شعارونه هسک تیت شول خودییکانه له خوا د قضی د حل په نسبت ئی خپل شعار تر ډیره حده ټینگ ساتلی دی او هغه د دغی حلونو او خبرو په نسبت

نه دا چي په سياسي تحليل اټکالري بلکي زيات نه زيات
دغسي حلونه او تفاهونه په ايدولوژيکي لحاظ هم نى حايه
او حرام گني په دى باب مونږ لوستونکي د هغه رسالي ته
چي «افغانستان د قضیې سياسي حل» نوميرى دعوت کسو
دلته فقط د هغه په سياسي تحليلو نوڅه رنا اچووترڅو د حزب
دريخ په دى باب روښانه شي .

که څه هم حزب د اتحادونو په دوران کي زياتي
صدمي وليدى خو بياهم د حزب دريخ په دى باب خپل
قوت ساتلى او د خبرو اترو د لاري د افغانستان د قضیې
د حل په باب د حکمتيار دريخ هاغه د پنځو کلونو مخکي
دريخ ښکاري. ممکن په لهجه اولحن کي څه تغير وليدل شي
ولى د محتوي په لحاظ د حزب مؤقف خپل وحدت ساتلى دى
ان تردى چي د حزب دغه دريخ به تدريجي توگه او د اتحادونو
په دوران کي د نورو تنظيمونو د افرادو په موافقواوانگيرنو
کي هم تفاوتونه را منځته کړي خو په هيڅ صورت دغه
تفاوتونه د داسي محاسبې وړندى چي د نورو تنظيمونو په
پاليسي کي ښکاره اثر پريردى ولى دا چي دغه تفاوتونو او
دغو اثر بښونو به حزب ترکومه حده فائده اوچته کړي وي

ویلی شم چی حزب د ځینو مصروفیتونو له کبله ونشوای کولای دغه افراد او زینی ډلی چی په دی رابطه تقریباً دهغه سره مشابه موقف لری د ځان سره په یو واضح موحد موقف کښی ودروی، که څه هم دغه نیمگرتیا ټوله حزب ته نه ده متوجه ولی بیا هم تر ټولو زیاته حزب ته متوجه ده!

تر کومه چی د حزب موجوده پالیسی ښیء د هر سیاسی حل «بېگانه پریکړی» په باب د حزب دریځ کافی دی او ممکنه نه ده چی د حزب د پریکړی او موافقی پرته څوک د افغانستان د قضی په باب یو طرفه پریکړی وکړی ولی دا طبیعی ده چی په دی موقف کی د حزب ځانگړتیا او یوازی توب یوه ورځ نه یوه ورځ د حزب مشکلات خو براهه کوی او داهم یقینی خبره ده چی د ځینی نورو ډلو سره د حزب د دریځ په یو کولو به د توطئو د توری مخ پخ کړیوه.

البته چی د حزب غوڅ دریځ پخپله دا ښیء چی هغه به د امتحان لوی دوران ته لیردوی او په دی باب به هغه یوه لویه معرکه په کاراچوی ولی څوک دا نشی ویلی چی د دغی لوی معرکی یو بعدهم په دی رابطه د مشابه احزابو

سره د یوی مشترکی پالیسی او متحدکار طرحه ده .

کیدی شی د مشترکی طرحی مشکلات په حزب کی هم موجود وی خو د بهرنیو جهاتو سره هم شته چی وخت او زمانه به پخپله وینی چی د آزاد افغانستان په باب د کار دغه بعد د چا د بی تفاوتی ښکار شو !

حزب د روسانو د برالائیری وروسته او مخکی په افغانستان کی هیڅ رژیم قانونی نه پیژنی او د هجوم وروسته هغه په افغانستان کی دوه جهتونه مطرح گنی روسان او مجاهدین هر هغه پریکړه چی د نورو خواؤ له خوا د دی قضیې به باب وشی غیر عادلانه او غیر عملی ده او «د روسانو سره هم د بحث موضوع پرته لدی چی خپل فوځ د افغانستان څخه وباسی بله نشته» د ژنیو د روانو خبرو اترو په هکله حکمتیار وائی :

«دا خبری اتري له وخت مخکی پیل شوی که «چیری روسیه په دی خبرو کی مخلص وای نو هغه به د خپلو ظالمانه حرکاتو څخه لاس اخستی وای :

-۱

-۲ د تکبیر د مجلی سره د حکمتیار مصاحبه .

که څه هم داد وخت نه منځکی ده خو بیا هم حکمتیار
د روسانو د نظامی حضور په لړکی هر ډول تفاهم او خبری
محکوموی د همدی ځایه د ژنیو د خبرو په رابطه د مجاهدینو
مشرانو په منځکی تر ټولو بدین مشردی ځکه هغوی باور
لری چی روسان د دی خبرونه دا هدف لری چی ملت
تحقیق کړی او د روس په مقابل کی موجوده کرکه را کمه
کړی او د دنیا خلکو ته کاږانه امیدواری را پیدا او په
دی لړکی دا فرصت پیدا کړی ترڅو خپله موضع نوره هم
مستحکمه، قضیه د نظامی لاری د ځان په گټه پای ته ورسوی.

حکمتیار د همدی ژوری کړکی له امله تل خپل
موافق په ډاگه کړی، عقیده لری «چی د افغانستان قضیه
د دی ورده چی په مورچلونو کی حل شی» د همدی ځایه
هغه تل په دی تینگار کوی چی «د روسانو د بشپړ وتلو
پوری مقاومت ادامه لری ترڅو په افغانستان کی یو بیگانه
غوځی موجود وی مجاهدین به سنگرونه پری نړدی» د همدی
ځایه هغه په پوره تلوسه د هغی وړځ انتظار باسی چی
«روسان د خپلو فوځونو رالیږل د یوی اشتباه په توگه
تسلیم کړی» .

د روسی فوځ د وتلو په لړکي د سولي د قواؤ دمفکورې په هکله حکمتيار په هاغه اندازه کرکه ښي لکه چي د روسي بيگانه فوځ په هکله ئي چي ښي هغه خپله دغه کرکه توجيبه کوي وائي «سولې د سولي د قواؤ د تجربې نه چي ځينو هيوادو ته ليرول شوي پوره خبرېو چي دغه قواوي د څه د پاره ليرول شوي او څه نتايج ئي له ځانه سره لري دي ؟ هغه کله چي د روسي فوځ د پلمو په برخه کي چي وائي سولې د سولي د پاره راغلي يو فکر کوي د سولي قوا وي همدا رول شي لوپولي . حکمتيار فکر کوي چي «اصلا د افغانستان قضيه داسي نده چي د سولي قواؤ را ليرولوته اړه ولري زکه د دي قضې کلي د روسانو په لاس کي ده که هغوي خپل فوځ د افغانستان څخه و غواړي د هيڅ څنډه سره نه مخامخ کيږي» .

د روسانو له خوا د خپلو قواؤ داستلو د تقسيم الاوقات طرحه د حکمتيار له نظره يوه مسخره طرحه ده هغه استدلال کوي چي «آيا په افغانستان باندي د تجاوز په وخت کي روسانو تقسيم الاوقات ته ضرورت درلود ؟ په داسي حال چي په يوه ورځ کي ئي وکولای شول چي کابل اشغال کړي .

د سياسي حل د تطبيقی د پاره د «امنیتی پولي» د طرحی.
په باب حکمتیار تر ټولو زیات غوره فکر کوی چی
اصلا په دی باب د افغانستان د تجزی دسیسه ښکاره او
د دغسی طرحی په ارتباط وائی «مونیر په هیچا ته د دی
اجازه ورنکړو چی زمونږ هیواد تقسیم کړی او هیڅوک هم
نشی کولای د افغانستان وحدت ته صدمه ورسوی». ان دا
چی هغه د پاکستان د حکومت په رابطه هم تصور کوی
چی پاکستان به هیڅ وخت د دی لوی اشتباه مرتکب
ونگرځی، د دیورند په کرښه د روسانو له خوا اعتراف
نشی کولای په پاکستان باندی د روسی تجاوز مخه ونیسی
لکه څنگه چی د آمو مسلمه کرښه د عدم تعرض هغو ټولو
معاهدو او مسالمت آمیزی دوستی ونشوای کولای په
افغانستان باندی د تجاوز مخه ونیسی».

په قبائلو کی د خاد او «کی چی بی» د فعالیتونو په
باب حکمتیار صاحب د افغانستان د تجربی په ارتباط عقیده
لری چی هغوی به یوه ورځ ټول د روس پرضد جنګیږی
هغه زیاتوی «زه باور لرم د کرښی دیخوا قبائلو کی دوسلی
توزیع هاغه نتیجه لاس ته راوړی چی د افغانستان په

وردگو پکتیا ... کی راوړه .

حکمتیار د روسانو وتل د قضیې وروستی حل نه گڼي .
هنه عقیده لری چی جهاد د روسانو د تجاوز نه مخکی پیل
شوی او هغه په دی خاطر پیل شوی چی په هیواد کی
د هر غیر اسلامی نظام مقابله وکړی ترخو په هیواد کی
سل په سلوکی د اسلامی نظام تهداب کیږدی .

په دی باب چی په هر سیاسی حل کی روسان نشی
کولای په افغانستان کی روسی ضد حکومت تسلیم کړی
حکمتیار دا مطلب د روسانو تشه پلمه گڼی وائی همداروسان
نه دی چی «خپل دوستان ظاهر شاه ، داؤد شاه ، ترکی ،
امین ئی یو د بل پسې ختم کړل» که چیری د دشمن او
مخاصم حکومت نه د روسانو مطلب دا وی چی د بل
کوم بین المللی قدرت پوری اړه ونلری نو د دی تضمین
یوازی مجاهدینو سره دی نه د مذاکراتو په میز کی . دا چی
ویل کیږی د روسی فوځ د وتلو په صورت کی به په
افغانستان کی راتلونکی سیاسی خلاء څوک ډکوی په دی باب
حکمتیار که څه هم تجربه ئی نه تسلیموی وائی موجوده ائتلاف
کلفی دی چی د یو منتخب حکومت د پاره زمینه جوړه کړی .

په هر صورت د جهاد په موجوده مشرانو کې حکمتیار
ترټولو تود او قاطع دريځ لري. که څه هم په سياسي لحاظ
د دې قاطع او تود دريځ د پاره په سلوکي سل قانع کونکي
ژوندي ثبوت نشي وړاندي کولای خو هغه په دې باب
د خپلو قوي جبهاتو او زورونو مجاهدينو په ملگرتوب پوخ
باور لري، که څه هم د مجاهدينو او جبهاتو له لحاظ د حزب
اسلامي افغانستان مجاهدين او جبهات زيات موحد او ورته
موقف لري او د راتلونکي سياسي نظام او د قضي د حل
په باب نژدې او روښانه نظريات لري او په دې لحاظسپري
کولای شي دا حزب ترټولو قوي، با بصيرته، قربانيو ته
جمتونده تسليم کړي ولي دا چې په سياسي کشمکش کې
د هغوی په باب د نورو احزابو غير دوستانه موقف به
ترکوبه حده د هغه وحدت او استحکام د سياسي انزوا
د ميچني لاندې و دلوی، دا د زماني په غاړه امانت خبره ده.
که څه هم سياف صاحب په سياسي لحاظ حزب ته
ورته دريځ لري خو متاسفانه چې هغه سره په دې روحيه
جوړ قوي تحريک او د سختو ورځو ملگري کم ښکاري ولي
پياهم زمانه به خپله د سياف او حکمتيار د اوچتو شعارونو

ماڻهي داستان ته سورهم فرصت ورکوي ترڏو د سياسي حل راتلولکي ڪراڙو چي خپله د يو کمزوري امتحان نه پرته بل څه نه دي د هغوي د اوچت او قاطع دريځ په باب د ځان سره څه تنازلونه او څه تحويلونه لري ؟

داسي ده چي حڪمتيار د قضي سياسي جهت په برخه کي د استاد سياف په راتگ او مطرح کيدو يو قوي ملگري ترلاسه ڪړي ولي دا چي پدي باب د هغوي طرحه او پروگرام د هماغي بي تفاوت سره مخامخ دي چي د سياسي مخالفو جهتونو سره دي، سري ته دا روحيه ورکوي چي د قضي په باب سياسي دسيسي په ډيره آساني کولاي شي دغه په ظاهر متحد شعاره ملگري پيل پيل قرباني ڪري .

داسي ده چي د جمعيت د مشر استاد رباني په ډله کي هم داسي وگړي شته چي په دي برخه کي د استاد سياف مشابه تصور لري ولي تاريخ ډير کم بي مثله افکارو اورجالو ته د دي چانس ورکوي چي د سياست په عالم کي دهغوي خبره هم کله چوکی ته ورسوي .

۱- شهادت شماره ۵۶ ، ۳۱ ثور ۶۵ کانفرنس مطبوعاتي

ڪراچي .

منم چي د استاد وياني د پاره دا خبره ډيره گرانه ده
چي هغه دي جمعيت په داسي جهت كي رهبري كړي چي
د سياسي حلونو په رابطه د تسليمي او يا قاطع ردمعناولري
ولي دا د استاد ابتكار دي چي څنگه كولاي چي دوچي
مفكوري خاوندان په يو سياسي اغفال كي راضي وساتي
ولي ددي نه هيڅ انكار نه دي په كار چي حالات او جريانات
به خپله استاد د دي شريدي موقف نه يوي خوا ته څنډي
ته باسي او هلته به پيدا د وخت فيصله وي چي استاد به
بي جمعيتته پاتي كيږي او كه جمعيت بي استاده !

كه څه هم مولوي خالص د حزب اسلامي په عنوان
تبارز وكړ ولي متاسفانه چي د دي تنظيم ځيني عمده
خصوصيات ئي كه دلاسه نه وي وركړي صدمه خوئي حتماً
ليدلي . د دري كوني اتحاد سره د هغه دوستانه مناسباتو هغه
د ملك او هيواد په رابطه د پخواني قاطع دريځ نه ليري
كړي ولي هغه په هيڅصورت داسي نشي كولاي چي د سياسي
حل په رابطه د استاد ورته موقف ونيسي داسي ده چي كله
كله كيداي شي هغه د استاد په شان تصور ولري مشابه

مواقف ونیسی ولی د هغه په تنظیم کی د دی تصور خلودان
دیر دی چی د استاد سیاف او حکمتیار د مشابهه موقف په
نه نیولی مولوی صاحب د مشکل سره مخامخ کړی او د پیل
خوا خپله مولوی صاحب هم د خطر په اخیستی تصمیم کی
ممکنه نه ده چی د تسلیم جهت انتخاب کړی .

مولوی صاحب خالص په هیڅ صورت کی د سیاستی
حلونو په نتیجه کی د راغلی افغانستان د چوکات د پاره جوړ
نه دی ولی د حکمتیار او سیاف سره دهغه تیر حساسیتونه دی
چی د هغه دریځ او مواقعاتی د تذبذب سره مخامخ کړی
داسی ده چی په طبیعی لحاظ هم مولوی صاحب نشی
کولای په یو دریځ کی تردیره وخته پاتی شی ولی دا ټوله
خبره کیدای شی د قضی په جزئیاتو او تفصیلی اړخو
پوری اړه ولری ، ممکنه نده چی هغه دی په کلی توگه د یو
تحول مندونکی نظر او دریځ د پاره چمتو شی .

دا چی سیاف او حکمتیار نشی کولای خپل مشابهه
دریځونه به یوه واحده پالیسی او په یو واحد صف کی
و او بدی، مولوی صاحب د دی چانس لری چی د دغسی
مشابهه دریځ او موقف نه معذورو منل شی .

عوامل چی هرڅه وی د استاد ربانی اومولوی خالص
سیاسی مواقف خاصه د اسلامی او ملی تنظیمونو په رابطه
د هر تحول په هکله د افغانستان د یو اسلامی تحریکی اتحاد
چانس هغومره کمزوری کړی لکه څومره چی د استاد سیاف
او حکمتیار خپل منځی کمزوری اعتقاد په دی لپاره کی خنډ
گرځیدلی دی .

رښتیاڼی خبره :

دا چی د سیاسی حل د جدی مطرح کیدو او د هغه
د تطبیق په وړاندی د مقاومت د ډلو د واقع کیدوپه صورت
کی به اسلامی تحریکونه بالاخره متحد شی او یا به هغه په
نورو تجزیو محکوم شی او یا به د یو بل مشخص تحول په
درشل کی دریری دا د خپل وخت خبره ده خو حالات داسی
بیء چی هر هغه حل چی د پاکستان د حکومت د جائی
او ملاتړ نه برخمن وی ممکن د افغانستان زیات اسلامی
تنظیمونه او شخصیتونه هلته یوی لوی اشتباه کولوته
تشویق او یا مجبور کړی خاصه هغه ډلی چی سردارانو
سره خپلی سیاسی پولی نشی تړلی او د هغوی د تاثیر
داسی روحیه خپلو افرادو ته ورکوی .

په دی کی شک نشته چی د ځینو په مبالغه ولاړو
شعارونو او موافقو به د ځینو نورو اعتدال پسندو ډلسو او
رجالو د پاره د جذب او توجیه زمینه برابره کړیوی ولی
دا هم حقیقت دی چی د اعتدال په عنوان تسلیمی او ماتی
خوړلی ابتکارونو او نظریاتو له مخی د مبالغو او خیالی
موافقو خاوندانو د بازار رنگ جوړ کړیدی .

به غوڅه توگه باید ووايم چی د افغانستان د آزادی
د پاره په واقعیت ولاړ ذهنیت او تصور پخپله د همدی
تسلیمی او هوسی «په مبالغو ولاړ» دریځونو اورو حیو قربانی
شوی او د همدی حایه ده چی د میامی حل په عنوان
راتلونکی دسیسی مخه نه مبالغه او نه دغه ماتی خوړلی موقف
نوی شی .

داسی، ده چی د هیواد د راتلونکی په باب قاطع او
غوڅ دریځ کولای شی مونږ د ډیرو تکرار شویو اشتباهگانو
څخه وژغوری او زموږ د وطن تسول دښمنان پردی قانع
کړی چی زموږ د ملت راتلونکی خپله ملت ته وسپاری ولی
هیڅکله هم غوڅ دریځ او روښانه پالیسی د دی معنا نه
ورکوی چی مونږ د نورو جهمتونو د ملاتړ او تعاون څخه

بی نیازه کړی لکه چی لیدل کیږی . لکه څنگه چی د نورو
د تعاون او ملاتړ په پلمه د هیواد د راتلونکی په باب
د هر دښمن دروازی ته سترگی او لاس نیول هغه هم
د اعتدال بینی او واقعیت په عنوان هغه زهر دی چی دا
ملتئ خو واره په سیاسی لحاظ مسموم کړی او تراوسه
د دی هیواد د مسلمانو خلکو تصمیم او آراده د استعماری
قدرتونو سره په مبارزه او جنگ کی د همدغه مصلحتی او
اعتدال پسندانه توجیحاتو قربانی شوی او په سلهاؤ پردو-
کی ئی د استعمار بقاء او دوام نغښتلی دی .

زینو سره داسی فکر دی چی د هغوی د مخالف جهت
نظریات «البته د ځینو واقعی ملحوظاتو له مخی» دافغانستان
د آزادی د پاره کافی نه دی په داسی حال کی چی هغوی
د نظریاتو او افکارو په هغه جهت اتکاء لری چی
نسبته د قضی د حل د پاره ضروری او حتمی لیدل کیږی
ولی په هڅ صورت کی د هغوی نظریات او افکار هم
د افغانستان د آزادی د پاره د یوی بشپړی طرحی معنائلری
داسی ډیر نور مهم افکار او طرحی چی د افغانستان د آزادی
په لاره کی د هغو ضرورت او ایجاب حتمی لیدل کیږی بیا

د همدی باوری ورونو په طرحه کی خای نلری .

کیدای شی ډیر سیاسی لیډران د افغانستان آزادی ،
د خپلی احتملی حکمرانی د بای چانس یاد خپل بخت په
اساس و غواړی ولی د ملت او اسلام د لاری واقعی مبارزین
چی معمولا سیاسی کرغیږن اهداف نلری هغوی باید په دی
باور ولری چی د بای چانس دلاری زاتلونکی آزاد افغانستان
هغه د امان الله او نادر خان په منځکی پیخ ختلی افغانستان
دی چی ترننه ئی استقرار او استقلال پیدا نکړ .

زه باور لرم چی د روس پرضد روانه جگړه به د تل
د پاره روس یوه نوی تنازل او نوی ماتی ته را کاپی ولی
خوک هم د دی نه انکار نشی کولای چی زموږ د انقلاب
زیات قوتونه «البته د ځینی تاریخی او محیطی خامیانو له
کبله» پخپل منځکی مصروف دی چی دا کار د روس د پاره
په هر پراؤکی یوه کاذبه امیدواری پیدا کوی او د قضی او
مشکل د واقعی حل په هکله هغه په ویره او شک کی
غورځوی .

دلته دا ته کن انقلاب په دوران کی ملت او مجاهدینو
ډیر تجارب ترلاسه کړی ولی ترکومه چی زه فکر کوم

همیشه د آینده په باب زموږ د ملت افکار دآنی شرائطو په مخی توجیه ، کیری د ملت د راتلونکی په برخه کی ژوره ستراتیژی چی د واقعیتونو د تسلیم د میچنی نه دلول شوی وی وجود نلری، چی داکار د بلی خوا د روانی سیاسی دماکی او همدی راتلونکی سیاسی دسیسی به ارتباط د ملت آگاهی اوچمتوالی ته نه تلافیکیدونکی صدمه رسوی. د همدی خایسه دلته فقط د نورو د طرحو ، ستراتیژیو پریکړو او پیشنهادو په هکله د نرسی تسلیمی او د وچ رد نه اخوا داسی طرحه چی زموږ دښمنان په مشابه موقف کی ودروی یا د مجاهدینو د منظم موجودیت ممثل شی وجود نلری چی البته د همدی نیمگرتیا له مخی ده چی د مجاهدینو په منځکی د تعاون او همکاری جدی طرحه چی د خپل منځی مصروفیت مخه ونیسی وجود نلری

که څه هم جبهه نجات ملی او محاذ په سیاسی لحاظ یوازی د څو کورنیو عامیانه سیاسی موجودیت دی چی د تنازع للبقاء له مخی ئی هغه وخت د یو سیاسی تنظیم په عنوان تبارزکری چی دغو کورنیو د څولسیزو په دوران کی خپل د لاس لاندی مصلحت شریکه میراثی رژیم دلاسه

ورکړې او د همدې خالیکه ډکولو په خاطر ده چې ددغو ډلو سیاسي اجتهاد کوم او بدلی منظم فکر نلري په دې ډلو کې د قیادت له خوا د کورني د نفوذ بقاء ، په راتلونکي نظام کې د هغې سیاسي ونډه او د قاعده او لائسي خلکو له خوا د یوې سیاسي پناکه خبره ده چې د دغو ډلو قیادت او قاعده ئې تشکیل کړیده .

د همدې ځایه ویلي شو چې افغانستان ته مستبدل او هلته د یونظام مشخصات د دې ډلو د نظره فقط په راتلونکي نظام کې د کورني د نقش او رول په تله تلل کيږي په دې رابطه هر محلي او بین المللي تضمین کولای شي د دې ډلو موافقه او ملاتړ په اسانه ترلاسه کړي .

منم چې حرکت انقلاب اسلامي د پورتنیو ډلو سره د هدف او ترکیب له مخې ډیر فرق درلود او دغه حرکت ترډیره د ملت د متن نه شروع شوی ښکاریده او په همدې رابطه هغه په ملت کې د یو قوت په حیث مطرح هم وه ولی د بده مرغه د دې تحریک په منځکې د یوې بلي نفوذی کورني د رشد کشمکش چې بالاخره د څو مسلسلو تصفیو غرضائی را منځته کړه او د هغه تحریکي سیاسي موجودیتوئې

گهوه کپر اوس هغه زیات د یوی نفوذی کورنی په شاوخوا کی د عاطفی او مصلحتی افرادوکنه کونی ته ورته معلومیږی زکه چی د همدی تصفیو په لړکی د اصولیت او قانونیت پلویان یا استغراغ شول یائی د سازش خوا و نیوله .

که څه هم بنائی دغسی ورته تحول «کورنی نفوذ» په نورو ډلو کی هم پیل شوی وی او ځینی ئی تر تاثیر لاندی راغلی خو د دی دری ډلو په رابطه باید سړی دا قضاوت وکړی چی هغوی فعلا د کورنیو ممثلین دی شاته پرتسه قاعده یا د محلی او منطقوی حساسیتونو یا د بی بصیرتی له مخی په هغو کی تشکل موندلی ، داسی فکر او مبادی چی د هغوی لاره وټاکي وجود نلری .

په دی حساب هر هغه حل چی د دی کورنیو نفوذ او حیثیت تضمین کړی او هر هغه نظام چی د دی کورنیو فرمائشات ومنلی شی د دی ډلو د نظره د ملت په گټه او د قضی د پاره ترټولو ښه حل دی خو هیڅ کله دا د دی معنا نه ورکوی چی د دی ډلو سره ملگری محدوده قاعده به پسه طویل المدت کی د مخالفینو په جهت کی نسه واقع کیږی .

د پلي خوا که څه هم په دی ډلو کی ډیر مخلص وکړی دی خبری دوکه کړی چی البته دغه ډلی زیات مذهبی رنگ لری ولی حقیقت دا دی چی په دی ډلو کی د قیادی رجالو او د هغوی د ارتباطاتو له مخه تر ټولو عصری غیر مذهبی رجال رول لری او د قاعدی له مخی بی سواده ملتزمه طبقه ځای په ځای شوی په دی معنا چی چی د غربی تعلیم اوسیاست پلوی رجالی غلنی! قیادت تشکیلوی او بیا د همدی سیستم تکفیر کونکی وگړی تی قاعده تمثیلوی چی په دی لحاظ متناقض جهتونه هلته یو بل امیدوار او یو بل تقویه کوی. که څه هم شاید دغه تحلیل د حرکت انقلاب بانندی په کمزوری ډول تطبیق شی خو څنگه چی د هغه سیاسی جهت نیونه بڼیء ټول د افغانستان د آزادی په نسبت د بیگانه و لاس او خوښی ته سترگی په لاره ښکاری.

دلته دا خبره ضروری ده چی په دی تنظیموکی د همدی اساسی مسألی په رابطه د قیادت او قاعدی ترمنځ څه غلط فهمی موجودی دی هغه دا چی د دی ډنوسیاسی پالیسی په واضح او ښکاره نکاتونه ده ولاړه هغه څه چی ملت ته وائی اصل حقیقت نه دی! .

راتلونکی افغانستان

د دی نه هیڅوک هم انکار نشی کولای چی د مقاومت په دوران کی هغه عمده اوښکاره تحولونه چی د ملت پرفکری سیاسی ، اجتماعی بالاخره روحی ژوند او روابطوکی رامنځته شوی هغه به د دی مظلوم ملت په راتلونکی او راروانو نسلوکی د ثبات او مقاومت روحیه نوره هم محکمه کړی، که څه هم دغه فکری ، سیاسی ، اجتماعی... بدلونونه د مقاومت او انقلاب د عملی بعد په نسبت بیخی کم دی ولی په راتلونکی کی یو منظم فکری حرکت او یو په ځان متکی واحد قیادت کولای شی هغه د عملی انقلاب موازی خط ته ورسوی خو د دی ټولو حقائقو سره سره چی فکری او اجتماعی... بدلون د یو ملت د اصالت او مقاومت بنیادی شرط دی دا

هم باید هیرنکړو چی سیاسی تحول یا په ملت کی د یوآگاه ،
په ځان متکی نظام راوستل هم گران کار دی لکه څنگه چی
هنه د دی فکری اجتماعی ... انسان جوړونکی حرکت
د نتیجه گیری اساسی شرط دی .

دا سوال چی راتلونکی افغانستان یا د دی خبرو په
نتیجه کی راروان افغانستان به څنگه افغانستان وی او هغه
په د مقاومت نه مخکی افغانستان سره څه تفاوتونه ولری ؟
د دی سوال ځواب اصلاً د راتلونکی افغانستان د سیاسی
نظام او د هغه د قیادت د تشخیص پوری اړه لری. دکومه
ځایه چی د مقاومت فکری او اجتماعی بنیادونه ئی ایجادوی
د دغسی یو سیاسی نظام او قیادت لاره خو د مقاومت
د سیده خط ادامه ده ترڅو د دی لاری په اوږدوکی دیوی
خوا د راتلونکی نظام او قیادت په نسبت د مقاومت دغه
د حوصلی نیمگری تجربه بشپړه کړی او په دی کړ پنه لاری
د ایمان خاوندان وازمیل شی او د بلی خوا زموږ دښمنان
هم په دی قانع شی چی هغوی د افغانستان مشکل یوازی
ملت سره د تقاضم دلاری ښه حل کولای شی، هلته په طبیعی
ډول سیاسی راتلونکی نظام او قیادت د مقاومت په فکری

او اجتهای خط کی پاتی کیده او هغه ته د مات یو ممثل نظام او قیادت ویلی شو ولی په دی صورت کی چی دا بی وخته او خطرناکی خبری روانی دی د راتلونکی نظام په هکله د اطمینان او اعتماد دلائل ښارته تللی دی !

ولی دا خبره چی دراتلونکی افغانستان په باب به روانی خبری که د سنگر اراده غالبیری او په دی اخ وډب کی به د راتلونکی افغانستان پریکړه د دبلوماتانو د بکس نه راویستل کیږی که د مجاهد د چاټی نه دا هغه حقیقت دی چی د خبرو او ډغرو راتلونکی اخ وډب د امتحان پوری اړه لری . خو د کومه حایه چی «د روانو خبرو افغانستان» پوری اړه لری دا یو خرگند واقعیت دی چی د دی ډول افغانستان په جوړیدو کی د ملت اراده د خپله نه ده که څه هم د ملت مجبوره ورځ پکی اساسی رول ولوبوی لکه څنگه چی د خبرو جریان او تکنیک ښی ښائی راتلونکی افغانستان کی د «مقاومت د ورځو افغانستان» خصوصیات او ځانگړتیاوی وجود ونلری او په هغه صورت کی چی د مقاومت د ورځو فکر او روابط پاتی هم شی ښائی د نقشی او پروگرام سره سم په تدریجی یا فوق العاده توگه له منځه ویورل شی زکه

د خبرو په جریان او پای کی د مقاومت او جهاد بنیادی اهداف د راتلونکی افغانستان له مخی نه په کرار کرار لیری کیری .

دیره گرانه ده چی سړی د روسانو په موافقه جوړ افغانستان کی د آزادی او اسلام یعنی زمونیر د ملت تاریخی حق د ثبوت او بقاء په هکله اطمینان پیدا کړی د دی پوی نه او خوا سړی نه پوهیږی چی روسانو د خوا د مطرح شوی افغانستان خیره به څرنکه وی ولی هغوی غواړی د افغانستان د پرونی افغانستان غوندی «چی پرنکیانو پکی امیران بدلول» ځانته یو «روسی افغانستان» جوړ کړی ترڅو د راغلی رژیمونو او حاکمانو د بدلولو تکمه د مسکو حکمرانو په لاس کی وی .

د دی خبری سپینول گران دی چی آیا د روسانو له خوا دغه طرحه شوی سیاسی او سولیز حل به د مقاومت د ختمیدو پوزی ادامه لری او که به د یوه نوی رژیم ترحده چی د هغه سیمامهم نامعلومه ده وړاندی ولاړ شی خو دا خبره پوره سپینه ده چی د مقاومت په نتیجه کی د طبیعی اسلامی نظام ویری روسان په دی هڅه کی غورځولې دی

چی د هغه لار مخکی له مخکی غوڅه کړی دا چی هغوی به د افغانستان په ارتباط د روس د بدنام موقف د پاره څه پرتوگ جوړوی دا د هغوی «روسانو» د پاره د وخت او شرائطو خبره ده زکه روسانو ته په اوسنیو شرائطو کی مهم شی د افغانستان د قضی په رابطه د افغانستان د گوندیانو پیا د نړی د حکومتونو قانع کول دی او دا کار د روسانو د پاره زکه ډیر آسانه ده چی نړی ته مهم خبره د روس فوځ وتل دی ولی زسوزیر د ملت او قضی د پاره که څه هم د روسانو وتل مهم عنصر گنل کیږی او د قضی یو مهم بعد حل کیږی ولی حقیقت دا دی چی د قضی غوڅه د روسانو په وتلونه خلاصیږی هغه چی د دی غوڅی د پرانستو رمز پکی نغښتی دی هغه زسوزیر ملت ته د دی حق حاصلیدل دی چی پخپله خوښه او اراده د خپل هیواد د پاره حکومت انتخاب کړی او د دی هیواد واگی داسی چاته وسپارل شی چی هغه د خپل هیواد په وړه اولویه په مسأله کی د مسلمان ملت د ارادی مثل وی نه «دحدودونه» د بهر دوستانو! ولی د روانو خبرو لړی او د قضی بهرنیو جهتونو په موافقو کی دی ته جدی توجه نه ښکاری اوسمتوله

هم نه ده چي دغه ورتوقع د هغوی نه وکړل شي . ممکن
روسان د قضي په رابطه د همدی کمزوری جهت لار پرانیزي
ترخو قضیه او مقاومت په لمړی مرحله کی د نړیوال ملاتړ
نه محروم کړی په هغه صورت کی بیا مسکوته د مقاومت
د ختمولو یا پر هغه باندی د داسی یو نظام منلو خبره آسانه
ښکاری چي دا مقاومت د خپل پیام نه لغړ کړی .

د کومه حایه چي د روسی فوځ موجودیت د قضي
فوق العاده بعد تشکیل کړی ممکن روسان د همدی بعد
د حل به رابطه د نړی او افغانستان د ګوندیو هیوادونونه
په افغانستان کی د موجوده نظام یا د هغه د رجالو داجتماعی
حیثیت د خولدی ساتلو به ارتباط د بل هر نوی نظام به
جوړښت کی فوق العاده امتیاز وغواړی او د همدی تکی
به رابطه ویلی شو چي د خبرو به لړ او پای کی د اسلامی
واقعی نظام د نوم د اخستلو چانس صفردی او دا به حای
خبره هم ده زکه د افغانستان به باب د روسی دشمن په
موافقه ممکنه نه ده چي د مقاومت د پیغام حامل نظام راتګ
ته سترکی به لاره شو خو د دغسی یو رژیم به مخ د لاری
بندیدل اصلاً زمونږ مات او روان مقاومت یوی بلی دورانی

مرحلی ته نښاسی چی ښائی په دی ازمیښت کی د دی سوال
ځواب را برسمبره شی چی د بهرنی دنیا د سیاسی او انسانی
ملا تړ پراته زمونږ ملت یوازی هم څه کولوی شی ؟

دا چی د روانو خبرو او د روسی نظام د موافقو په
لړکی د یو اسلامی نظام راوستل د نظره لویدلی کار دی
یقینی خبره ده ولی دا چی د دی خبری دلائل څه دی
کیدای شی هغه د روسانو به ضد په دی قوی مقاومت کی
ولتهوو زکه د یو اسلامی نظام څور او اثر به حتماً موجوده
مقاومت او تنظیم به نسبت څو چنده وی. مقاومت چی روسانو
د دی شپږو کلونو په لړکی بوره وتاله به تیره دا چی دروس
به جنوب کی د اسلامی افکارو دودی او رشد توده څپه روانه
هم ده او د بلی خوا د روسانو نور دوستان چی د افغانستان
د قضی به رابطه ئی موقف بدل ښکاری هغوی هم دیو اسلامی
افغانستان به جوړیدو کی د روسانو ترڅنگ دروی زکه
هغوی ته دا به زړه پوری هم نه دی بلکی هغوی کیدای
مسکو سره د افغانستان د حالاتو په رابطه د موافقی له مخی
د مسکو نه به مرکزی امریکا کی چی هغوی ته د افغانستان
هیثیت لری امتیازات واخلی دلته چی اوس د راتسلونکی

افغانستان خبره قوی مطرح ده او هغه هم د یو سیاسي نظام پوری تړلی ده نو ویلی شو چی که د مسکو واکمنانو سره د افغانستان د قضی او مقاومت د ستراتیژی د بدلولو خبره د یو نظام د راتگ په حدودو کی جدی مطرح وی په هغه صورت کی به د دغه نظام خیری په لاندی ډول وی :

۱- کمونستی رژیم

۲- ائتلافی حکومت

۳- آفاقی حکومت

۱- کمونستی رژیم :

مخکی مو وویل چی د روسی فوځ د وتلو تکلان ورکونکی بعد روسانو ته د دی جرأت ورکوی چی په پاکستان او نوره نړی باندی خپل نوکر کمونستی رژیم وینی او یا هغه د معمولی تغیر او تراشلو وروسته لکه چینو غربی هیوادونو چی د دی طرحی ابتکار وړاندی کسری د سیاسي حل وروسته افغانستان باندی وتچی او کله چی روسان د افغانستان خاوره پریسیدی زمونږ ګاونډی هیواد پاکستان هم د قضی پاتی پراو دمره جدی ونه وینی او په دی رابطه بنائی په پتو خبرو کی څه سرونه هم خوخل شوی

وی ولی دلته دا سوال مطرح کیږي چی په هغه صورت کی چی خبره همداسی وی او زموږ ملت د دغسی یوه حل وړاندی ودریږی د قضی راتلونکی پراؤ او زموږ د خلکو مستقبل په څه وی؟ دلته رښتینانی خبره داده چی زموږ ملت به د دغسی حل په وړاندی موجوده موقف پرته له کومه تزلزله ساتی او هغه سیاسی او غیر سیاسی ډلی چی په دی رابطه د خوځول شویو سرونو لار تعقیب او د داسی حل موافقی ته ځان تسلیم کړی په یقینی توگه په لنډه موده کی د ملت د سخت تنفر سره مخامخ شی زکه د دغسی ډلو او رجالو حساب د ملت په میزان کی د موجوده کمونستی رژیم د حساب نه اوچت نه دی خوښائی په دی تاریخ جوړونکی دوران کی د داسی لویـدلو رجالو اوډلو د پاره د «هو» او تسلیم خبره گرانه اوښائی هغوی خپله د ملت په خاطر هم د دغسی موقف نه ځان لیری وساتی په تیره هلته چی رقیبان ئی مقاومت ته ادامه ورکړی .

دا چی د موافقی د دواړو جهتونو د تضمیناتو او موافقو په رابطه به د افغانستان راتلونکی څنگه د سولی او روغی فضا ته ننوځی د دی خبری ځواب ښائی د دغسی

موافقو امضاء کونکو جهتونو سره وی ولی دا خواب به هلته اورو چی زمونږ سره د دغسی سوال خبره یقینی شی. خو د کومه حایه چی د کابل په نوکر نظام کی وروستی تحول شیء سړی پوهیږی چی بنائی نوموړی تحول په دی خاطر وی چی د خبرو او موافقو وروسته په ملت باندی د دغه نظام د تپلو عملیه په آسانه اجراء شی لکه څنگه چی په دی وروستیو میاشتو کی د مقاومت پر ضد د روسانو سختی حملی هم همدغه حقیقت تائید وی چی هغوی بنائی دا کار د سیاسی حل وروسته فضا د امنیت او رژیم د مشکلاتو د کمولو په خاطر کوی ولی که څه هم خان بایلی کمونستان ئی په حساب کی ونه نیسی ننی مقاومت اوس یوی پخی مرحلی ته رسیدلی د روسی فوځ په غیاب کی د کمونستی رژیم د بقاء د پاره هر کوښښ د وخت تیره پریکړه ده. اوس د کمونیزم د پاره افغانستان دوزخ گرځیدلی هر کوښښ په دی رابطه د کمونیزم د گناهگارانو د تعذیب د مرحلی د اوږولو معنا ور کوی .

سۍ ده چی د روسانو د پاره به د پاکستان څخه د دغسی موافقی امضاء او تائید ډیر قیمت ولری ولی تر کومه

خايه چه دافغان ملت پوري مسأله مربوط شي دقضي د حل
كلي خپله مجاهدینوسره ده او روسان د دی خبری په معنا بڼه
پوهیږی زکه چی ملت د مجاهدینوسره ده خو ملت په هیڅ صورت
په افغانستان کی د یو کمونستی رژیم منلو ته چمتونه دی او که
هغه پرون دا خبره منلی وه نو د روسی فوځ د راتگ ضرورت
څه وه ؟ نن چی روسی فوځ بیرته ستینیږی په کوم اعتماد
په کمونستی نظام ادامه پیدا کوی ؟ زکه چی د روسی
فوځ موجودیت هم د هغه اصلی مشکل حل نشو کړای نو
د هغه غیاب خو زمونږ ملت ته د دی فرصت ورکوی چی
د هغه سره مخامخ خپله تصفییه سرته ورسوی که څه هم
د هغه د بقا تضمین د نورو لخوا شو یوی .

ښائی مسکو خپل ټول زور د دغسی نظام د بقاء
په جهت کی په دی خاطر واچوی چی په نړیواله سطحه
خپل نوکران مطمئن کړی چی مسکو د هغو ترشا جدی
ولاړ دی ولی لکه څنگه چی خپله روسانو هم اعتراف کړی
د کابل کمونستان د ملت د حمائی نه څه چی د کارگری
طبقی د ملاتړ نه هم بی برخنی دی د دغسی یو رژیم پیا
راړغونول اوس د وخت نه پاتی خبره ده. څنگه کیدای شی

چی محدود تہونکی چی د ٲول ملت دہمنی ئی ہم اخستی وی
خبل کور او کلئئئ ہم بہ پردو فوئیانو دہی وری کپیوی
پہ ملت کی یو میلون بی گناہ انسانان ئی پہ شہادت رسولی
وی بیا دی ہم د محاکمی پرئسای د تاج و تخت طلائئ
خوبونہ ووینی .

ائتلافي حکومت

هغه مسأله چي په راتلونكي افغانستان كي ئي روسان زيات خواهيني كړي هغه د هغوي د نوكرانو مستقبل او سرنوشت دي د پاكستان پخواني وزير خارجه آغا شاهي ويلي چي د خبرو په جريان كي روسانوتل د دي تشويش بنكاره كړي چي د كمونستانو انجام به څه وي ؟

په هغه صورت كي چي د كمونستي رژيم تحمیل فقط د يو ائتلافي رژيم د آسانه منلو د پاره د لاري جوړولو په هدف وي نوښاتي روسان د يو ائتلافي رژيم په حدودو كي د غربي دنيا وړاندي كړي طرحه ومني دا چي ائتلافي رژيم به د هغوي په نظر كي د كومو جهتونو څخه تشكيل وي معلومه خبره ده ولي دا چي په ملت باندي به د دي ائتلافي حكومت منشور او نظام د سهيماوړخونو تعامل او د كمونستي

رژیم د تطبیق شویو پلانونو عاقبت به څه وی دا هغه
مطلب دی چی بنائی روسان ئی قصدا د یو غرض د پاره
صراحت ته و نه باسی زکه د کمونستی کتلی په قانونیت
پیژندل او دهنوی د پاره دقانونی حائی ضمانت په دی مرحله
کی ډیر کار دی ولی دا چی دا کار ممکن او د دغسی یونظام
بقاء او سقوط به د چا په گټه وی بنائی روسانو د هغه دپاره
د ځان سره دقیقه محاسبه کړی وی او د هغی محاسبی په رڼا
کی به خپل پلانونه یو د بل پسې او پخپله موقع کی
عملی کوی .

که څه هم د یو ائتلافی رژیم د پاره روس دافغانستان
د قضی په ارتباط د ډیرو ذیدخله او غیر ذیدخله خواؤ
مواقفه هم په لاس کی ولری و په ننی افغانستان کی
د دغسی یو رژیم تشکیل او تحکیم اوس د مستحیلاتو په
ردیف کی ځای نیولی دی زکه د ملت قناعت یا د دښمن
په خوله د هغه دوکه کول هم څه موجه دلائل او نسبة
مطمئنه فضاء غواړی . کیدای شی په دی رابطه روسان
داسی طرحه وړاندی کړی چی په هغه باندی د مجاهدینو
ځینی جهتونه قانع کړی او ځینی جهتونه د طرحی سخت

پلویان (۱) د دغسی جهتونو قناعت که شه هم د مقاومت په طرف کی د یو تازه مشکل ایجاد دی خو د اصل مشکل په جهت کی کوم جدی حل نه گڼل کیږی زکه د یوی خوا د یونوکر رژیم د رجالوسره نامته او د هغوپه اشتراک د یو نظام جوړول برسیره پردی چی ناممکن کار دی د ملت غوصه او انتقام را پاروی په دی خاطر چی د اوکلن جنگ هدف فقط په حکومت کی د ځینو افرادو د برخی اخستلو په حدودو کی و. دا لویه شخړه چی د تاریخ لویه سانحه ئی را منځته کړه فقط لدی امله روانه وه چی پناغلی ج .. د صدر اعظمی چوکی ته ورسیدوی؟! په ملت کی د دغسی تصور را پیدا کیدوسره دغه طرحه پخپله د ناکامی لارنیسی.

دا د یوی خوا د بلی خوا څنگه ممکنه ده چی په دی لوی افغانستان کی چی د جنگ خبره د مړه په شدت روا نه ده او د جنگ دغه دوه خوا وی نشی کولای په افغانستان کی سره گډ ژوند وکړی ولی د اقتدار په گدی چی ډیر کرته نزدی دوستان هم پری پخپلو منځکو سره خوری څنگه ممکنه ده چی مسلمانان او کمونستان سره گډ ژوند وکړی طبیعی ده چی د دغسی گډ ژوند په صورت کی د اسلام او

مسلمانانو د پاره حیثیت نه پاتی کیری بلکه د اسلام دناکامی
د پاره همداسی لویه بدنامی کافی ده .

د یو ائتلافی رژیم د تشکل او صورت نه چی تیر شو
د نتی مقاومت د پیام په رابطی به د نوی حاکمی طبقی
موقف څه وی طبعاً اعتذار زکه د دغسی پور رژیم نه د مجاهد
ملت د پیام تطبیقی لیری خبره ده .

که هرڅو ځنی کمزوری او ماتی خوړلی جهتونه
په دی رابطه خپل سواقف توجیه هم کړی فکر وکړی چی
په ائتلافی حکومت کی به د سیاست او رهبری ابتکار دهنوی
په لاس کی وی یا دا چی د ملت په قوت او ملاتړ په حالات
او شرائط دپیام دپلی کولو او د ملت د حیثیت په ځای کولو
خوا برابر کړی ولی هغوی په دی فکر او خیال کی دروسانو
پلان او طرحه د یاده باسی چی په ائتلافی رژیم کی به دروسانو
نژدی او طویل المدت ستراتژی څه وی ؟

د ائتلافی رژیم د قیام به صورت کی د وه خبری حتمی
ښکاری هغه دا چی یا به د مقاومت به عنوان سهیم جهتونه
د جهاد پیام او ملت سره د کړو وعدونه تیریری او یا به یوی
غوځی او حتمی جگړی ته نغوځی البته چی د جگړی په صورت کی

بیا په هیڅ صورت کی ملت د دغسی کمزوری جهت ترڅنگ
ونه درپیری زکه معمولا ملتونه د کمزوری جهت سره نهائی
مقاطعہ کوی . دا د یوی خوا د بلی خوا د رژیم په سطحه
د هر اختلاف به صورت کی بیامسکو د ملاستی خوشکی دخپل
مخالف لوری به دائره کی په آسانه غورځولی شی چی بنائی
دغسی شرائط را منځته کول او دغسی نتیجه گیری ددغسی
حکومت د جوړولوونه ادنی هدف وی ، زکه د ائتلافی رژیم
په صورت کی روسان فکر کوی د مهاجرینو مسأله یو طرفه
کیږی د هغوی نوکران د خپل خطرناک حالت نه بهروخی
که څه هم د ائتلافی رژیم په برخه کی د ملت د نمائندگانو
قناعت لیری خبر ده ولی بیا هم د کمزوری احتمال په حساب
کله چی ځینی د ائتلافی حکومت ناکامه تشکیل او د هغه
بدعاقبت ته هم جدی توجه ونکړی او د خپلی سړی حکمرانی
په قیمت ملت او جهاد مفت په روسانو خرڅ کړی هغوی
د پاتی مخالفینو حساب او تصفیې ته څه طرحه لری ؟ آیا
دغسی یو سست حکومت چی هغه د بی اعتمادیو بنیادی نفاق
نغبنستی وی هغه کولای شی د خپل کمزوری مخالف په
وړاندی خپله بقاء او استقرار وساتی په داسی حال کی چی

اوس ملت یوه برخه په عصري وسلو سمبال او په سیاسي لحاظ د مسائلو په باب دقیق فکر کولی شی او په اجتماعی لحاظی څه نظم او انسجام هم موندلی دی .

داسی، ده چی بهرنی دنیا بنائی راغلی ائتلافی حکومت په رسمیت و پیژنی او د هغو مساعدت هم ترلاسه کړی ولی داخلي استقرار او امنیت چی د یو حکومت د قانونیت د باره سترسند گڼل کیږی او بهرنی دنیا هم خپل اعتماد او روابط د همدی ټکی په ارتباط تنظیموی هغه به د دغسی رژیم او د هغه پیوندی اردو د لاری څنگه برقراریری ؟ زکه ممکنه نه ده چی دغسی یو ائتلافی رژیم د اردو په جوړیدو کی موفق شی اوکله هم چی ائتلافی رژیم اردو جوړه کړی معنائی داده چی د پرتو مسائلو حل به د کودتاؤ د لاری سرته رسیږی. که څه هم به اصطلاح د دوستوهیوادو فوځ او ملیشه تریو وخته د هغوی د خپل منځی ټکر مخه ونیسی ولی بهرنی فوځ په افغانستان کی ازمیل شوی، امنیت د بهرنی او بیگانه فوځ د لاری ناممکن دی. د همدی ځایه په افغانستان کی راتلونکی رژیم او د هغه قانونی حیثیت د هیواد د لمړی ضرورت «امنیت» پوری تړلی او داخلي امنیت

هم د یو قوی او غبټلی اردو پوری . خو د داسی یوی اردو
تشکیل او رهبری د ائتلافی رژیم د توان اوسوی نه اوچت
کار دی .

نو په دی حساب په افغانستان کی هر متوسطه جهادی
جبهه او د هر ولایت د خلکو سیمینیز مشکلات او اختلافات
کولای شی د رژیم بقاء تهدید او د دغسی حالاتو په نسبت
موقف او اقدام د رژیم به داخل کی اختلاف او گډوډی
را و پاروی .

څنگه چی په افغانستان کی سیاسی او اجتماعی شعور
د جنگ او مقاومت په دوران کی وده او رشد کړی دا هم
ممکنه نه ده چی هیڅ جهادی کتله دی د دغسی رژیم منلو ته
چمتوشی او یادی رژیم به داخلی تعامل کی خپل وحدت وساتلی شی
چی دا کار د دغسی رژیم د تپلو او دهغه د رسمی تعامل په
دوران کی د رژیم ټولو مخالفینو ته د فرار لار پراښوی او
په دی توگه کیدای شی همدا د امنیت او سولی د پاره راغلی
رژیم ! یا د داخل نه د روسانو په گټه یا له بهره د یوی
بلی بی نظمی په جهت کی سقوط وکړی زکه چی روسانو
سره د بهرنیو مداخلو قانونی پلمه په لاس کی ده او هغوی
کولای شی د قانونی رژیم په عنوان د خپلو کمونستانو نه
د دفاع وکړی .

آفاقي حكومت

د آفاق حكومت نه دلته د داسي حكومت تشكيل دي
چي د آفاق طرهي د رسمي او غير رسمي تماسونو په چوكاټ
كي په جهاد كي مطرح او غير مطرح افراد او ډلي د داسي
يوقيدات لاندې قانع كړل شي چي هغه په دي ډلو او سياسي
چينلو كي د هيڅ جهت پوري په ښكاره ارتباط ونلري البته
چي د دغسي طرهي را وړاندې كول او تطبيق ډير عوامل
لري چي ځيني ئي د مجاهدينو په عنوان مشهورو شويو ډلو
او ځيني ئي په كابل كي د نوكر رژيم د ښه او مطمئن مستقبل
په لور د ليونيو هڅونه چينه نيسي .

په هغه صورت كي چي مسكو د افغانستان او په
سهيلي آسيا كي د خپلي سياسي ستراتيجي په برخه كي جدي
تجديد نظر كوي او په هغه كي څه بنيادي بدلون وغواړي

«چی دا ډیر بعید احتمال هم دی» نو بنائی په افغانستان کی راتلونکی سیاسی حل د موجوده رژیم د بدلیدو سره جوخت وی او ممکن راتلونکی رژیم هم یو آفاتی رژیم وی هغه هم په دی خاطر چی د ائتلافی رژیم راوستل ستومانه سیاسی ضرب او تقسیم غواړی ممکن د نظام د راوستلو نهئی د موافقی جنجال زیات وخت ونیسی او په دی صورت کی روسا و ته د مطرح جهتونواقناع یا په سیء تعبیر دوکه کول ډیرگران تمامیږی زکه د دښمنی او نفاق د دغی تودی دوری سلبیات او رسوبات د یو ائتلافی رژیم د پاره د بیخ نیولو فرصت نه ورکوی او ممکنه هم نه ده چی د ائتلافی طرحی په قفس کی دی روسان هم «گرتان» اوهم «کفتری» وساتی .

دا چی د آفاتی حکومت جوړول به د افغانستان او شاوخوا هیوادونو په هکله روسان د خپلی راتلونکی متراتیژی د پاره مثبت او مفید وگنی او آیا چی روسان به په رښتیا هم د دغسی یو تصمیم د پاره روحاً او فکرآ چمتو وی دا هغه سوال دی چی په تیرو رژیمونو کی د کمونیزم رشد او په اوسنیو رژیمونو کی د غربی عناصرو به نسبت د کمونستانو شکلی وسعت نظری «چی البته د فشار په نتیجه کی ده» او

اروپائی ځینو جهتونو سره د مسکو تماسونه هغه ته خواب وائی . مسکو په دی وختو کی بنائی دیته ترجیح ورکړی چی په افغانستان کی د مسکو د سل په سل پلوی ناکام رژیم په ځای یو نیمه پلسوی کامیاب رژیم را منځته کړی زکه د روسی پروگرام مطابق هغوی ته د رژیم عنوان د سره مهم نه دی لکه د روسانو د پاره کار . خو د دغسی پورژیم لاره همدا د سیاست د بازار ، د زړو جلابانو سره د گوتو او مترگو په حساب تماسونه جمله مکلمه نده .

داسی یو حکومت چی په ظاهر کی روسی بڼه ونلری او یوه روسی حزب ته د ژوند او فعالیت فرصت او زمینه برابره کړی په هر صورت د روسانو په گټه تماسیږی زکه چی اوسنی رژیم د روسانو د پاره د حزبی کار خروار خروار مستونیځی را پیدا کړی په هغه صورت کی چی یو رژیم روسانو ته د هغه په څلورمه برخه کار وکړای شی هغه هم د مشکلاتو پرته حتماً به روسان هغه ته لاس ورکوی او د دی روس څپونکی کړکیچ نه به ځان ژغوری .

دا د یوی خوا د بلی خوا په بین المللی ساحه کی د روسانو رقیب استعماری قوتونه چی د افغانستان په

تنظیمونو او ډلو تپلو کی ښه مطالعه لری او د ځان په گټه داسی مؤثر حزب په نظر کی نه ورځی هغوی هم د یو داسی افغانستان د جوړیدو نه تشویش لری چی هلته د افغانستان د مقدراتو په هکله تصمیم او اراده د استعماری جهتونو د توصیو او فرمایشونو نه آزاده وی او ډیر کرته یو ائتلافی حکومت هغه هم د مجاهدو منظمو په حدودو کی د دغسی اوضاع په جهت کی د تحول استعداد لری د همدی ځایه ډیر ځله د یو دغسی نظام د پاره دغو استعمارچیانو نظر او مصالح هم لار هواروی او په دی رابطه ښائی روسانو سره امریکائی دوستان هم لاس یو کړی .

که څه هم په افغانستان کی د امن و امان راوستلو او د یوی نسبتی قوی اردو په جوړولو کی آفاتی «د پردو په اختیاری» حکومت هغه مشکلات ولری چی د احزابونه جوړ ائتلافی حکومتی لری ولی دلته د دی نظام یوه مستمره کمزوری «چی په ملت کی ثابتی قاعده نلری نوموړی رژیم د تل د پاره په روسانو متکی ساتی او د همدی ځایه کیدای شی د کمزوری اردو جوړولو فرصت ترلاسه کړی خوا دا اردو کیدای شی د ائتلافی رژیم د اردو غوندی پیوندی او د اختلاف په

پوله ولاړه اردونه وی او د هغی سره په سختو شرائطو
کی د وطن خڅه د دفاع طاقت هم نه وی په هر صورت
په افغانستان کی د یوی داسی اردو جوړول چی هغه دی
خپل وحدت وساتی او بیا دی په جهاد کی مطرح قوتونه
د وسیلی نه لغړ کړی او د جنگ په دوران کی رشد موندلی
سیاسی اخ وډب ته چوکت جوړ کړی دا هغه کارونه دی چی
د آفاقی «دلیری تماشونو» رژیم ناکامی ته سترگی په لاره
دی ، زکه د نظام اداره او اردو که هرڅو هم د آزادی
غوښتونکو، په ملت کی د موجوده مطرح قونونو د رجالونه
تصفیه شی (چی دا یو ډیر ناشونی کار هم دی) بیا هم ددی
احتمال شته چی د آفاقی رژیم په اداره او اردو دواړو کی
موجوده او راتلونکی اختلافات انقلابی افکار، نظام او حالات
د حاکمی طبقی په سرورو خرخوی او هلته په همدا د آفاقی
رژیم د واکمنی د پاره په اروپا کی غلی شوی رجال وگوری
چی د تقدیر لاسونه کولای چی تنبیدی مجرمان ان داروپانه
هم د مجازات صحنی ته راکش کړی البته دا په دی خاطر
نه چی د شخصی انتقام توده تلوسه به د دغسی مستقبل
هوس پالی بلکی د آفاقی رژیم «د بیگانه و د تائید وړ» نظام

جوړښت او په دې انقلابي او جنګي فضاء کې د کرختو او تجرید شویو رجالو او بدل خپله د دغسی عاقبت مقدمه برابروی .

خو هغه څه چې روسان په دې جهت کې تشویقوي ښائی همدا وی «لکه مخکې سوچی وویل» چې د دغسی نظام په لاره کې هغوی د «سروکتو» د لاری اطمینان اخستی شی، په بین المللی سطحه خپل رقیبان هم ترڅنګ دروی شی او د هغه په سیوری کې خپل افراطي دوستان او دروسر مصالح ښه پاللی شی ، د دې ټولونه او خوا په مناسب فرصت یا د ضرورتونو د ایجاب په صورت کې هغه د ځان په ګټه څرخوی او لیری کوی شی .

دلته دوه سواله مطرح کسیری هغه دا چې آیا په افغانستان کې موجوده مجاهد طاقت به داسی نظام ته د اطاعت غاړه کیږدی او په هغه صورت کې اچي روسان د دغسی یو نظام نه خپل ضرورتونه پوره کړی د هغه عاقبت به څه وی ؟

داسی نه ده چې څوک فکر وکړی دی سوال ته ځواب د وخت نه مخکې خبره ده بلکې حقیقت همدا دی چې دی سوالونو ته ځواب د همدی وخت خبره ده خو د ځواب نه

مخکي دی خبری ته توجه په کار ده چی روسان به حتماً د دی سوالونو په ارتباط راتلونکی اوضاع د پاره حُواب او پروگرام لری خو دا حتمی نه ده چی د روس په محاسبه کی غلطی نه راخی بلکی همدا روانه قضیه د روس د غلطیو زیړنده ده . د آفاق حکومت د پاره «البته په هغه صورت کی چی روسان همدا لار انتخاب کړی» روسان بنائی مخکی له مخکی پروگرام داسی جوړ کړی چی مجاهد قوتونه پخپل منځکی سره مصروف کړی او د آفاق حکومت په نسبت د هغوی اختلاف بنائی د هغوی زیات قوت د جنگ او جگړی د اصلی خط نه منحرف کړی ترڅو د راتلونکی حکومت سره د تکر به صورت کی لمړی خپل بین المللی وجاهت او بیا ملی وجاهت دلاسه ور کړی ولی که څه هم دا احتمال موجود دی خو هغه ډلی او جهتونه چی افغانستان د آفاق «د دشمن د پتو تماسونو» حکومت بلا ته سپارل یو ملی او اسلامی خیانت گنی ، هغوی په ملت کی د قوی ملاتړ ترڅنگ داسی سیاسی بصیرت پری ایښی چی هغه په طبیعی ډول ممکن د دغو طرحو د توفیق او تطبیق په وړاندی جدی مشکلات رامنځته کړی زکه د هجرت سخت شرائط او په دی شرائطو کی

د تنظيمونو په نسبت د مهاجرينو نسي خفگان په هېڅ صورت کې د دې معنا نه ورکوي چې تر ټولو مهمه مسأله بېرته افغانستان ته ستېدل وي د ستېدو نه مخکې او ان د ستېدو په صورت کې هم دا مهاجرين د ترڅې ماضي خاطرې او د جهاد د مستقبل روښانه آرزونونه د قضیې د حل په جهت کې څه ناڅه عمیق فکر ته غورځوي .

مۍ ده چې د یوې غېرې کمونستی څېرې را وړاندې کون په ملت کې خلک د کمونستی خشنو څېرو په مقایسه د یوې مغالطې ښکار کړې ولې د کمونستو څېرو سره به د حاکم نظام موافق او پالیسي «چې طبیعتاً د طرحې متن د هغه متضمن وي» پخپله دا ملت ته وښی چې د بل وړ اوسه بیا هم د هغوی راتلونکې تهدیدوي . د همدې ځایه ښکته نه ده چې د آفاقي «د دینمن د لاس آله» حکومت په نسبت د مجاهدینو د مخالفت غېر داسې په آسانی د ملت د ملاتړ نه بې برخې پاتې شي خاصه چې روسان د دې طرحې جزئیاتو او تفصیلاتو مرحلې ته ننوځي هلته په طبیعي ډول مسکو د ملت نه د تجرید شوی رژیم په ځای د نوی نظام په تشکیل او منشور کې ځانته د لاس وېني توجیحات

وراندی کوی .

دا چی د آفاق حکومت نه د روسانو د ضرورتونو د پوره کیدو سره په د افغانستان مستقبل څه وی دا خو هغه سوال دی چی د سرطان او ثور کودتاؤ هغه ته عملی ځواب ویلی دی زکه آفاق رژیم نشی کولای په ملی او بین المللی سطحه د یوی متوازن پالیسی په خط کی خپل مناسبات داسی عیار کړی چی هم ملت وغولوی اوهم روسان د همدی ځایه د آفاق «ایښول شوی» حکومت او حاکمالو به نسبت د مسکو یوه کوچنی بدگانی هم کولای شی چی حکومت او حاکمان د بل ثور او سرطان کندي ته سالم وسپاری .

خو جانبی قضیې

په انقلاب کی ډیری داسی مرحلی یا په قصدی او یا په تصادفی ډول رامنځته شوی اولاً رامنځته کیری چی ځینی ئی د جهاد د پخلی او ځینی ئی د جهاد د بی نظمی اسباب برابر کړی چی مونږ دلته د دغو مراحلو او حالاتو له جملی څخه ځینی چی د سیاسی حل او روانی ماتوری په جهت کی مؤثری یا مفیدی واقع شوی څیرو .

یوه لویه اشتباه :

څه باک لری غم او درد چی په هغه کی د دښمن لاس وی ! همدا ذهنیت دی چی زمونږ ملت ته ئی دهجرت او جهاد د مشکلاتو په وړاندی فولادی حوصله وربښلی ولی ټوله خبره همدا نه ده زکه هغه تکلیف چی سپری ورسره د خپلی بی بصیرتی او یا د خپلو دوستانو له خوا مخامخ کیږی هغه کله کله فولادی حوصلی هم زدوئی . په سیاسی او تنظیمی ډگرکی ټپل شوی اختلاف د همدغو مصیبتونو له جملی څخه دی چی سپری ته د خپل ځان او نافهمه دوستانو نه رسیږی پروڼ، او نن هم زمونږ ملت د دغی تفرقی له مخی نشی کولای د جهاد په سیاسی اړخ کی د یو قوی دریځ نه سر را اوچت کږی زکه چی د یو سر پرځای څومره او د یوی خولی پرځای سل خولی لرو .

که څه هم د دغی نیگرتیا د لیری کولو په خاطر گڼ کوښښونه په کار ولویدل ولی ټول تقریباً بی نتیجی پاتی شول ترڅو چی وار د اوگونی اتحاد دعوت او بیا د اتحاد تشکیل ته ورسید ولی هغه خپلی فوق العادگی د پښو وغورځوه هلته چی د جبونو او د پردو پوری تړلی عناصر تری وتښتیدل پاتی د بیعت په پری تړلی جهتونه هم یو د بل

په ختمولو مصروف شول خو متأسفانه چی د جفا او بیعت
خواوی پرځای پاتی شوی بیعت او اتحاد جوخت د جفا په
هماغه معروف افق کی پریوتل .

نم چی د دغه اتحاد پر ضد د جفاء تشکیل شوی جبهه
ډیره پراخه او ډیره پخوانی وه څوک تری د شوری د تشکیل
څوک تری د بیرغ په ورځ څوک د بیعت وروسته
وتبیل . د دغه اتحاد تاریخ د دی شاهد دی چی ځینو پکی
هم مشکلات پیدا کول او هم ئی د دی مشکلاتو په استناد
د هغه نه شکایت کاوه . ځینو ئی په شتمنی خپل خپلوان پالل
ځینو د اتحاد د دعوت په نامه یکی منصبونه لټول او پیدائی
هم ئی د دغه اتحاد کی د مشکلاتو پرته څه پاتی
نشول خو د دی ځینو مشکلاتو سره سره په دی اتحاد کی
قسمونه بیعتونه شومی وه تر ډیره حده موفق وه او په هغه کی
صالح او مسلمان شخصیتونه موجود و او په سیاسی او
فکری لحاظ هغه د هر دینمن په مترکسو کی ازغی او د هر
توطی په وړاندی غاښ ماتونکی غذاروه ولی بالاخره داخلی
جفا کاری جبهی د هغه په مظلوم حالت ترحم ونکر او
بهرنی توطئه کونکی جبهی ته فرصت په لاس ورغی او هغه ئی

په بشپړه ناځوانی د تیرو مظلومو اتحادونو پسی د قضاوت
موزیم ته ولیږه ترڅو د افغانستان قضیه او ملت په بین‌المللی
او محلی سطحه د قوی حامی او ممثل نه محروم ، بهرنی
جهتونه زمونږ د وطن او قضیسی د تقدیر په هکله په تصمیم
کی مخالف غبروانه اوری .

سۍ ده چی اتحاد ناکام اتحاد وه ولی دا ناکامی پری
تحمیل وه ، کیدای شول چی د جهاد او مبارزی سره ناآشنا او
بی پروا وگړو د توبی فرصت پیدا کړی وه آن تردی چی نن
په دغه شرائطو کی چی زمونږ قضیه یوه متحد غږ ، مصمم
جهت ته ضرورت لری هغه مریض اتحاد هم قضیه د سیاسی
افریشن نه ژغورلی شوه ولی د بده مرغه د اتحاد په ړنگیدو
اوس د سیاسی حل چاره د مقاومت په اختلاف خپلی مری
اینبودل شوی خو دغه چاره د اسماعیلی ملت مری نشی
پریکولی .

یو بختور احتمال :

دا څه نوی خبره نه ده ډیر کرته د دښمن دشرپروگرام
د مقابل لوری د نجات وسیله گرځی . څوک به دا په خیال
کی هم نه گرځوی چی د سیاسی حل په عنوان د روسانو په

زړه کی پرته توطئه به د مقاومت د خپلو په حای مقاومت
نورهم تقویه او د ملت د غولولو په حای به ملت ته دراتلونکی
خطر په نسبت زیاته بیداری ورکړی .

ډیر کرته انسان فکر کوی چی خلاص شرائطه دیو
نهضت د پرمختگ او قوت زمینه برابره کړی ولی داسی ډیر
شوی چی خلاصو شرائطو د نهضت د وگړو روابط مست
کړی او په هغه کی ئی د خو جہتی د پاره ئی لار پرانیستی ده
مخکنی اشتباه او د هغی د اداسی لوی سبب هم همدا خلاص
شرائط «بی محنته تعهد» وه هلته چی وگړی او ډلی د خطر
د جدی مقابلی د پاره خان کافی گنی او د مقابلی ترخنگ
د دمی فرصت هم په لاس کی لری ولی اوس چی بی محنته
دعوت «خلاصو شرائطو» د نهضت اعتماد یو غرور ته نژدی
کړی او د مسؤلو متعهدو مقام او حای غیر مسؤلو افرادو
ته هم رسیدلی کیدای شی د تقدیر لاس دلته هم د بدلون
تکل د بندو «محنتی» شرائطو په راوستلو پیل کړی ترخو
مغرور وگړی د اعتماد مقام ته راکښته او غیر مسؤل
وگړی د تعهد د مراکزونه خپل غیر مسؤلانه پوری ته
راوپرځوی .

دغه احتمال او په مانورو ولاړ سياسي حل چي غواړي
اسلامي مقاومت مخکي له مخکي تباہ او يا په راتلونکي
افغانستان کي هغه د ملت د سياسي او فکري قيادت نه تجريد
کړي کيدای شي اسلامي نهضت د محنت او تکليفونو نوي
پړاو ته وليږدوي او هغه اشتباه چي په دې اوږده مقابله
کي نئ د مسکرو قوت او مقام سولولي وه هغه د همدې سوليئز
حل د توطئې په پيل دا حل او په دې ترتيب «ولي په
حساس تاريخ کي» د نهضت د قيادت خبره او موقف د لاري
او هدف په خوا يو اوغښتلي کړي .

البته دا مطلب د خيالي ارمانونو د ضرب وهلو
معنا نلري دا هغه حقيقت دې چي په تاريخ کي ډير تکرار
شویدی . که څه هم بنائې په ابتداء کي د هغه واحد موقف
او د واحدې پاليسي آثارونه ليدل شي ولي هغه ذهنيت چي
دې ملت د جهاد په دوران کي اخيستي دې هغه کولای شي
په ډيري خطري حالاتو کي هم ملت په پوه معقول او مناسب
موقف کي راوغاړي .

د توطئي بل مخ

که څه هم په سطحی نظر کی ډیره بعیده ښکاری چی په دغسی حالاتو کی به د مسکو او کابل د حاکمانو په سرکی د مجاهدینو د دښمنی او د هغوی په ضد د توطئی پرتسه د بل پلان او پروگرام فکر وگرخی . د همدی حایه او په طبیعی ډول مونږ د سیاسی روان حل په ارتباط د توطئی هغه مخ وینو چی د روسانو سره زمونږ د تودی دښمنی په هنداره کی ښکاری په داسی حال کی چی موجوده شواهد ، تاریخی سوابق زمونږ دغه بدگمانی یو په حای واقعت تسلیموی او د نړی په روان اخ وډب کی د دښمن په باب د دغسی تصور انگیرنه پخپلوار د سیاسی ویښتیا سره تړلی کار دی خو په همدی ریښتینه انگیرنه کی مونږ د توطئی بل مخ ته چی د ثور د کودتا او بیا د روسی بی شرمانه هجوم وروسته د روسی فوځ د ناکامی په دوران کی د مسکو او

کابل د نوکر رژیم د بامپرانو د مخنی زره بداوی نه رنگ
اخلی هیڅ متوجه نه یو .

هیڅ معقوله نه ده چی د مسکو مغرور حاکمانو به
پرون د کابل د خوړلو په تکل کی د کابل په شاوخوا کی
د روسی فوځ او سیاست ناکامی درامی په قام کی نیولی وی
او پرونی افغانستان دی هغوی د روسی د ننی رسوا او
شرمیدلی ماتی په قیمت واخلی ولی حقیقی خبره هم داده چی
د روسانو ته دغه لوبه په کابل کی د هغوی د نوکر رژیم
د غلطو راپورونو او افکارو نه راپېښه شوله او د همدی
غلطی د انتقام په لړکی ترکی او امین یو د بل سروخور ولی
د دی غلطو راپورونو لړی لاهمداسی روانه ده چی ورسره
موازی هم د روسی فوځ او سیاست ناکامه هلی خلی هم
بی نتیجی پاتی دی .

داسی ډیر دلائل شته چی د مسکو په زره پاخه
حاکمان د کابل ځینو نوکرو بامپرانو ته د غوصی غاښونه
چچی ولی روسان پوهیږی چی اوس د دغسی غوصی د سرولو
فرصت نه دی د همدی ځایه چی د روسی فوځ د حضور نه
وروسته د روسانو زره بداوی اخرینی درجی ته رسیدلی، وینو

چی د کابل په اصطلاح حاکمانوڅخه کلی اختیار روسی مشاورینو ته سپارل شوی او په وړه او لویه مسأله کی د روسی مشاورینو د پریکړی او مرضی پرته د کابل د مزدور رژیم رجال د خپل د دفتر دروازو پرانستلو اختیار هم نلری دا زکه چی د مسکو حاکمه طبقه د کابل د حالاتو په هکله په دنیا کی پوره سپکه شوی او نور هغوی د کابل په مزدور حزب او د هغوی په معلوماتو هیڅ باور نه ساتی او په دی خاطر چی د کابل د اوضاع په ارتباط هغوی تل په جریان کی وی کار او اقدام ټول د روسی مشاورینو په لاس کی دی تردی چی بېرک نشی کولای د روسی مشاورینو د اجازی پرته د کابل رادیو نه وغیریزی نن په افغانستان کی دکمونیسټ گوند نه نیولی په دولتی ټولو اورگانو کی ان د شئون اسلامی د مبتدلی اداری پوری ټول کار روسی مستشارانو پوری اړه لری .

په فوځی عملیاتو کی د نوکر رژیم فوځ خپل اهمیت بایلی دی هغوی د ایله جاریانو په توگه استخدامیږی او د تلفاتو په حای کی هغوی جبراً وړاندی کولای شی . د هغوی معلومات روسانو ته بی اعتباره شوی د همدی

حایه ټول جنګي پلانونه د هغوی نه پټ اجراء کېږي .
د څلورو کلونو د ګډه کار او تجربې په لړ کې د روسی
فوج مناسبات د کابل د مزدور نظام او حرب سره حساس
پېراو ته رسیدلی دی د یوی خوا د کمونستانو داخلي
اختلافونو او د بلی خوا د غیرګوندي فوځیانو او صاحب
منصبانو عقدي د دی باعث ګرځي چې روسان د جنګ په
دوران کې زیات تلفات ورکېږي او د هغوی نظامی عملیات
کله مخکې له وخته افشاء او کله هم په غیر مترقبه ډول
ناکام او کله خو د روسی او نوکر فوج د زړه بدایو له
کبله دواړه د مجاهدینو له خوا سخت غذارونه په خوله
خوړي چې دا ټول پخپلوار د هغوی خپل منځي ډاډ له
منځه وړي .

لکه څنګه چې د روسی فوج د دغی ناکامی تجربې او
تعامل بدی خاطرې مسکو ته د روسی لوړ مرتبه نظامیانو
د راپورونو په مقدمه کې ریلې کېږي په تیره هلته چې دغه
راپورونه د هغو روسی صاحب منصبانو له خوا ولیکل شي
چې روحاً په افغانستان کې د جګړې د اداسی نه کرکه لري .
د دی پرڅنګ کې د افغانستان په ارتباط په بین المللی

محافلوی د روسی دپلوماتانو دپلوماتیکي مشکلات او خبر-
سترگی د مسکو محلی او بین المللی سیاسی ستراتیژی او مواقف
بی خونده کړی په طبیعی ډول په بهرنی نړی کی د روسانو
هغه پخوانی نیمه کامیابه دپلوماسی غټه صدمه لیدلی د روسی
سیاسی او اطلاعاتی شبکی د روسانو د میاسی کمزوری موقعیت
او په بین المللی مطبوعاتو کی د هغوی د لویدلی او محکوم
موقف هره ورځ خبریږی ؟

په دی اساس د افغانستان څخه د فوخی راپورونو او
د بهرنه د سیاسی او اطلاعاتی راپورونو په لړکی د مسکو
سراخیستی واکمنان حتماً دی ته رسیدلی چی د افغانستان
د قضیسی په عنوان روس ته ورپېښه دغه لویه سپکه هیڅ
کله او په هیڅ صورت د دغسی په ملت کی رسوا او بی حمای
کمونیستی گوند او رژیم نه د حمای په قیمت نه ارزی داسی
یو رژیم چی په مستمره توگه د روسی فوځ موجودیت ته
ضرورت لری معنائی داده چی په افغانستان کی د روسی
فوځ پرته هیڅ رژیم نشته . د همدی حایه په افغانستان کی
د روسی فوځ پاتی کیدل روسانو ته په ډیر قیمت تمامیږی په
کمزوری احتمال کیدای شی د همدی سیاسی حل په دوران

کی مسکو وغواری د دغسی سپک گوند او نظام د انتخار نه خپلی وړی سپکی کړی ترڅو په طویل الملت کی د افغانستان په باب د یوی بلی طرحی د لاری تصمیم ونیسی. داسی یوکار هیچ د امکان نه لیری نه دی دا چی مسکو ته د کابل رژیم د ځان پالولو حکمو سفرونه بی وخته او ناڅاپه لیدل کیږی بنائی د روسانو په باب د هغوی د دغسی بدگمانی نه را پیدا شوی وی .

د دی ترڅنګ چی روسانو بنائی د کابل د کمونیست گوند په پاللوکی زیاته مبالغه کړی وی او ممکن اوس هغوی د خپلی مبالغی په تلافی کی یو داسی رژیم راوستلو ته زړه ښه کړی چی روسان د دی ناولی پالنسی د شر نه وژغوری ؛ دا هم ممکنه ده چی بل طرف یعنی په اصطلاح د خلق گوند هغه هوائی او په هنگامه ولاړه مینه چی د مسکو د رهبری په هکله ئی درلودله د لاسه ورکړی وی او د دغسی یوی نیکی فاجعی شواهد هم ډیر لیدل کیږی .

که څه هم د خوقند د خودختار حکومت بغاوت او په چکوسلواکیا کی د دپچک د اندیوالانو د لثیزتصمیم په مصر او صومال کی د سادات او زیاد بری په وخت سرغړونی

دا ټول د دی حقیقت شاهد دی چی د مسکو د واکمنانو سره یارانه آسانه وی خو پاللی عاقبت که د مقابل لوری سرونه خوری د انحراف او بیلتون چانسئی حتمی دی .

نن افغانستان کی که څه هم روسی فوځ د کمونیستانو د ژوند یو باوری تضمین دی خو دغه مهاجم فوځ د هغوی د پاره حیثیت او د ملت سره د بیا پیوند نیولو فرصت له منځه وړی .

سیء ده چی د افغانستان کمونیستانو د نړی کمونیستان و شرمول هلته چی د ملت سره د تفاهم پرځای روسی فوځ ته ننواتی ویوړه ولی دا هم باید ومنوچی د روسی فوځ د ظالمانه حضور او د هغوی د حاکمانه تعامل وروسته بنائی پیر کمونیستان په دی فکر کی شوی وی چی د هغوی پرځای خپلو مخالفینو ته پناویسی ولی هغوی فکر کوی چی د هغوی مخالفین یوازی همدا کومک د هغوی سره کولای شی چی د دغسی لویدیلی او ذلیل ژوند باری د اوږو پورته کړی د همدی ځایه هغوی د روسانو سره په ژوند کی د خپل سپک عمل مناسبه جزاء وینی .

هغه سپیری ورځی چی د کابل د نوکر حزب په

شمیدلی قیادت او لویدلی قاعده تیریوی د هغو د زغم
حوصله یوازی همدا پست او بیهمته خلک کولای شی زکه ننی
کمونیستان د مشاورینو په خدمت کی، ولاړ حاضر پاشان دی
د جنگ او سولی پریکړه دواړه روسانو سره ده د هیڅ داسی
اقدام او پریکړی واک نلری چی ملت ته د هغی په لړکی
هغوی خپل موجودیت وینی .

د یو عادی روسی فوخی د پاره په ژوند او مرگ کی
ډیرڅه کولای شی چی د هغه په سلمه هم د یو نوکر افغانی
ضابط د پاره نشی کیدای ، عادی روسی فوخی چی
ومری د هغه نعلش په تابوت کی د خاصو مراسمو په لړکی
نقلیږی په داسی حال چی د نوکر فوخیان او صاحب
منصبان په میاشتومیاشتو په زمکه پراته وی څوک د هغوی
د سرو د نقلولویه برخه کی هم اقدام نشی کولای .

داسی ډیر شوی چی روسی فوخی په جنگ مبادله
شوی په داسی حال کی چی ډیر لور رتبه «د هغوی په گمان»
نوکر فوخی د اسارت په وخت کی فقط د مرگ انتظار باسی.
د یوی خوا دغه نوکران په دی خاطر چی د پردو
د حمائی لاندی ژوند کوی د هیڅ ډول ابتکار او تصمیم اراده

عوسره نشته او په هغه مواردو کی چی هغوی دکوم کار او پروگرام په ارتباط خپل عرض وړاندی کړی دروسی مشاورینو د استهزا موردگرخی .

داسی دیرشوی چی نوکر رژیم ان د وزیرانو په سویه په ملی مسائلو کی د سیمی د خلکو سره پریکړی ته رسیدلی ولی کله چی روسی مشاور په جریان کی غورخیدلی په یو اکت ئی د مزدور وزیر د خو او نیو پروگرام او پریکړی په زمکه وهلی او د نوکر رژیم رسوا وزیر هم د سیمی د خلکو د بیا لیدلونه معذرت غوښتی دی. دا کار په ننگرهار، لغمان، کابل، پروان ، قندهار، پکتیا او په ډیرونورو ولایاتو کی شوی دی. دری کاله مخکی د پروان ولایت د رباط قوماندان «پاچا» د روسانو په جال کی اسیر ولوید هغه د خپل اسارت او آزادیوکسیه داسی کوله :

کله چی زه د خپل صوف نه وایستل شوم د بگرام د میدان په یو خاص حای کی می تحقیق پیل شو زما ټول تحقیق د روسانو له خوا کیده څنگه چی ما د تحقیق او تعذیب په دوران کی زیات مقاومت ښکاره کړیوه تاجکی صاحب منصب راته د خلاصیدو په هدف داسی وویل :

« حتماً یو روسی فوخی اسیر پیدا کړه ترڅو مونږ ته
د مبادلی د لاری آزاد کړو » .

په دغه دوران کې چې زما ارتباطی دوستانو د یوه
روس اسیر صاحب منصب وعده ورکړه او زه د مبادلی په
انتظار کې وم یوه ورځ د پروان ولایت د حزب منشی او
د ولایت معاون زما کوتی ته را ننوتل او په لاس کې څو
پانی وی د هغوی د راتگ پسی جوخت روسی صاحبمنصب
هم کوتی ته را داخل شو چې ته ډیره جدی غوصی نیولی و
هغه د حزب د منشی نه یوښتنه وکړه چه د څه د پاره راغلی
یاست ؟ هغوی وویل د تحقیق د پاره ، هغه وه چې بی له زلمو
خپله را پاڅید او د پروان ولایت دغه مقتدر حزبی نوکران
په نیلسوتیلو وایستل او په داسی حال کې چې یوه دای
ملکوگلاس په خوله کې وه او بهی مکی گلاس د لاسه ولوید
هغو دواړو ته روسی صاحب منصب وویل :

« دا کار تاسی پوری مربوط نه دی » .

د یوی منبع له خولی وائی یوه ورځ په رژیم کی مقتدر

صاحب منصب چی د ملاقهار پیلوټ نژدی ملگری وه هغه ته په دی خاطر وزغی ترخو ملاقهار پیلوټ کار کولو ته تشویق کړی ولی کله چی ملاقهار هغه ته وویل چی د روسانو په راتگ څنگه ممکنه ده یو افغان بیا هم په نظام کی کار وکړی آخر د دی ملت نه خوشرم په کار دی . کله چی راغلی دولتی بی شخصیته لوړ رتبه صاحب منصب بی خوا به شو او د هر ډول استدلال استعدادی د لاسه ورکړ د خپل حماقت معذرتئی داسی وړاندی کړ :

«ان د هغه لینن دی په پلار دی لعنت شی مونږ هیڅکله داسی نه وه پتيله» .

په چپهار کی رژیم تقریباً د سیمی ټول مشران را ټول کړل ترخو د دولت په حمایه کی وسله واخلی. د سیمی مشرانو د شرقی «زون» رئیس بشرمل ته وویل : چی هغوی نشی کولای د وسلی پرته د اشرارو مقابله وکړی که رژیم هغوی ته پوره وسله ورکړی شی هغوی طبعاً دفاع ته حاضر دی ! کله چی د شرق د زون آمر د مشرانو سره موافقه وکړه او د دغی پریکړی په بابئی روسی مشاورخبر کړ مشاور وویل

دا بی‌خی بی‌خایه ده! دا خلک وسله اخلی او د اشرارو په
گټه دریږی. روسی مشاور زیاته کړه چی مونږ د جلال کوټ
د میدان هوایی خو کلیومتری اصلاً غواړو تصفیه کړو.

کله چی د سیمی مشرانو د بشرمل ته وکتل نو هغه
خوارکی د خجالت خپلی خیری پرته نورڅه نه وه پاتی.

دغسی په ټول افغانستان کی روان حالت ټول د نوکر
حزب د افرادو د پاره د زغملو وړنه دی د همدی خایه
بښای په ننیو شرائطو کی روسان او د خلق گوند زیات وگری
په دی هڅه کی وی چی د مجاهدینو د خطر نه په ځان
ژغورلو داسی زمینه برابره شی چی هغوی یو د بل نه خپل
انتقام واخلی لکه څنگه چی دا هم د امکان نه لیری نه ده
چی د روانو خبرو په لړکی روسی او خلقی دواړه جهتونه
په دی لټبه کی وی چی د مقابل لوری د حمائی او ملاتړ
د عار نه ځان خلاص کړی اوس او یا په راتلونکی کی یو
دوو احتمالونو یقینی ښکاری چی یا به روسان په ببرک
بانندی د داؤد د ترکی تکراری البته په دی تفاوت
چی دا ځل په هغه د خپلو سرسختو انډیولانو په لاس نه

بلکي د يو داسي رژيم په لاس له منځه وړي چي هغه
د لاندي طبقي کمونستانو دودي او رشد د پاره زمينه برابره
کړي او يا به د روسي فوځ په وتلو « چي نسبة بعينه
پنکاري » هغه کمونستان چي روسي فوځ د اقتدار نه غورځولي
د روس او پرچم پر ضد داسي لوبه په کار وړي چي
د خوقند خود مختار رژيم امين نميري سادات او نورو په کار
وړي ولي دا کار بناي وخت ونيسي او بناي مناسب فرصت
هم پيدا نکړي .

انتخابات او موقت حکومت

نځي له وخته ده چي سړي د روسي فوځ د وتلو او مهاجرينو د ستينيدو په صورت کي د راتلونکي اوضاع او نظام د استقرار په هکله د مشخصو افکارو پر بناء څه وليکي ولي د کومه ځايه چي زيني بي طرفه عناصر او ډلگي هسي د ځانه «بي لډي چي په روانو خبرو کي څوک برخه ورکړي اويائي راي او نظر ته قيمت ورکړي» اټکلوي فکر کوي چي په افغانستان کي د نظامونو استقرار ، د جنگ توقف ، د سولي او امنيت تامين دا ټول د دي حقيقت پوري تړلي خبره ده چي په افغانستان کي يو بي طرفه موقت حکومت چي د يوي بين المللي اداري يا گوندي هيوادو نظارت هم ورسره سهيم وي رامنځته شي او د همدې موقت حکومت په دوران کي د روسي فوځ ته د وتلو او مهاجرينو د ستينيدو

فرصت او د راتلونکی قانونی نظام د انتخاب فضاء برابره کړی وی برسیره پردی چی دغه طرحه به د گوربه چوف د موافقی د حاجی نه په اسانی تیره هم نشی هغه په طبیعی ډول زیات مشکلات لری چی د مشکلاتو په سرکی ددغسی حکومت د ترکیب عناصردی. بیا په دغه جنگ خپلی عصبانی فضا کی دا طرحه په هوا کی د قصو د نوجوړولو ته ورته ده. زکه چی په موقت حکومت کی د متضادو جهتونو رامنځته کول د روانی شخړی لمبو ته د پوکی حیثیت لری او د یو طرفه موقت حکومت هم نشی کولای د مخالف لوری ډاډ او مطلوب امنیت برقرار کړی .

په دغسی شرائطو کی که څه هم معقول او مطلوب کار بل څه وی ممکنه نه ده چی د یوی انقلابی با صلاحیته حکومت پرته په هیواد کی نظام مستقر او د خلکو امن و امان خوندی پاتی شی د انتخاباتو مسأله په دی رابطه دمره بس ده چی په دی اضطراری او دښمنیو نه ډکو شرائطو به هیڅ یو نظام هم د انتخاباتو د پاره زمینه جوړه نشی کړای په داسی حال کی چی همدا روان تنظیمونه خپله زیات ئی په انتخاب او آزادی رایې په اصل ولاړ نه

دی د همدی حایه د هغو نه د یو انتخابی حکومت د پاره
د زمینی جوړولو خبره په وړاندی ترکیب یوه درله
آرزو ده .

د کابل د رژیم وروستی تحولات او د مسکو له خوا
هغوی ته د خپلو مخالفینو سره د تفاهم توصیه چی په وروستیو
وختوکی واورول شوه خپله دا بیء چی مسکو او کابل د یو
موقت حکومت د پاره مقدمات برابر وی ولی بیثائی هغه
جهتونه چی په دی موقت ترکیبکی د برخی اخستلو استعداد
لری هغه د کابل رژیم پرخوښه حُای په حُای او استخدام
شی دا چی آیا په پېښور کی به هم داسی شوک وی چی
په دغسی رژیم کی برخه واخلی دا د وخت خبره ده زکه
بیثائی داسی عناصر هم موجود وی چی د مجاهدینو د حکومت
په صورت کی د هغوی هوسونه او ارمانونه نشی پوره کیدای
او یا ډیر کرته د مجازات وړو گرځی د دغسی وگړو برخه
اخستل شه موانع نلری منتهی د هغوی شراکت د کوم
مشکل د حل په برخه کی مؤثر نشی ثابتدای .

د سوابقو له مخی

د افغانستان سره د روسانو پنځوس کلنی دوستی او په
دی جهت کی د راغلو رژیمونو سره د روس دوستانه اړیکو
چی په افغانستان کی کوم استعماری غویل رامنځته کړ دا
د روسانو د پیژندلو په برخه کی ترتولو مؤثر سند دی .
ولی د لا پیژندلو د پاره یی دا مناسبه ښکاری چی د دی
قوم سوابقو او تاریخ ته هم لنډه کتنه وشی .

د پخوانه روسان یو وحشی بی دینه ، بی نظامه بی مدنیته
قوم پیژندل شوی دی ولی دا ولادیمیر وه چی په ۱۸۰۹
کی یی د روسی قوم د پاره دین او تهذیب انتخاب کړ هلته
چی اسلامی دعوت کونکی د بلغاریا نه د روس خاوری ته
نوتل ولی د وخت حاکم د خپلو مشاورینو په توصیه
گوندی هیوادو ته هیثونه ولیول ترڅو د هوسا او پرمختللی
قوم لته وکړی او د هغوی دین د خپل قوم د پاره انتخاب

کپری هغه وه چي د بيزنټين نني استانبول نه راستون شوي هيټ د هغه ځای د مدنيت او پرمختگ کيسي د ځان سره راوړي او په نتيجه کي روسي واکمنانو د خپل قوم د پاره عيسويت د يو دين په توگه انتخاب کړ خو د دی نوي دين سره سره بيا هم دغه وحشي قوم د مدنيت او نظام خاوند نشو هلته چي د عيسويت ترټولو بده څپه په دی ملک کي راڅرگنده شوه خو د اوږدي زماني اوگنو حوادثو وروسته تـزاري حاکم «پتر» وکولای شول .

دا قوم په يوه نظام کي سره غونډه او هغوی ته يو جهت ورکړي که څه هم د پتر پروگرام او اصلاحاتو روسي قوم ته څه ناڅه قوي موقعيت ورکړ او هغه ئي د دنيا د لويو استعماري دولتونو په کتار کي ودراره ، ولی د قوم وحشت نه دا چي ادامه پيدا کړه بلکي د قوم په سرکي دا ځل يو وحشي نظام ځای ونيوه او د دنيا بلاملکونه ئي په ځور او ظلم د روسي قلمرو په دائره کي ځای په ځای کړل خو د پېړيو په تيريدو د نظام وحشت او تشدد پخپله د نظام او رژيم ملاور ماته کړه هلته چي د اوسني تاريخ دريمه درجه عقدين شخصيت دوکمار ولادمير لينن ته نوبت ورسيد او د خپل

قوم دین، تهذيب، نظام، مال او دارائی ئی تول د یو گله ئی
او وحشی حزب لاس ته وسپارل او نن د روسی هماغه
وحشت خو برابره شوی او د روسی قلمرو بهرهم د نیمې
دنیا آرامی او هوسائی ئی په خطرہ کی غورخولی ده بلکی
هماغه تزاری روسی نن په کمونیستی قیافه کی د پتر د خوب
د تعبیر پسی دنیا ته اور ورته کوی .

روسیه د ولادیمیر «۹۸۰» په دوران کی د یوی محدودی
سیمی نوم وه چی په مسکو، کیف «منک» کی خلاصه کیسده
او تول مساحت ئی د یو نیم ملیون کیلومتر مربع نه زیات
نه وه ولی روسیه په تیره د پتر نه وروسته دسره پراخه شوه
او پراخیزی چی اوس اوس په اروپا او آسیا کی هنی د دنیا
بلا ملکونه سره را شکیل کړی او د نوری پاتی ملکونو په
ایلولو کی ئی پروگرام په پوره جدیت روان دی .

که څه هم روسی د استعمار انگلیسی استعمار په نسبت
زیات ظالم او اوږده سابقه لری ولی د کومه ځایه چی
د هغه استعماری پروگرام د خپلو خاوری سره د نبتو
هیوادونو په باب تعقیب شوی او تراوسه د دی سره استعمار
په وړاندی بحری لاری بندی او د استعمار نه ئی په امن کی

پاتی برخی په تیره په اسلامی او عربی نړی کی د انگلیسی استعمار نه بدی خاطرې لری د هغه په نسبت د کرکی او دښمنی احساس محدود او کمزوری پاتی شوی په داسی حال کی چی دا استعمار د انگلیسی استعمار په نسبت خو برابره خطرناک دی .

سء ده چی استعماری قدرتونه تول د ظلم او خیانت په نتیجه کی هیوادونه ښکیلوی او په دی رابطه هغوی پخپلو منځوکی کوم تفاوت نلری او مناسبه هم نه ده چی سړی زینی بد او زینی لا بد وگنی بلکی تول ئی ډیر بد دی ولی د دی سره سره د دوی په منځ کی ډیر تفاوت شته چی مونږ دلته د روسی استعمار د سیستم او استعماری پروگرام په باب خپله لنډه څیړنه وړاندی کوو .

د ولادیر د روسی نه چی د لینن او گورباچوف د روسی پوری دا لوی استعماری پراؤ وهل شوی د حیرت وړدی ولی روسانو چی په دی پراؤ کی څومره هیوادونه اشغال کړی زیات ئی د دوستانه تجاوز یا دښمنانه دوستی په نتیجه کی پخپله استعماری خورجینه کی تخته کړی . روسانو کله هم چی په یو هیواد تجاوز کړی هغه ته ئی د دوستی رنگ

ورکړی او کله هم چې دی استعماری سپک قدرت د کوم هیواد سره د دوستی لاس ورکړی په هماغه دوستی کی د مقابل لوری لاس او پښی تړلی دی د روسی تاریخ په زړه کی داسی په سلهاؤ تجاوزونه هم شته چی د هغه په نتیجه کی ئی په مقابل لوری خپله دوستی تپلی لکه څنگه چی د دی خائنانه تاریخ په زړه کی په لسه او دوستی او معاهدی شته چی د هغو په لړکی ئی په مقابل لوری خپل تجاوز د دوستانه تعاون په نامه تحمیل کړیدی .

د روسانو دوستی او تجاوز اصلا د روس د حاکمانو سره ښه مناسباتو پرتله نه تلل کیږی او نه روسان د پرديو قومونو ښه یابدو تعلقاتو ته قیمت ورکوی. روسان د استعماری پروگرام او د خپل مصلحت په حدودو کی په مخ ځی . په دی رابطه هغوی که دښمن ته هم د دوستی لاس ورکوی او که چی د هغوی گټی ئی ایجاب کړی بیا د خپلو دوستانو پښی او لاس هم پری کوی .

روسان تل داسی پالیسی په مخ بیانی چی خپلو دښمنو نظامونو ته د دوستی لاس ورکوی ترڅو هلته د ځان او روسی کتو د پاره د قدرت په وړو رجالو کی ځانته دوستان

پیدا کړی او د هغوی په ذریعه د خپل زاړه دښمن مری
 خپه کړی، ولی کله چی د یو ملک واکمنی د قدرت د هوسی
 رجالو په لاس کی ورشی بیا هلته طبیعی ده چی په ملت کی
 د دغو رجالو ریښی های نلری د هغوی بقاء پخپله د روس
 د ارادی پوری تړلی خبره وی او هغوی هسی د روس په
 پالنه او کومک حکومت کوی په هر وخت کی چی هغوی
 وغواړی پخپل منخ کی هغوی د روسی کتو د خوندي کولو
 په حدودو کی سره وژنی او یو په بل سره عوضوی دغه
 د دوستی او دښمنی کله سیامت روسانو ته د دی فرصت
 ورکړ چی «تتار» او «ماری» په «۹۶۰» کال کی باشکیر په
 «۹۶۵» کال کی «ارمورت» په «۹۶۸» کال کی، «سایبریا»
 په «۹۸۸» کال کی، «قرم» په «۱۰۹۱» کال کی، «قفقاز»
 په «۱۱۹۸» کال کی، «اذربایجان» په «۱۲۲۱» کال کی،
 «قره باغ» په «۱۲۴۴» کال کی، «جورجیا» په «۱۲۱۰» کال
 کی، «آگاریا» په «۱۲۹۵» کال کی، «استینا» په «۱۲۹۵»
 کال کی، «داغستان» په «۱۲۸۰» کال کی اشغال کړی همداسی
 دغه خائن استعمار په وروستیو پیړیو کی وشوای کولای چی
 په «۱۸۳۸» کال کی د «اشوراوه» جزیره په «۱۸۶۵» کال

کی «تاشکند» ، په «۱۸۶۶» کال کی «خوقند» ، په «۱۸۶۸» کال کی «سمرقند» ، په «۱۸۷۳» کال کی «خیوه» ، په «۱۸۸۱» کال کی «کوکت تپه» په «۱۸۸۴» کال «مرو» ، «عشق آباد» ، «سرخس» سیمی ونیسی .

همداسی دی سره استعمار په «۱۸۰۴» کال کی په ایران تجاوز وکړچی بیانی په «۱۸۱۳» کال د «گلستان» د معاهدی په نامه د ایران څخه لاندی سیمی په خور ونیوی :

«دربند» ، «باکو» ، «شیروان شکی» ، «قره باغ»

او طالش .

همداسی د همدی معاهدی په اړکی روسانو ته ایران د دغو سیمو د مالکیت د دعوانه ورتیر شو :

کرجستان ، داغستان ، ایمرتیا ، انجار .

همداسی روسانو یوځل بیا د ایران په خاوره په

۱۸۲۷ کال کی تیری وکړچی په نتیجه کی روسانو بیا

د ترکمانچی د یوی بلی خائنانه معاهدی په عنوان

د «امیروان» او «نخجوان» سیمی د ځان کړی .

روسانو د تجاوز او دوستی سیاست که څه هم دغه

هیواد په جنوب کی د ایران او افغانستان پولو ته راورسوه

خوپه دی ئی استعماری تنده ماته نشوه! ان تردی چی د دی هیوادو په حدودوئی هم خوکرته تجاوز کړی چی په «۱۸۸۴» کال ئی زمونږ د گران هیواد مسوره پنجدی اشغال کړه ولی راغلو رژیمونو د بیکلی پنجری په قمار بانندی د روسانو سره د خیانت دوستانه لاسونه وسپل .

په باوری توکه ویلی شو چی که دروسی تزاری رژیم د واکمنانو داخلی مشکلات او ورپسی په روسیه کی دکمونستی واکدارانو د داخلی اقتدار د ټینګښت او ددی نه او خوا په ټوله اروپا کی د استعماری دولتونو ترمنځ استعماری تضادونه چی د نولسمی پپړی په سرکی حادی مرحلی ته ورسیدل که دغه پورتنی عوامل نه وای ئف به ایران ، افغانستان ، پاکستان او هندوستان هم روسانو د ازبکستان او بخارا په شان یو طرفه خور .

دلته دا خبره ډیره ضروری ده چی باید ورته لټه اشاره وشي هغه دا چی دغه لوی او اوږد استعماری منزل روسانو داسی مفت هم نه دی وهلی او په دی لارکی ئی د خپلو دښمنانو نه زیات د خپلو دوستانو سرونه خوړلی دی. داسی ده چی روسانو یواخی په ترکستان کی د ۱۹۲۴

کال په لړکي سل زره حکومتی کارمندان، تجار او بزگران وژلي
همداسې هغوی په ۱۹۲۱ کال کی د قرم د نه تسلیمیدونکي
قهرمان ملت سل زره مسلمانان قتل عام کړل . همداسې
روسانو د قرم ، بلقار او چین ملت د مقاومت د ختمیدو په
منظور زیات سایبریا ته تبغید کړل ولی هغو مزدورو رجالوچی
د روس د خوښی په خاطر ئی د وطن د بچیناتو په وژلو او
رتلوکی برخه درلودله هغوی هم د روس څخه څپره په مخ
وخورله مثلاً په «۱۹۲۸» کال کی روسانو د قرم اقتدار پرستی
حاکمی طبقی له جملی څخه یوخل ولی ابراهیم جمهور رئیس
د خپلو ټولو وزیرانو سره چنواړی کړل .

د دویم ځل د پاره ئی په ۱۹۳۰ کال محمد قوبای
جمهور رئیس د خپلو وزیرانو سره اعدام کړ .

په دریم ځل ئی د ۱۹۳۷ کال په لړکي دریم جمهور
رئیس الیاس طرحان لمړی مسکو ته وغوښت او وروسته ئی
چنواړی کړ .

همداسې روسانو په ترکستان کی خپل لاس کښینولی
حاکمان پخپله موقع په تاریخی جزاء رسولی چی د هغوی له
جملی څخه د ترکستان صدراعظم مولانا «ثابت» د «التاء»

والی «شریف حاج» د کاشغر والی «عثمان او راز» د دولت وزیر «یونس بیک» د تجارت وزیر «ابوالحسن» دولس جرگی رئیس «طاہر بیک» د کار وزیر دا ملا عبدالله وژلی دی .

داسی د افغانستان خائنو حاکمانو د دغه سره استعمار د دوستی لاس بڼه احمقانه وسپل او د دی دوستی او آشنائی د تینګښت په خاطر ئی د مسلمان بخارائی سر او تنه د کریمین د واکمنانو په کورکی لوبی کینود هلته چی یوخل امان الله خان د سختو شرائطو په پلمه په ۱۹۲۶ کال کی د روسانو سره د دوستی لاس ورکړ او د هغی په پاس ئی د خپلو مسلمانو ورونو د دوستی او کومک نه لاس وکینس او دویم حل نادر خان په ۱۹۳۱ کال کی دغه دوستی تازه بلکی د روس د اطمینان په خاطر ئی خپل ورور د ابراهیم بیک د مجاهدینو د خپلو د پاره د آمو غارو ته ولیږه همداسی ظاهرشاه ، داؤد شاه او ورپسی ټولو راغلو نوکرانو د دی دوستی لوظ کال په کال تازه کړ ولی اوس دغه حاکمان یوهم د ملت په زړه کی حای نلری په داسی حال کی چی زیات ئی خپله د روس په لمسه تبعید او راوېرخیدل . ظاهرشاه ، داؤد شاه ، ترهکی ، امین او بېرک دا ټول هغه کسان دی چی د روسی

«بستان وه ولی ټول ئی د خپل بادار په لاس راوېرځیدل .
نو دا خبره سیه ده چی د اقتدار هوسیان ارمان
لری خو عقل نه .

آیا د لینن هغه وعده اوس پوره شوه چی په ۱۹۱۷
کال کی ئی مسلمانانو ته داسی وړاندی کړیوه :

«ای د روسی مسلمانانو ! ای د شرق مسلمانو ! مونږ او
تاسی ټول په داسی لاره روان یو چی نړی به د پاڅون
دوران ته ولیږدوی تاسی ته مو سترگی دی او له تاسی سره
د لطف او مرستی لټه کوو» .

حاکمی طبقی خو د خپلی خاوری او ورونو د سروینی
په روسی بادارانو وپیرزیلی آیا روسانو په دوی اعتماد وکړ!
آیا د روس سره د کابل سرخوړلو او وطن پلرونکو
حاکمانو دوستی د روسانو په مخ د افغانستان پولی د روسی
د تجاوز نه وساتلی ؟

دا هغه سوالونه دی چی د روسانو توره استعماری
سابقه ئی ژوندی ځواب دی .

اوس د پاکستان او نویو افغانی اقتدا چیانو واردی
چی د سیاسی حل په رابطه د روسانو لطف او پیروزی
ته په کومه پیمانہ انتظار لری او د دی تاریخی قضیې جهت
د ملت په لاس کی پیرودی او که ئی د روس د نفاقجنی پالیسی
عهد ته سپاری؟

ملت او مجاهدین

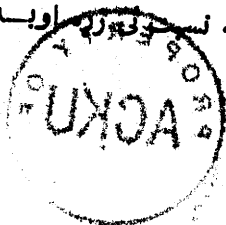
دا طبیعی ده چی ملت او مجاهدینو ته ترټولو نغده او په زړه پوری خبره نن د رسوا روسی قواؤ هر څه ژر وتل دی او پدی وروستیو وختو کی د مجاهدینو سره د دی امید ډیر خوښیدلی چی روسان به حتماً یوه ورځ افغانستان خپله خلکو ته پریردی د همدی ځایه ملت ته توده خبره خپله د سنکر تاوده ساتل دی ولی د کومه ځایه چی د روانو مذاکراتو په رابطه د افغانستان د مسألی سیاسی حل ملت ته رادیوکانی او ورځپانی ترغوو او ترسترگوکوی کیدای شی دا مطلب ملت سره پدی حدودو کی مطرح وی چی هغه به د افغانستان د خلکو د مقاومت په هکله د نړی د خلکو او هیوادونو په دریځ کی بدلون راوی ولی دا چی د دغه بدلون عکسی اغیزه به د ژنیو په خوا د ملت توجه تر کومه

اړولی وی او ترکومه حده بهئی واروی دا هغه سوال دی
چی د سیاسی حل دمیسه پلي خواوی هغه ته حواب جوړوی .

داسیء ده چی جنگ به اوږدیری او هغه به د ملت
زیاتی قواوی او امکانات په او روسپاری ولی آزادی هم مهمه
مسأله ده او د غلامی بار ته هم د ملت اوږی جوړی ندی
د همدی حایه وطن ته دامن او مهاجرینو ستندیل په ملت
کی د . ۰ % په سلوی زیاتو هیوادوالو له نظره پخپله
د مقاومت پوری تړلی خبره ده ولی هغه وکړی چی د سیاست
د نړی مسلط معیاری په عقل او فکر توربخی وهلی او خپل
وطن ته دامن او نظام را ستندیل د اخبارونو او رادیوگانو
له لاری چغله کوی هغوی طبعاً تریوه حده د ژنیو ناڅی
کړی غوښی ته د بی حایه امید پاستی پخوی البته پدی رابطه
د هغو جهتونو رول د یادونی وړدی چی د اسلام له خوای
د عشرت په ډډو د اسلام د عدالت ازغی چوخیری د همدی
حایه خو هغوی قصداً هڅه کوی په ملت کی همدا روحیه
تقویه کړی چی د سنگر په حای د هغه پام د ژنیو پسکپکو
ته را واروی که څه هم دغو نیمژوانده سیاسی چینلونو پدی
پرخه کی ډیری قصیدی پخی کړی خو د ملت سره د قضیې

د حل په رابطه د مجاهدو ډلو د قناعت سوال هغه نمځي دی
 چی د سیاسی حل د هوسیانو د تېر مخه ئی نیولی ده .
 هغه ډلی او وکړی چی د سیاسی حل په آرامه بدرکه
 غواړی افغانستان ته ستانه شی او په ملت کی د هغوی
 شمله هم یوازی د همدی لاری جگیدای شی که څه هم
 د یو تور سازش د پاره د هغوی زړونه باغ باغ کیری ولی
 دا چی هغوی د کمونیزم په راتگ پخه ماتی خوړلی او
 د مقاومت په ساحه کی هم یوازی د خبرو او تبلیغاتو په
 خاپوړو روان دی هغوی نشی کولای یو طرفه لاس پداسی
 اېتکار پوری کړی چی هغوی په پریکړی توگه د سیاسی حل
 د مخالفینو په وړاندی په ډاگه ونه دروی .

که څه هم گرانه ده چی ملت په آسانی د سیاسی حل
 په تورو ځالونو کی راگیر شی ولی په هغه صورت کی چی
 د قضیې محلی او بین المللی موازین بدل شی ډیره لیری هم
 نه چی د ملت دغه د روس د جنک د ازمیښت نه وتلی
 تصمیم د سیاسی حل په تورو سربوکی را بند شی ولی داسی
 نظام چی له همدا اوسه ملت د هغه په استقرار او استحکام
 باور پیدا کړی او د هغه په نسبی طور اوبه وسکی

ممکنه نده چی د ژنیو د خبرو د لاری جوړ کړل شی .

که څه هم د کمونیزم د خلق او پرچم د نظامونو وحشت او مظالم ملت د تیرو نظامو د مقایسی په رابطه په یوه مغالطه کی غورځولی دی ولی دا مسلح مجاهدین چی د روس سره جنگیږی او په افغانستان کی نن خبره د هغوی په لاس کی ده د هغوی قناعت او تصفیه دواړه هغه لوړی څوکی دی چی ژنیو او د تیرو نظامونو سازشی رجال به د هغه په وړاندی سرکوزی پاتی شی .

ممکن د خبرو په میز شخوندو هوښکی دیلوماتان او په غرب کی د غربت جول وهلی با مېران یوه ورځ داسی تصمیم ونیسی چی هلته به ئی د مجاهدینو د قناعت او یا تصفی پوره حساب نوی کړی خو دا کار که څه هم قضیه د روسی په کتبه یو قدم نوره مشکه کړی خو په هیڅ صورت کی ممکنه نده چی هغوی پدی اخ وډب کی د داسی خوا په حیث مطرح کړی چی هغوی روس او مجاهدین دواړه قانع کړی که څه هم اوس هغوی په پخپله خوله کی د بی طرفی کړت نیولی ولی حوادث به ئی یا د مجاهدینو یا د روسانو ضد جهت ته راکاږی بیلی هغه څه نده بیا هغوی خپله بی طرفی وساتی

او یا هغوی د یو جهت په حیث مطرح شی .

د افغانستان بهر خو روسانو هم د افغانستان په باب
د خان سره ډیر څه پاڅه کړیوه ولی د افغانستان د ننه
حالاتو روسانو ته وښودل چی اوریدل او لیدل ډیر توپیر
لری . نن که نوری خواوی پیا هم د افغانستان د حالاتو
په هکله د روسانو دغه تجربه غواړی تکرار کړی نو سبا به
نغوی خپله پوه شی چی د ملتونو که څه هم د حسابنه
اېستل آسان دی خو د حساب پاکول ئی بیا ډیر گران
کار لری .

B
103831
MUZ
2602

د ز
کیدای شی مسکو د خپل نوکړ رژیم د
د روسی فوځ د حیثیت په خاطر په افغانستان کی
د تویدولو سلسله نوره هم اوږده کړی ولی د
اقتصادی او ځانی تلفاتو برسیره د جگړی اداسی روسانو به
د افغانستان د پولونه بهر په ټوله نړی کی هم مشکلات
پیدا کړیدی ، په افغانستان کی د روس د مظالمو په ارتباط
هره ورځ تازه اخبار اوری او د همدی مظالمو لامله هره ورځ
یو یادوه هیواده دروسی په دی کار بدوائی چی دا کار اوس روسان
تر هرڅه زیات څوروی ، څو دی

د کار ور

په دی لړکی روسانو ډیر کامونه
اخیستی او ډیر پلانونه ئی به کار وړی ترڅو د دی روس
شرمونکی فضاء نه ځان بهرویاسی. که څه هم په دی تیرو
کلونو کی د کابل او مسکو سېکو مانورچیانو شوځله بهرنی
احزاب او ژورنالستان راوبلل په ډیرو لوړو مصارفو او
فوق العاده امنیتی تدابیروئی لاس پوری کړ ترڅو د یوی هفتی
یا د هغه نه هم کمو ورځو د پاره د کابل حالات آرام وښی.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**